

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ: за малки обявления (обезсилване на изгубени документи и др.) до 20 думи или частъ отъ толкова — 25 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ до 100 думи или частъ отъ толкова — 450 лева, за заглавие, дата и подписъ на същия, на редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциите на съдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ на търговски фирми до 100 думи или частъ отъ толкова — 150 лв.; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лв.

Отдѣлна страница за табеларни и др. публикации — 2500 л.

Съответнитѣ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. и б., а втората половина отъ въ листъ заедно съ публик се изпраща въ администр.

Ръкописи както и надвнесени суми, не се връщатъ.

Абонамента се внася винаги въ предплата съ вносенъ листъ и бива годишенъ: 600 лв. за България и 900 лв. за странство, или полугодишенъ: 300 лв. за България и 500 лв. за странство. Абонирането става за цѣлата година или за първото шестмесечие на 1 априлъ и за второто шестмесечие на 1 октомврий, а вестника почва да се изпраща отъ деня на получаване вноснаго листъ въ администрацията; отдѣленъ брой отъ текущата финансова година струва 5 лв., а отъ непосредствено минала — 10 лв.

Рекламации за неполучени отъ абонатитѣ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламирания брой.

Всичко що се отнася до вестника, се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница. Поправкитѣ се таксуватъ като малки обявления.

Година LV

СОФИЯ, срѣда, 10 май 1933 година

Брой 29

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на финанситѣ

УКАЗЪ

№ 17

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници, че XXIII-то обикновено Народно събрание, презъ II-та му редовна сесия, въ 87-то заседание, държано на 28 априлъ 1933 година, гласува и прие:

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

Законъ

за засилване на държавнитѣ приходи.

Отдѣлъ I.

Чл. 1. Чл. 3 отъ закона за митницитѣ се измѣня така:

Безмитнитѣ по тарифата и другитѣ законоположения вносни стоки се облагатъ, както следва:

а) съ 60% върху стойността: вериги за приготвяване на бижутерийни ланцове; есенции, масла и естери ароматични и композиции отъ тѣхъ; препарати ароматични; маса целулозна за изкуствена коприна; каучукъ суровъ и каучукъ на блокове, листове и други подобни форми, вулканизиранъ или не; конопъ суровъ, чукалъ или влаченъ; дребъ и отпадъци отъ конопъ; сисаль, ядки отъ фастъчи и лещици;

б) съ 40% върху стойността: ацетонъ; бензинъ, изключая екстракционния; пакура; петролъ; газьолъ; прежда вълнена едножична, боядисана, надъ № 64; прежда памучна мерсеризирана; прежда отъ естествена коприна; прежда всѣкаква, пресукана съ естествена коприна; юта сурова; кимшонъ, бахаръ, черъ пиперъ и други подправки; маса целулозна за хартия; какао на зърна; масло какаово; масло ленено; млѣко на прахъ; тартаратъ калциевъ; прѣти отъ медъ; жици каучукови; прежда памучна, немерсеризирана, надъ № 24;

в) съ 35% върху стойността: листа, плочи и ленти отъ алуминий, никелъ, алпака, месингъ, бронзъ, цинкъ, даже фино обработени; отпадъци отъ хартия; плетки за шапки; прежда вълнена едножична, небоядисана, надъ № 64; прежда памучна немерсеризирана, отъ № 20 до № 24 включително;

г) съ 30% върху стойността: бронзъ на прахъ; конци памучни; парафинъ; платъ коприненъ за сита; платове ленени, памучни, вълнени и конопени; платове гумирани; плочи стъклени и стъкла за прозорци; плюшъ; прѣти и тель отъ алуминий, никелъ, алпака, цинкъ, олово, месингъ и бронзъ, даже фино обработени; грѣби месингови, бронзови, даже фино обработени; хидросиликатъ алуминиевъ, чистъ или смѣсенъ съ въглища; прежда вълнена едножична, боядисана, отъ № 44 до № 64 включително; прежда памучна немерсеризирана до № 20; виненъ камѣкъ;

д) съ 25% върху стойността: алуминий въ сурово състояние; лакове; масла минерални тежки; нишесте всѣкакво; прежда вълнена едножична, небоядисана, отъ № 44 до № 64 включително; прежда вълнена едножична, боядисана, отъ № 36 до № 44 включително; прежда вълнена двужична и многожична отъ № 56 до № 64 включително; прежда конопена; прежда вигония; дребъ и отпадъци отъ вълна и памукъ; кожи отъ дребенъ добитѣкъ, нещавени, сурови или полуобработени;

е) съ 15% върху стойността: бензолъ; бихроматъ калиевъ и натриевъ; бурми и болтове съ наръзи и гайки, грубо или обикновено обработени; вълна влачена (на ленти); дегра; екстракти джбилни; паламудъ за джебене; карбидъ калциевъ; киселини органични и неорганични; коксъ лѣярски; масла растителни, изключая какаовото и лененото масла; лой животинска и мастни киселини (олеинова, палмитинова, стеаринова); прѣти и грѣди жѣлѣзни и стоманени, грубо обработени, фасонирани или не; грѣби чугунени и жѣлѣзни (отъ ковко жѣлѣзо или стомана) грубо или обикновено обработени; прежда вълнена двужична и многожична, отъ № 36 до № 44 включително; вълна сурова, прана или не; кожи сурови отъ всѣкакви животни: мокри (солени или не), сухи (солени или не);

ж) съ 10% върху стойността: амонякъ; анласери; асфалтъ, земно масло; вѣжа отъ стоманена тель, грубо или обикновено обработени; динитрохлорбензолъ; карбонатъ натриевъ; листа, ленти и плочи жѣлѣзни и стоманени, грубо или обикновено обработени; листа и плочи оловни, грубо или обикновено обработени, локомотиви; метали на кюлче, блокове и други форми, въ сурово състояние, изключая медъта и алуминия; медикаменти и медицински специалитети; релси жѣлѣзни; сулфатъ натриевъ калцирани;

з) съ 20% върху стойността: всички останали безмитни вносни стоки.

Забележка. Двужичнитѣ и многожични прежди, получени отъ пресукването на различни едножични прежди, се облагатъ съ таксата, предвидена за най-високо обложената съставна жичка.

*) Вж. Стенографскитѣ дневници на XXIII О. Н. С., II р. с., за приемането на закона: на първо четене — зас. 64, 65, 66 и 67, на второ четене — зас. 84, 85 и 86, на трето четене — зас. 87.

Временно вносните стоки (изключая чуловетъ — нарѣзани парчета отъ ютенъ платъ, отъ които се събира 25% отъ стойността и чуловетъ съ усилені въ срѣдята и крайщата на основата си по-тъсто тъкани явни — отъ които се събира 20% отъ стойността — единитъ и другитъ употребявани като амбалажъ на суровъ тютюнь), се облагатъ съ такса въ размѣръ 5% отъ стойността имъ, а временно износнитъ и нововноснитъ — съ 1% отъ стойността имъ.

Отъ горнитъ такси се освобождаватъ:

1. Предметитъ, изброени въ чл. чл. 6, 7, 8 отъ закона за митницитъ;
2. Предметитъ, за които държавата си е запазила правото да ги внася;
3. Транспортнитъ, транспортнитъ и крайбрѣжно пренасянитъ стоки;
4. Материалитъ, които се внасятъ по закона за извършване водопровода Рила—София;
5. Освобождаванитъ отъ мито торби и други сѣлове — амбалажъ на вносни стоки.
6. Вноснитъ безъ мито и други берни материали и предмети по силата на сключени договори между държавата и въздухоплавателнитъ дружества и дружеството за спалнитъ вагони.

Забележка. Постановленията на ал. 1 отъ чл. 1 на настоящия законъ се прилагаатъ и за стокитъ, които по специални закони се освобождаватъ не само отъ мито, но и отъ всѣкакви други данѣци, такси и берни.

Чл. 2. Намалѣватъ се митата:

- а) на петрола по п. 1, буква „а“ на ст. 152 отъ митническата тарифа за вноснитъ стоки отъ 12 на 6 лв. за 100 кг.;
- б) на газѣла по п. 2, буква „а“ на сѣщата статия отъ 2 на 1 л. за 100 кг.;
- в) на пакурата по п. 1, буква „б“ на сѣщата статия отъ 4 на 2 л. за 100 кг.;
- г) на другитъ минерални масла, съ относително тѣгло при 15° С — 0.895 и нагоре по п. 2, буква „б“ на сѣщата статия отъ 15 на 5 л. за 100 кг.;
- д) на медния сулфатъ (синъ камѣкъ) по п. 5, буква „и“ на ст. 192 на сѣщата тарифа отъ 20 на 5 л. за 100 кг.

Чл. 3. Дава се право на Министерския съветъ, по докладъ на министра на финанситъ, направенъ по искане на надлежния министъръ, да освобождава отъ мито:

- а) материалитъ, препаратитъ и химикалитъ, нужни за борба противъ болеститъ и неприятелитъ на растенията;
- б) изкуственитъ торове, употребявани въ земледѣлското стопанство;
- в) специалнитъ стѣкла, които ще служатъ за покриване на парници и топлици за произвеждане на ранни зеленчуци;
- г) жгловото жѣлѣзо и жѣлѣзната тѣла, нужни за отглеждане на десертни сортове дѣци.
- д) материалитъ, внасяни отъ воднитъ синдикати за нуждитъ имъ;
- е) материалитъ, внасяни за нуждитъ на държавнитъ каменовжглени мини.

Безмитниятъ вносъ се контролира отъ Министерството на финанситъ, а използванетоъ ще се опредѣли съ наредба отъ сѣщото въ съгласие съ надлежното министерство.

Забележка. Събранитъ мито, акцизъ и общински налогъ отъ петрола, който ще се доставя и раздава само отъ Българската земледѣлска банка безъ мито и други берни и ще се употребява за тракторитъ и моторитъ при обработването и оросяването на почвата и при сѣитбата, жътвата и вършитбата, се връщатъ на сѣщата банка по наредба, изработена отъ Министерството на финанситъ въ съгласие съ онова на Земледѣлието и държавнитъ имоти и одобрена отъ Министерския съветъ.

Отдѣлъ III

Чл. 4. Членъ 2, точка II отъ закона за акцизитъ и пр. (безъ забележката, която остава въ сила) се измѣня както следва:

Петролъ и други леки минерални масла съ относително тѣгло до 0.895 при 15° С, изключая бензина и газѣла, съ 21 л. 100-тѣ кг.; бензинъ — съ 7.50 л. 100-тѣ кг.; газѣолъ съ 3 л. и пакура съ 2 л. 100-тѣ кг.; минерални масла съ относително тѣгло 0.895 и нагоре при 15° С, съ 7 л. 100-тѣ кг.; карбидъ калциевъ съ 10 л. 100-тѣ кг.

Чл. 5. Общинскитъ налогъ на петрола по чл. 2 т. 34 отъ закона за общинския налогъ се опредѣля на 1 левъ за 100-тѣ килограма, а на минералнитъ масла съ относително тѣгло при 15° С, 0.895 и нагоре, изключая пакурата — на 3 л. за 100 кг.

Чл. 6. Облагатъ се съ такса по размѣритъ, указани въ таблицата къмъ настоящия законъ, мѣстнитъ произведения — предмети, игритъ за развлѣчение и другитъ обекти, изброени въ сѣщата таблица,

Чл. 7. Таксата за разнитъ издѣлѣния и предмети, които се произвеждатъ отъ фабрики и работилници, при които нѣма постояненъ държавенъ контролоръ, се замѣнява съ абонаментъ, който се заплаща предварително въ началото на всѣки периодъ, за който е опредѣленъ, споредъ съответната таблица и въ размѣритъ, опредѣлени въ нея.

Чл. 8. За установяване на редовния износъ отъ фабричитъ и работилницитъ, произвеждащи предмети и стоки, подлежащи на облагане съ такса по настоящия законъ, тия стоки и предмети се облапватъ съ контролорски свидетелства, държавни бандероли или други контролни знаци. По сѣщия начинъ се поставя съ подобни стоки и въ митницитъ, когато тѣ се внасятъ отъ страство.

Чл. 9. Всички фабрики и работилници, въ които се произвеждатъ предмети и стоки, подлежащи на облагане по настоящия законъ, както и заведенѣята, като кафенета, сладкарници и др., се облагатъ съ патентъ за производство и правопроджба въ размѣритъ, предвидени въ приложената къмъ този законъ таблица.

Чл. 10. Размѣртъ на абонаментитъ и патентитъ, предвидени въ настоящия законъ, се опредѣля отъ комисия, назначена отъ министра на финанситъ, която взема за основа:

- а) капитала, вложенъ въ предприятието;
- б) употребяваната двигателна сила, изразена въ конски сили;
- в) броя на работницитъ, които взематъ участие въ производството и въ всички други работи, свързани съ него;
- г) годишното производство, споредъ книгитъ на заведението;
- д) количеството на суровитъ материали, влагани въ производството, и
- е) мѣстото, кѣдето се намира заведението.

Чл. 11. Съдържателитъ на заведенѣята, въ които се играятъ игри за развлѣчение, плащатъ за всѣко полугодие допълнителенъ патентъ въ размѣръ 50% отъ опредѣления таквъ за сѣщото полугодие по закона за данѣкъ и такса на хазартитъ и за развлѣчение игри.

Чл. 12. Всички такси, абонаменти и патенти, предвидени въ таблицитъ къмъ настоящия законъ, съ въ златни лева. Събирането имъ, обаче, става въ банкноти по коефициентъ, опредѣленъ отъ министра на финанситъ.

Чл. 13. Подлежащитъ на облагане по чл. чл. 5, 6 и 9 обекти, заварени отъ настоящия законъ въ страната, се обявяватъ отъ притежателитъ имъ на мѣстния данѣченъ началникъ въ срокъ, опредѣленъ отъ министра на финанситъ.

Необявенитъ въ този срокъ стоки и предмети се считатъ за укрити и притежателитъ имъ се глобяватъ съ петорния размѣръ на предвиденитъ такси за тия стоки — предмети.

Чл. 14. Лицата, които нарушаватъ разпорежданията на отдѣлъ II отъ тоя законъ, освенъ заплащане на редовната такса, патентъ или абонаментъ, се наказватъ и съ глоба, равна на тройния размѣръ и следуюмата се такса, патентъ или абонаментъ.

Тия наказания се налагатъ по реда, установенъ въ закона за акцизитъ и пр.

Отдѣлъ III

Чл. 15. Върху заплатитъ, надницитъ и възнагражденията (по чл. 6 отъ закона за данѣка върху приходитъ, изключая танциемитъ, върху които се задържа данѣкъ по чл. 17 отъ сѣщия законъ), плащани на служителитъ при частнитъ учреждения и предприятия и при общественитъ учреждения (изключая тѣзи при Б. н. банка), които не сѣ участници въ фонда за пенсия за изслужено време при Дирекцията на държавнитъ дългове и върху заплатитъ на които не се правятъ удържка по чл. 21 отъ този законъ, данѣктъ занятие, начинае отъ 1 априлъ 1933 година, ще се задържа по размѣръ 8%.

На този данѣкъ подлежатъ и заплатитъ и другитъ възнаграждения — заседателни, представителни и пр. (изключая танциемитъ), плащани на председателитъ и членоветъ въ управителнитъ и провѣрителнитъ съвети при акционернитъ, командитно-акционернитъ дружества и кооперативнитъ сдружения и при дружествата съ ограничена отговорность.

Чл. 16. Данѣктъ занятие върху приходитъ отъ наеми по чл. 17а отъ закона за данѣка върху приходитъ ще се опредѣля за една година безъ приспадане на необлагаемитъ 18.000 лв., при спазването на чл. 50 п. 21 отъ сѣщия законъ.

Отдѣлъ IV

Чл. 17. Законътъ за удържки върху заплатитѣ на държавнитѣ служители, служителитѣ при изборнитѣ, общественитѣ и автономнитѣ учреждения, както и върху пенснитѣ за изслужено време за до края на финансовата 1931/1932 година, заедно съ последующитѣ му измѣнения и допълнения, остава въ сила и действие и презъ финансовата 1933/1934 година, като процентнитѣ удържки, показани въ чл. 1, алинея първа, на сѣщия законъ, начиная отъ 1 априлъ 1933 година, се правятъ по следнитѣ размѣри:

Върху чиста месечна заплата надъ	1.000 л. до	2.000 л. включително	5%
" " " " "	2.000 " "	3.000 " "	5%
" " " " "	3.000 " "	5.000 " "	7%
" " " " "	5.000 " "	7.500 " "	10%
" " " " "	7.500 " "	10.000 " "	12%
" " " " "	10.000 " "	15.000 " "	15%
" " " " "	15.000 " "	" " "	20%

На горнитѣ процентни удържки подлежатъ, съгласно съ споменатия законъ, и заплатитѣ, надницитѣ и всички възнаграждения, плащани отъ изборнитѣ, общественитѣ и автономнитѣ учреждения, дневнитѣ пари на народнитѣ представители, както и представителнитѣ пари на председателя и подпредседателитѣ на Народното събрание.

Забележка I. Постановленията на настоящия членъ не се отнасятъ до служителитѣ при Българската народна банка; тѣхнитѣ заплати, обаче, се облагатъ, начизая отъ 1 априлъ 1933 г., съ допълнителенъ данъкъ занятие по гореказанитѣ размѣри, независимо отъ данъка занятие, на който подлежатъ по чл. 7 отъ закона за данъка върху приходитѣ.

Забележка II. Народнитѣ представители пенсионери, безъ инвалидитѣ, нѣматъ право да получаватъ пенсия докато трае мандатътъ имъ.

Отдѣлъ V.

Общи разпорѣждания.

Чл. 18. Обмитенитѣ по чл. 94 отъ закона за подобрене земледѣлското производство и опазване полскитѣ имоти петролъ и бензинъ, внесени преди 10 мартъ 1933 г., но заварени на тази дата налице въ продавачитѣ, заплащатъ мито, акцизъ, общински налогъ и други такси и берии по размѣритѣ, опредѣлени отъ настоящия законъ, следъ като се приспадне адвалорната такса и гербовиятъ сборъ, които сѣ платили при вноса.

Вносителитѣ на петролни деривати, които настоящиятъ законъ заваря съ неизползувани агрономски удостоверения за безмитенъ вносъ по чл. 94 отъ закона за подобрене земледѣлското производство и опазване полскитѣ имоти, запазватъ правото си да внесатъ означенитѣ въ казанитѣ удостоверения количества отъ тия материали, при условията на поменатия чл. 94, ако и доколкото тѣзи количества сѣ били продадени или изнесени отъ складоветѣ имъ до 9 мартъ т. г. включително.

Петролтѣ, газболтѣ, тежкитѣ минерални масла и пакурати, които сѣ били обмитени на общо основание и сѣ заварени налице на 10 мартъ с. г., за които настоящиятъ законъ предвижда увеличение или намаляние на общата сума отъ мито, акцизъ, общински налогъ и др. такси и берии спрямо тия сѣщитѣ права, събирани по режима, заваренъ отъ настоящия законъ, заплащатъ само разликата въ повече, ако такава има.

Чл. 19. Оня, който, по силата на чл. 3 отъ настоящия законъ, внесе въ страната безъ мито или други данъци, такси и берии материали и ги продаде другиму или ги употреби не за целта, за която сѣ били внесени, се наказва съ заплащане стойността на внесената материалъ и глоба тройния размѣръ на вносното мито и двойния размѣръ на акциза и общински налогъ на злоупотрѣбенитѣ количества, а независимо отъ това заплаща за тѣхъ и следущитѣ се митни и други берии.

Солидарно съ него отговаря въ размѣръ на наложената глоба и лицето, което е използвало тия материали.

Наказателнитѣ постановления се издаватъ отъ митницитѣ и утвърждаватъ отъ министъра на финанситѣ и се обжалватъ по реда, предвиденъ въ гл. V отъ закона за углавното сѣдопроизводство.

Чл. 20. Отмѣняватъ се:

а) членове 84 и 128 отъ закона за подобрене земледѣлското производство и опазване полскитѣ имоти, както и ония постановления на чл. 94 отъ сѣщия законъ и всички негови измѣнения и допълнения, които се отнасятъ до освобождаването отъ мито, акцизъ, общински налогъ и др. такси и берии на изброенитѣ въ сѣщия членъ материали.

б) членъ 35 отъ закона за експлоатация на държавнитѣ каменовъжлени мини въ Владайска-Мошинско-Пернишката котловина въ ония му постановления, които се отнасятъ до освобождаването отъ мито, акцизъ, общински налогъ и др. такси и берии на изброенитѣ въ сѣщия членъ материали.

в) законътъ за освобождаване отъ вносно мито и общински налогъ внасянитѣ отъ странство стѣкла (джамове), които ще послужатъ за покриване парници, топлици и оранжерии за производство на ранни зеленчуци.

г) членове 24, 29, 41 и 42 отъ закона за кинематографитѣ въ ония имъ постановления, които се отнасятъ до освобождаването отъ мито, акцизъ, общински налогъ и др. такси и берии на изброенитѣ въ тѣхъ материали.

д) законътъ за освобождаване отъ вносно мито и общински налогъ внасянитѣ отъ странство жглово желѣзо и гладка гальванизирана телъ, нуждни за отглеждане на десертни сортове лози;

е) чл. 73 отъ закона за воднитѣ синдикати въ ония му постановления, които се отнасятъ до освобождаване отъ мито и общински налогъ на изброенитѣ въ него материали.

Чл. 21. Всички превози на пътници и стоки по Б. Д. Желѣзници се извършватъ по тарифитѣ, установели съгласно съ закона за уредбата и управлението на Б. Д. Ж. и Пристанищата.

Всички направени намаления вънъ отъ установения по горния законъ редъ сѣ недействителни.

Въ допълнение на чл. 59, т. в отъ закона за уредбата и управлението на Б. Д. Ж. и пристанищата се отмѣняватъ всички законоположения и наредби за безплатни или съ намаляние отъ установенитѣ тарифи превози на пътници и стоки, съ изключение на правото, предвидено въ чл. 45 отъ избирателния законъ, което се запазва.

Чл. 22. Настоящиятъ законъ отмѣнява:

а) Параграфъ първи на закона за измѣнение и допълнение на чл. чл. 3, 210 и 280 отъ закона за митницитѣ и пр.

б) Членове 1, 2 и 3 отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за измѣнение и допълнение на членове 3, 210 и 280 отъ закона за митницитѣ и чл. 9 отъ закона за митническата тарифа на вноснитѣ стоки; за измѣнение на статии 279, 393, 512 на сѣщата тарифа и за отмѣнение на забележка I къмъ членъ единственъ отъ закона за увеличение вносното мито на дървенитѣ материали.

Чл. 23. Постановленията на чл. чл. 2, 4, 5 и 20 включително влизатъ въ сила отъ 10 мартъ 1933 година, а всички останали — отъ деня на публикуването на настоящия законъ въ „Държавен вестникъ“.

Забележка. Стокитѣ и материалитѣ, които се доставятъ за държавни, обществени и автономни учреждения, по сключени до влизането на настоящия законъ въ сила договори, се облагатъ по досѣгащия режимъ.

Чл. 24. Върху данѣцитѣ, установени по отдѣлъ III, се събира 5% връхнинна за фондъ „Подпомагане пострадалитѣ отъ обществени бедствия“.

Чл. 25. Министерството на финанситѣ ще издаде особень правилникъ за прилагането на настоящия законъ.

ТАБЛИЦА I.

за размѣра на таксата, съ която се облагатъ изброенитѣ въ нея стоки и предмети или сурови материали, отъ които се произвеждатъ.

№ по редъ	Наименование на стокитѣ и другитѣ облагаеми предмети	облагаема единица	размѣръ на таксата въ зл. лева
1.	I. Избухливи вещества:		
	а) Барути:		
1)	Бездименъ ловски	1 кгр.	2.00
2)	Дименъ (черъ) ловски екстра	1 „	1.50
3)	„ „ „ I кач.	1 „	1.00
4)	„ „ „ II кач.	1 „	0.75
5)	Каменарски	1 „	0.10
	б) Бризантни избухливи вещества:		
1)	Амониеви хлорати и нитросѣдинения	1 „	1.00
2)	Динамитъ всѣкакъвъ видъ	1 „	1.50
3)	Бикфордови фитили всѣкакви	100 м.	1.00
2.	Каучукъ суровъ.		
	Вносителитѣ на суровъ каучукъ на блокове, лѣски, листи и др. форми, вулканизирани или не, заплащатъ за всѣки внесенъ кгр. такса по		3.00

Забележка. Министерството на финансите ще издаде наредба за начина, по който ще става заплащането на тази такса.

3. Преди от изкуствена коприна въ-
какъв вид 1 кгр. 40-00
4. Лакове и политури:
а) спиртни и терпентинови . . . 100 кгр. 40-00
б) маслени и смѣсени . . . 100 " 50-00
в) целулозни, въ-какви . . . 100 " 60-00
5. Издѣлия стѣклени:
а) стѣкла за прозорци и плочи
стѣклени въ-какви . . . 100 " 15-00
б) бутилки, бинлици и дамаджани
стѣклени . . . 100 " 15-00
в) въ-какви други издѣлия отъ
стѣкло . . . 100 " 20-00
6. Хартия и картонъ:
а) картонъ и мукава . . . 100 " 10-00
б) хартия амбалажна:
1) до 40 грама вклуч. въ кв. метъръ 100 кгр. 20-00
2) повече отъ 40 грама въ кв. метъръ 100 " 12-00
в) хартия въ-каква друга . . . 100 " 12-00
7. Хидравлически материали:
а) циментъ . . . 1 тонъ 7-00
б) варъ хидравлическа . . . 1 " 4-00
8. Притежателитъ на заведения въ всички окръжни и
околийски градове, въ които се продаватъ спиртни пити-
ета на дребно, плащатъ въ полза на държавата консума-
тивна такса 3% върху стойността, добита отъ продаж-
бата на спиртниѣ питиета на дребно.
Търговцитъ на спиртни питиета на едро, плащатъ въ
полза на държавата 2% върху оборота отъ тази търговия.
За приложение постановленията на горнитъ две али-
неи, Министерството на финансите ще издаде специална
наредба.
9. Мая за хлѣбъ и други тѣстени производ. 1 кгр. 2-00
10. Преди памучни за производ. на шевни конци 1 кгр. 0-60
11. Всички нови постройки въ градоветъ и всички насе-
лени мѣста, започнати следъ 1 януарий 1933 година, пла-
щатъ еднократна такса, равна на 3% отъ девизната цена
на постройкитъ на стойност надъ сто хиляди лева.

Таблица II

за размѣра на шестмесечния абонаментъ за фабрики и ра-
ботилници, които произвеждатъ:

А. Боза, пивоквасъ, кефиръ и други подобни, съдър-
жащи най-много до 2% алкохолъ по обемъ.

	за фабричнитъ заведения въ цѣлото Царство	за работилницитъ въ окръжнитъ градове
I разредъ	250 л. зл.	65 л. зл.
II "	200 " "	50 " "
III "	150 " "	40 " "
IV "	100 " "	25 " "
V "	50 " "	15 " "

Б. Кремове и вакси за обуца, смазки за подове и пасти
за метали.

1. Предприятия, които се ползватъ съ облаги по за-
кона за насърчение мѣстната индустрия:

I разредъ	2.000 лева златни
II "	1.000 " "
III "	500 " "

2. Предприятия, които не се ползватъ отъ закона за
насърчение мѣстната индустрия:

I разредъ	100 лева златни
II "	50 " "
III "	10 " "

В. Фабрики за керамични издѣлия, изключая тѣзи за
тухли и керемиди:

I разредъ	2.000 лева златни
II "	1.000 " "
III "	500 " "

Г. Издѣлия пасмантерийни въ-какви, изключая тия съ
металически жици и клобудана.

Фабрики:

I разредъ	6.000 л. златни
II "	4.000 " "
III "	3.000 " "
IV "	2.000 " "
V "	1.000 " "

Работилници:

I разредъ	500 л. златни
II "	200 " "
III "	100 " "

Забележка I. Фабрицитъ и работилницитъ, които
изработватъ само пасмантерийни издѣлия съ металически
жици, включително клобудана, заплащатъ абонаментъ по
разредитъ, указани по-горе.

Забележка II. Фабрицитъ и работилницитъ, които
изработватъ въ-какви пасмантерийни издѣлия, включи-
телно и такива съ металически жици и клобудана, запла-
щатъ абонаментъ съ 50% повече отъ горепосочения.

Забележка III. Фабрицитъ и работилницитъ за гай-
танъ се освобождаватъ отъ тоя абонаментъ.

Д. Чорапи отъ изкуствена коприна съ или безъ примѣсъ
на други материали и ефекти, чорапи отъ мерсеризирани
памукъ, съ или безъ други примѣси и ефекти.

Фабрики:

I разредъ	8.000 л. златни
II "	6.000 " "
III "	4.000 " "

Фабрицитъ за въ-какви други плетачни издѣлия отъ
горнитъ материали, плащатъ абонаментъ въ размѣръ на
50% отъ горепосочения.

Работилници:

I разредъ	500 л. златни
II "	200 " "
III "	100 " "
IV "	50 " "

Е. Конци и тирета отъ растителни предилни вещества, мер-
серизирани или не, съ изключение на лененитъ и коно-
пенитъ:

I разредъ	6.000 л. златни
II "	3.000 " "
III "	1.000 " "

Ж. 1. Парфюмерия въ-какъв видъ:

I разредъ	2.000 л. златни
II "	1.200 " "
III "	600 " "
IV "	400 " "
V "	200 " "

2. Сапуни тоалетни и медицински:

I разредъ	1.000 л. златни
II "	600 " "
III "	300 " "
IV "	200 " "
V "	100 " "

3. Етерични масла, ароматични препарати и изкуствени
плодови есенции за съестни и питийни продукти, съ из-
ключение на розовото, ментовото, анасоновото (анетолъ) и
здравчевото масла:

I разредъ	2.000 л. златни
II "	1.000 " "
III "	500 " "

И. Памучни платове и платове отъ изкуствена коприна
или смѣсъ отъ памукъ и изкуствена коприна:

I разредъ	5.000 л. " "
II "	4.000 " "
III "	3.000 " "
IV "	2.000 " "
V "	1.000 " "

К. Фабрицитъ за захарни издѣлия, освенъ абонамента
въ полза на общинитъ, плащатъ и абонаментъ, равенъ на
него, въ полза на държавата.

ТАБЛИЦА III

за размѣра на шестмесечния патентъ за правопроизводството
на долунзброенитъ предмети, както и шестмесечнитъ па-
тенти, които трѣбва да плащатъ всички съдържатели на
кафенета, сладкарници и бозаджийници.

1. За циментъ и хидравлическа варъ:

За фабрики съ годишно производство:

до 20.000 тона	25 л. зл.
отъ 20.000 тона до 50.000 тона	125 " "
" 50.000 " " 100.000 " "	250 " "
" 100.000 " " 150.000 " "	375 " "
" 150.000 " " 200.000 " "	500 " "
" 200.000 " " 250.000 " "	625 " "

За производство отъ 250.000 тона нагоре за всѣки 1.000 тона или частъ отъ тѣхъ въ повече, се плаща допълнително по 5 „ „

2. За избухливи вещества — тримесечно 100 лв. златни.

3. За парфюмерия всѣкакъв видъ и предмети за тоалетъ, тоалетни и медицински сапуни, етерни масла, ароматични препарати, фруктови есенции, естери:

а) за фабрики I разредъ 200 л. златни
за фабрики II разредъ 100 „ „
за фабрики III разредъ 65 „ „

б) за работилници I разредъ 50 „ „
за работилници II разредъ 40 „ „
за работилници III разредъ 25 „ „

4. За сапуни за индустриални цели:

За фабрики и работилници, които иматъ казани съ обща вмѣстимостъ:

до 2.000 литри включително 10 л. златни
„ 5.000 „ „ 15 „ „
„ 10.000 „ „ 25 „ „
„ 15.000 „ „ 40 „ „
отъ 15.000 „ нагоре 50 „ „

5. Кремове и бои за обуща и кожи:

а) предприятия, насърчавани отъ закона за мѣстната индустрия:

I разредъ 250 л. златни
II „ 200 „ „
III „ 100 „ „

б) за работилници, които не се ползватъ съ облаги:

I разредъ 20 л. златни
II „ 10 „ „
III „ 5 „ „

6. За лакове и политури:

I разредъ 500 „ „
II „ 250 „ „

7. За каучукови издѣлия, за фабрики и работилници, въ които работятъ:

а) до 100 души работници 150 „ „
б) до 200 души работници 250 „ „
в) до 300 души работници 400 „ „
г) отъ 300 души нагоре 500 „ „

8. За изкуствена коприна 1.000 „ „

9. За олющване на оризъ:

а) Първоначална сума, която всѣки фабрикантъ следва да плаща за олющване на ориза до 1.000.000 кгр. 500 „

б) когато олющването надвиши 1.000.000 кгр. на всѣки 500.000 кгр. или частъ отъ тѣхъ въ повече се плаща по 250 „ „

Забележка. Динкитъ се освобождаватъ отъ патентъ.

10. За издѣлия тѣстени непечени, като: макарони, филе, юфка и други подобни:

а) първоначалната сума, която следва да плаща всѣки производител за производство до 50.000 кгр. 75 „ „

б) когато това производство надмине 50.000 кгр. за всѣки нови 50.000 кгр. или частъ отъ тѣхъ въ повече се плаща по 50 „ „

11. За електрическа енергия:

За всѣки киловатъ отъ мощността на инсталацията 0.25 „ „
ако сѣщата има пласментъ надъ 50% отъ мощността ѝ, а ако пласментътъ е по-малко отъ 50% — пропорционално на пласмента.

12. Кафенета, сладкарници и бозаджийници:

а) въ София:

I категория 40 л. златни
II „ 25 „ „
III „ 15 „ „

б) въ населени мѣста съ повече отъ 40.000 жители 15 „ „

въ населени мѣста отъ 20.000 до 40.000 жители 10 „ „

въ всички останали населени мѣста съ надъ 5.000 жители — 5 л. златни.

13. Фабрики и работилници за пасматерийни издѣлия:

I разредъ 400 л. златни
II „ 200 „ „
III „ 100 „ „
IV „ 50 „ „
V „ 20 „ „

14. Фабрики за производство на памучни конци и тирета:

I разредъ 1.000 л. златни
II „ 500 „ „
III „ 200 „ „

Забележка. За издаване патента по тази таблица, трѣбва да се представи бирническо удостоверение за плащане данѣцитъ.

Заповѣдваме настоящия законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и се тури въ действие.

Разпорежданията за туряне въ действие на сѣщия законъ възлагаме на Нашия Министъръ на финанситъ.

Издаденъ въ София на 4 май 1933 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Управляващъ Министерството на финанситъ,
Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:

Д-ръ Ал. Гиргиновъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зарегистриранъ подъ № 3354 на 5 май 1933 година.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосѣдието: Йор. Качаковъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 3291

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, моля, да утвърдите, чрезъ подписването на приложения указъ, приетия отъ XXIII-то обикновено Народно събрание, презъ II-та му редовна сесия, въ 87-то заседание, държано на 28 априлъ 1933 година, Законъ за засилване на държавнитъ приходи.

Гр. София, 3 май 1933 година.

Управляващъ Министерството на финанситъ,
Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:
1—(921)—1

Д-ръ Ал. Гиргиновъ

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.

Министерство на финанситъ

Отдѣление за прѣжитъ данѣци

ОКРЪЖНО

№ 8353

До окръжнитъ и околийски данѣчни управления. До Б. н. банкъ и всички обществени учреждения и предприятия

Въ днешния брой на „Държавенъ вестникъ“ е публикуванъ законътъ за засилване на държавнитъ приходи. Съ чл. чл. 15, 16, 17 и 24 на този законъ се правятъ нѣкои допълнения на закона за данѣка върху приходитъ, за прилагането на които се даватъ следнитъ нареждания:

1. Съ членъ 15 на горния законъ е измѣненъ чл. 7 отъ закона за данѣка върху приходитъ, по отношение на данѣка на служителитъ въ частнитъ и обществени учреждения и предприятия, въ смисълъ, че върху заплатитъ, надницитъ и възнагражденията по чл. 6 отъ закона за данѣка върху приходитъ (изключая тангиетитъ, върху които се задържа данѣкъ по чл. 17 отъ сѣщия законъ), плащани на служителитъ при частнитъ учреждения и предприятия и при общественитъ учреждения (изключая тѣзи при Б. н. б.), които не сѣ участници въ фонда за пенсии за изслужено време и върху заплатитъ на които не се правятъ удържки по чл. 17 отъ закона за засилване

на държавните приходи, начиная от 1 април т. г., данъкът занятие ще се задържа по 8%, вмѣсто по 4%, както бѣ досега. На служителитѣ при дирекцията на храноизноса, при главното комисарство и при други учреждения, които се считатъ като държавни такива, ще се правятъ удържки за данъка занятие, по чл. 7 отъ закона за данъка върху приходитѣ, макаръ и да не имъ се правятъ удържки за пенсия, ако върху заплатитѣ, надницитѣ или възнагражденията имъ се правятъ удържки отъ заплатитѣ по чл. 17 отъ закона за засилване на държавните приходи.

Необлагаемитѣ 18.000 лв. годишно или 1.500 лв. месечно, съгласно съ първата алинея на § 17 отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за събиране на прѣжитѣ данъци (бр. 278, отъ 13 мартъ т. г. на „Държавенъ вестникъ“), ще се приспадатъ за заплати, надници и възнаграждения, чийто чистъ общъ размѣръ не надминава 80.000 лв. годишно или 6.666 лв. месечно.

Данъкът занятие по сѣщия процентъ — 8%, ще се задържа и върху заплатитѣ и другитѣ възнаграждения-заседателни, представителни и пр. (изключая тантисмитѣ), плащани на председателитѣ на членоветѣ на управителнитѣ и провѣрителнитѣ съвети при акционернитѣ, командитно-акционернитѣ дружества и кооперативнитѣ сдружения и при дружествата съ ограничена отговорност. Ако тѣзи лица получаватъ редовна месечна заплата, при опредѣлението на данъка ще се спадатъ 1.500 лв. необлагаеми, ако чистата месечна заплата не надминава 6.666 лв. Ако ли, обаче, сумата се плаща като възнаграждение, нѣма да се прави никакво приспадане.

Данъкътъ ще се разпредѣля съгласно съ чл. 7 отъ закона за данъка върху приходитѣ, а именно 60% за държавата, 30% за общинитѣ, 8% за окръга и 2% за фонда подпомагане отъ войнитѣ. Върху цѣлия размѣръ на данъка, съгласно съ втората алинея на чл. 68 отъ сѣщия законъ и чл. 24 отъ закона за засилване на държавните приходи ще се събира 5% връхнини за въ полза на фонда „Подпомагане пострадалитѣ отъ обществени бедствия“. Отъ частта за общината 9% се внасятъ въ фонда за учителски заплати, а 21% ще се внася на право съ съответната общинска каса.

Ако нѣкои учреждения или предприятия сѣ изплатили заплатитѣ, надницитѣ и възнагражденията за м. април т. г. преди публикуването на закона за засилване на държавните приходи и, следователно, сѣ задържали само 4% данъкъ, длъжни сѣ да удържатъ веднага разликата до 8% и да я внесатъ по принадлежностъ въ сроковетѣ, предвидени въ чл. 8 отъ закона за данъка върху приходитѣ, считани отъ датата на публикуването на закона за засилване държавните приходи въ „Държавенъ вестникъ“, въ противенъ случай ще бѣдатъ задължени и съ лихва 3% месечно по чл. 73 отъ закона.

§ 3 чл. 16 отъ сѣщия законъ се урежда въпроса за данъка занятие върху наемитѣ, въ смисълъ, че върху приходитѣ отъ наеми по чл. 17а отъ закона за данъка върху приходитѣ, данъкътъ занятие ще се опредѣля за една година безъ приспадане на необлагаемитѣ 18.000 лв., при спазването на чл. 50 п. 21 отъ сѣщия законъ.

При това положение данъкътъ върху приходитѣ отъ наеми, безъ огледъ на тѣхния размѣръ — подъ 40.000 лв. или надъ 40.000 лв. — ще се опредѣля само за една година, върху получения презъ изтеклата календарна година приходъ, отъ първоначалната комисия, а не отъ данъчния агентъ и представителя на съсловието, както е наредено съ п. п. 18 и 24 на наредбата № 6033 отъ 27 мартъ т. г. Съ това допълнение на закона се смѣта отмѣнена и втората алинея на забележката къмъ чл. 48 отъ закона за данъка върху приходитѣ.

Събирането на данъка занятие върху приходитѣ отъ наеми ще става по общия редъ, т. е. на третинки, а не по реда за събирането на патента — въ предплата на полугодие. Въ кочанитѣ за събирането на патента, които сега се печататъ въ Държавната печатница, е оставено мѣсто и за вписване на данъка занятие върху наемитѣ, което при новото допълнение на закона става излишно. Да се обърне вниманието на данъчнитѣ агенти и бирницитѣ, че данъкътъ занятие върху наемитѣ нѣма да се събира ведно съ патента, за лицата, които вършатъ занятие, подлежащо на патентно облагане и иматъ приходи отъ наеми.

За да се опредѣли навреме данъкътъ занятие върху приходитѣ отъ наеми, на данъкоплатцитѣ, които подлежатъ и на патентно облагане, за приходитѣ си отъ нѣкакво занятие, търговия или свободна професия, данъчнитѣ агенти, веднага следъ опредѣлението на патента

ще изпращатъ декларациитѣ съ дадени сведения за получения наемъ въ данъчното управление, за да бѣде опредѣленъ отъ първоначалната комисия данъкътъ върху приходитѣ отъ наеми. Данъчнитѣ началници ще взематъ грижата облагането на наемитѣ да се извърши по спешностъ, а не паралелно съ другитѣ облагания, съ разчетъ то да бѣде свършено и необжѣлениятъ данъкъ да бѣде предаденъ за събиране преди 1 юний т. г.

3. Съ чл. 17 отъ закона за засилване на държавните приходи се увеличаватъ процентнитѣ удържки върху заплатитѣ на държавнитѣ и други служители. Понеже такива удържки нѣма да се правятъ върху заплатитѣ на служителитѣ при Б. н. банка, то сѣщитѣ заплати, съгласно съ забележката къмъ горния членъ, ще се облагатъ, начиная отъ 1 април 1933 год., съ допълнителенъ данъкъ занятие по размѣритѣ въ сѣщия членъ, независимо отъ данъка занятие по чл. 7 отъ закона за данъка върху приходитѣ.

Допълнителниятъ данъкъ занятие ще се занася въ отдѣлна графа въ раздавателната книга за заплатитѣ и ще се внася по принадлежностъ, ведно съ другия данъкъ, но подъ отдѣлно перо, за да се държи смѣтка каква сума е постѣпила отъ допълнителенъ данъкъ занятие по забележката къмъ чл. 17 на закона за засилване на държавните приходи. Върху този допълнителенъ данъкъ занятие ще се задържа 5% връхнини за фонда „Подпомагане пострадалитѣ отъ обществени бедствия“.

Гр. София, 4 май 1933 год.

Управляющъ министерството,

Министъръ: Д-ръ А. Гиргиновъ

Главенъ секретаръ: Н. Б. Недѣлевъ

За началникъ на отдѣлението: Хр. П. Стефановъ

1—(863)—1

Отдѣление за държавнитѣ привилегии и за акцизитѣ

ОКРЪЖНО

№ 11610

До г. г. окръжнитѣ и околийски данъчни началници. До г. г. общинскитѣ кметове. До г. г. управителитѣ на митницитѣ. До г. г. ревизоритѣ на държавнитѣ привилегии и акцизитѣ.

Въ брой 10 отъ 13 април н. г. на „Държавенъ вестникъ“, е публикуванъ закона за измѣнение и допълнение на закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху пиятиетата, на закона за облагане на материалитѣ, отъ които се вари ракия, на закона за облагане съ акцизъ вината, на закона за тютюна, на закона за солта и на закона за общинския налогъ.

На длъжностнитѣ лица, до които е адресирано настоящето, предстои да приложатъ прокаранитѣ съ казанія законъ измѣнения и допълнения. Поради това, предлагамъ на сѣщитѣ да проучатъ добре новитѣ положения на въпросния законъ и въ рамкитѣ на наставленията, които се даватъ съ настоящето, и, които сѣ дадени параграфъ по параграфъ, да взематъ веднага съответнитѣ мѣрки за прилагането му.

Съгласно § 36 отъ казанія законъ, той влиза въ сила 15 дни следъ публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“, т. е. на 28 април н. г., съ изключение на измѣненията и допълненията направени въ закона за тютюна, които влизатъ въ сила отъ 13 април н. г.

По § 1. Облагането съ акцизъ на плодския спиртъ и съ данъкъ на виното предназначено за варене на ракия, на материалитѣ за варене на ракия, на ликьоритѣ, подсладенитѣ ракии, амера, абсента и други такива.

А. Споредъ досега действащия законъ за акцизитѣ и пр. облагаше се съ акцизъ само фабричния спиртъ, добитъ отъ меласа, зърнени храни, картофи, а плодския спиртъ, добитъ отъ преваряване на плодови ракии не се облагаше съ акцизъ, като самостоятеленъ данъченъ обектъ.

Измѣнението и допълнението, което се прави съ § 1 отъ закона е, че плодския спиртъ, добитъ отъ преваряване на плодови ракии, получени отъ вино, отъ прѣцини, отъ винена каша, отъ сливова каша и отъ други прѣсни плодове, се облагатъ съ 1 лв. зл. на литъръ, стоградусовъ.

Предъ видъ на това, че курсовата разлика на акциза на спирта засега е 1500 за 100 лв. зл., то акцизътъ на плодския спиртъ е 15 лв. въ банкноти, на единъ литъръ стоградусовъ.

Съгласно съ ал. IV на § 1 отъ закона, плодския спиртъ не се облага съ общински налогъ.

Въ забележката на ал. III от § 1, законодателят е дал и дефиниция на понятието „плодовъ спирт“, а именно: „За плодовъ спиртъ се считатъ всички спиртни течности съ крепкостъ по-голяма отъ 50° по Гейлусакония спиртомеръ, при 15°C., добити отъ плодови ракии“. Така, че, не е достатъчно спиртната течност да има крепкостъ повече отъ 50° при 15°C., но необходимо е тая течност да е добита отъ плодови ракии. Тия последни могат да сѫ получени отъ вино, отъ прашини, отъ винена калъ, отъ сливова каша и други прѣсни плодове. Поради усъвършенствуването, обаче, на системата на нѣкои дисталационни апарати, плодовъ спиртъ се добива направо отъ варене на джибри, вино и други прѣсни плодове, така, че спиртната течност добита по този прѣкъ начинъ и имаща крепкостъ надъ 50° при 15°C., е плодовъ спиртъ, по смисъла на закона и следователно подлежи на облагане съ акцизъ, указанъ въ сѣщия — 15 лв. въ банкноти на литъръ стоградусовъ.

Въ връзка съ облагането на плодовия спиртъ съ акцизъ, предвидени въ § 16 на сѣщия законъ, подробно-стий по откриването на спиртоварниците за добиване на плодовъ спиртъ, контролата по добиването, съхраняването и износа му, както и реда за отчитане на акциза на сѣщия.

Най-сѣщественото при това е, че контролирането и добиването на плодовия спиртъ въ спиртоварниците ще става и съ контролни апарати (часовници), съ каквито трѣбва да бѣдатъ снабдени всички дисталационни апарати за спиртоварниците.

Въ ал. II на § 1, обаче, е пояснено, че добиването на плодовия спиртъ ще става безъ контролни апарати, до доставянето на такива, като се изпълняватъ, обаче, всички други разпорѣждания на закона (респективно § 16 отъ сѣщия).

По приложение на § 16 отъ закона, който се отнася до спиртоварниците за добиване на плодовъ спиртъ, се даватъ подробни нареждания по-долу.

Както се каза облагането на плодовия спиртъ съ акцизъ ще става начина отъ 28 априлъ н. г., затова всички количества плодовъ спиртъ, кѣдето и да се намиратъ на лице на 28 априлъ н. г., трѣбва да се декларира за облагане съ 15 лв. въ банкноти на литъръ стоградусовъ, съ каквѣто акцизъ ще се облага отъ сѣщата дата такъвъ спиртъ.

Предъ видъ на това, да се нареди веднага отъ данъчните началници до данъчните органи и общински кметове, да разгласятъ съ заповѣдь, гласатай, щото на 28 априлъ н. г., да се декларира за облагане съ акцизъ всички количества плодовъ спиртъ (спиртни течности съ крепкостъ по-голяма отъ 50° при 15°C., добити отъ варене на плодови ракии). Декларирането ще става съ обикновени заявления, които ще се подаватъ до мѣстното данъчно управление, а гдето нѣма такова — на мѣстното общинско управление. Сѣщитѣ заявления ще се завеждатъ, веднага съ подаването имъ, въ входящия регистъръ на управлението.

Такива декларации ще подаватъ всички притежатели на плодовъ спиртъ въ количества по-голями отъ 5 литри, безразлично дали тѣ сѫ производители лозари или овощари, дали тѣ сѫ притежатели или не на спиртоварници на такъвъ спиртъ, търговци или не на спиртни питиета, аптекари, дрогеристи, санитарни магазини и пр.

Въ заявлениято, което ще се подава за случая, ще се указва количеството на плодовия спиртъ, крепкостта му при 15°C., кѣде се намира и чия собственостъ е.

По така подаденитѣ заявления, комисии отъ данъчен органъ, общински представителъ и единъ лозаръ или овощаръ или търговецъ на спиртни питиета ще провѣри деклариранитѣ или недеклариранитѣ количества плодовъ спиртъ по количество, видъ и крепкостъ при 15°C. и за резултата отъ провѣрката ще съставятъ протоколъ, на обратната страна на заявлениято. За недеклариранитѣ количества плодовъ спиртъ комисията ще съставя актове, за наказанието на нарушителитѣ по чл. 135 „П“ отъ закона за акцизитѣ и пр.

За всичкитѣ количества плодовъ спиртъ притежателитѣ имъ ще внесатъ съ вносенъ листъ въ Б. н. банка следуемия се акцизъ 15 лв. въ банкноти, за всѣки литъръ стоградусовъ спиртъ.

Заявленията съ протоколитѣ по тѣхъ и съставенитѣ актове, ако има такива, ще се представятъ на данъчния началникъ съ рапортъ отъ комисията, която е извършила провѣрките, въ който рапортъ ще се укаже общото количество 100° плодовъ спиртъ измѣренъ отъ нея.

Възъ основа на даннитѣ въ въпроснитѣ рапорти, данъчния началникъ ще събщи въ министерството телеграфически общото количество на 100°-я плодовъ спиртъ, измѣренъ и описанъ въ града и околията му.

Б. Споредъ ал. II на сѣщия § 1 отъ закона, данъкътъ 18 ст. зл. на литъръ вино, предназначено за варене на ракия, се намалява на 5 ст. зл. на литъръ.

Облагането на плодовия спиртъ съ акцизъ, както и намаляването данъка на вината за варене на ракия отъ 18 на 5 ст. зл. влиза въ сила отъ 28 априлъ н. г., тѣй като, както се каза, законътъ влиза въ сила 15 дни следъ публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“, съ изключение на измѣненията и допълненията на Закона за тютюна.

Измѣренитѣ и описани вина до казаната дата 28 априлъ н. г., декларирани за варене на ракия, ще се облагатъ съ данъкъ по размѣритѣ предвидени въ Закона за акцизитѣ и пр., преди измѣненията му отъ 13 т. м.

Общинскитѣ налози на вината, предназначени за варене на ракия, остава въ досегашнитѣ размѣри — 3 ст. зл. на литъръ. Предвиденото въ ал. IV на § 1 освобождаване отъ общински налози се отнася само за плодовия спиртъ, като самостоятеленъ данъченъ обектъ.

В. — Споредъ § 1 на закона, данъка на материалитѣ, отъ които се вари ракия, се измѣня и намалява така:

а) каша отъ ябълки, круши и кумбули (джанки) отъ 4 ст. зл. — на 2 ст. зл. на литъръ;

б) каша отъ джибри (прашини), изцедени отъ мѣстата, отъ 6 ст. зл. — на 2 ст. зл. на литъръ;

в) каша отъ други сливи (зимни), отъ всѣкакви други прѣсни плодове и винена калъ, отъ 6 ст. зл. — на 2 ст. зл. на литъръ и

г) каша отъ медъ, отъ 18 ст. зл. — на 4 ст. зл. на литъръ.

По тия размѣри ще се облагатъ материалитѣ, отъ които се вари ракия, отъ бѣдаци реколти, начина отъ реколтата 1933 година.

При това къмъ чл. 2 отъ Закона за акцизитѣ е прибавенъ новъ п. „д“, споредъ който, връщането на данъка и общинския налогъ на материалитѣ, отъ които сѫ изварени ракиитѣ, изнесени за странство, става като се смѣта, че отъ изваряването на 100 л. каша отъ ябълки, круши и кумбули се получаватъ 4 л. 100° плодовъ спиртъ; отъ 100 л. каша отъ прашини (гроздови джибри) — 6 л. 100°-овъ плодовъ спиртъ; отъ 100 л. каша отъ зимни сливи (сини), винена калъ и други прѣсни плодове — 6 литри 100° плодовъ спиртъ и отъ 100 литри каша отъ медъ или вино — 10 литри 100° спиртъ.

Съ казания п. „д“ на чл. 2 п. 2 отъ Закона за акцизитѣ и пр. се отмѣня ал. III на забележката къмъ чл. 2 „б“ отъ сѣщия законъ (Д. в. брой 15 отъ 19. IV. 1927 г.).

Оставатъ при това въ сила ал. предпоследна и последна на п. 2 отъ чл. 2 на Закона за акцизитѣ и пр., преди измѣненията и допълненията му отъ 13 априлъ н. г.

Г. — По чл. 2 п. 3 отъ действащия законъ за акцизитѣ и пр. — всички инострани спиртни питиета, като ракия, ромъ, конякъ, амеръ, абсентъ, разни ликьори и други такива, се облагатъ съ 8 ст. зл. на литъръ и градусъ.

Споредъ § 1 отъ закона предвидено е сѣщитѣ питиета отъ мѣстенъ приходъ, съ изключение на плодовитѣ ракии, мастиката и коняка, да се облагатъ съ 1 лв. зл. акцизъ на литъръ или 15 лв. въ банкноти на литъръ.

За да се намѣри пласментъ на плодовия спиртъ, предвидено е щото мастиката и коняка да се произвеждатъ само отъ плодовъ спиртъ.

За да може да се контролира плащането на предвидения акцизъ 1 лв. зл. на литъръ, сѣщитѣ мѣстни питиета (изключая плодовитѣ ракии, мастиката и коняка), ще се продаватъ само въ буталки и то надлежно облепени съ държавенъ бандеролъ.

По сѣщия начинъ ще се облагатъ и продаватъ ментовката, малиновката, портокалната и други такива.

Вермута не подлежи на облагане съ казания размѣръ акцизъ и продажбата му може да става и въ наливно състояние, тѣй като вермута е ароматизирано вино и не спада къмъ групата на спиртниѣ питиета изброени въ п. 3 на чл. 2 отъ Закона за акцизитѣ и пр.

Обандероването на буталкитѣ съ въпроснитѣ спиртни питиета ще става съ държавенъ бандеролъ, който ще се поставя (залепя) върху устата на буталката, върху тапата ѝ и то по начинъ, щото при отваряне на буталката бандерола да се скъсва.

Обандероването ще става още при пълненето на буталкитѣ и преди изнасянето имъ отъ мѣстото, кѣдето се произвеждатъ въпроснитѣ спиртни питиета.

Бандеролитѣ ще се доставятъ отъ Б. н. банка, срещу стойността имъ, внесена съ вносенъ листъ, по реда за купуване на другитѣ държавни ценни книжа и материали.

Тия бандероли сѫ 6 вида: за 1 л., $\frac{3}{4}$ л., $\frac{1}{2}$ л., 3 дил., 2 дил. и 1 дил. Къмъ тия четири типа бандероли производителитѣ на въпроснитѣ спиртни питиета ще нагодятъ и

изнеса имъ въ сѣщитѣ типове — 1 л. $\frac{3}{4}$ л. $\frac{1}{2}$ л., 3 дцл., 2 дцл. и 1 дцл. бутилки. Въ противенъ случай; бутилки съ вмѣстимостъ по-малка отъ 1 дцл. ще се облепва съ бандеролъ за 1 дцл.; бутилка съ вмѣстимостъ по-голъма отъ 1 дцл., но по-малка отъ 2 дцл. — ще се облепва съ бандеролъ за 2 дцл. сѣщо съ вмѣстимостъ по-голъма отъ 2 дцл., но по-малка отъ 3 дцл. — бандеролъ за 3 дцл., и т. н.

Както се каза, облагането на ликьоритѣ, рома, абсента, малиновката, вишновката, ментовката и др. съ акцизъ 15 лв. въ банкноти на литъръ ще става отъ 28 априлъ н. г., затова всички количества отъ тия питиета, които се намиратъ на лице на сѣщата дата 28 априлъ н. г., трѣбва да се деклариратъ, провѣрятъ и опишатъ отъ комисия по реда предвиденъ въ § 1 отъ настоящето (относно декларирането, измѣрването и описването на наличнитѣ количества плодови спиртъ), като разбира се въ декларациитѣ нѣма да се указва крепкостта на спиртниѣ питиета, тъй като въ случая тя не интересува фиска; въ замѣна на това ще се деклариратъ въ колко и съ каква вмѣстимостъ сѣдове сѣ вложени намѣренитѣ на лице отъ въпроснитѣ спиртни питиета.

Ако тия питиета не сѣ въ бутилки, а въ бурета или други сѣдове пакъ ще се деклариратъ, измѣрятъ и опишатъ, като сѣдовете имъ ще облепватъ съ толкова бандероли, колкото е съдържанието на питиетата въ тѣхъ.

Така, че заваренитѣ отъ Закона на лице количества отъ тия питиета, както и ония, които ще се произвеждатъ следъ това, за да могатъ да бѣдатъ продавани, непременно трѣбва да бѣдатъ обандеровани. Затова, се вмѣнява въ дългъ на органитѣ на властта, да следятъ отъ 28 априлъ н. г. продаватъ ли се тия питиета само въ бутилки и тия последнитѣ облепени ли сѣ съ надлеженъ бандеролъ. За констатиранитѣ нередовности да се съставятъ актове.

За недеklarираниѣ такива питиета ще се съставятъ актове за наказание на нарушителитѣ по чл. 135 „п“ отъ Закона за акцизитѣ и пр.

При това да се намѣри пласментъ на плодови спиртъ, въ сѣщия § 1 е предвидено, че мѣстнитѣ мастика и коняка могатъ да се произвеждатъ само отъ плодови спиртъ.

Д. Що се отнася до производството и облагането на винения оцетъ разяснения се даватъ по-нататъкъ по § 4 и 8.

По § 2 — Относно акциза на виното отъ прѣсно грозде.

Съгласно § 2 отъ Закона размѣра на акциза на виното, добито отъ прѣсно грозде се намалява отъ 5 ст. зл. на 2 ст. зл. Това намаляние, обаче, не се отнася до размѣра на акциза за другитѣ видове вина, предвидени въ чл. 2, п. 5, който размѣръ остава непромѣненъ, а именно: вино малиново по 8 ст. зл. на литъръ и вино отъ медъ, ябълки, круши и кумбули по 20 ст. зл. на литъръ.

Отъ тоя намаленъ размѣръ акциза 2 ст. зл. или 30 ст. въ банкноти на литъръ вино отъ прѣсно грозде, ще се облагатъ вината отъ бѣдшитѣ реколти, начина отъ реколтѣ 1933 година.

По § 2, „а“, По увеличение акциза на захарта и на гликозата.

По нареждане на Министерския съветъ, Министерството на финанситѣ сѣ телеграми № № 3108, 3809 отъ 18. II. н. г., 3811 отъ 19. с. м. и 3942 отъ 21 с. м. нареди да се опише захарта и гликозата, която на 20 февруарий н. г. се намиратъ на лице въ търговцитѣ на едро и дребно, въ фабрицитѣ и работилницитѣ на захарни издѣлѣния и пр. и да се дообложи, захарта съ по 4 лв. въ банкноти за килограмъ, а гликозата — съ 2 лв. въ банкноти на кгр. допълнителенъ акцизъ. Нареди се, освенъ това, износимата отъ 19 февруарий 1933 г. захаръ и гликоза отъ фабрицитѣ за таква да се облага съ акцизъ: 11.20 лв. на кгр. захаръ и съ 7 лв. на кгр. гликоза.

Съ § 2 отъ закона се узакони това увеличение акциза на захарта и на гликозата, като алинея първа на п. 9 отъ чл. 2 отъ закона за акцизитѣ и пр. се измѣни и допълни така:

Захаръ цвѣткова, трѣстена и други видове, като малтоза, галактоза и други такива сѣ състава на захарозата, се облага съ 56 ст. зл. на кгр., а гликозата, гроздовата захаръ и др. сѣ състава на монозахаридитѣ съ 35 ст. зл. на кгр.

Споредъ забележката къмъ сѣщия чл. 2, „а“ отъ закона, това увеличение размѣра на акциза на захарта и на гликозата влѣзе въ сила отъ 19. II. 1933 годита.

Съгласно съ последната алинея на § 2, „а“ отъ закона, лицата, които въ срока даденъ отъ Министерството на финанситѣ, не сѣ декларирани наличнитѣ си количества захаръ или гликоза за дооблагане съ акцизъ по гореказанитѣ размѣри, се наказватъ съ глоба, равна на тройния размѣръ на допълнителния акцизъ върху недеklarираниѣ отъ тѣхъ количества захаръ или гликоза.

Споредъ тази алинея на § 2, „а“ ще се наказватъ лицата, които, „не сѣ декларирани“ за дооблагане, въ срока даденъ отъ Министерството, количества отъ си захаръ или гликоза, значи за случая не е необходимо тия количества захаръ или гликоза да бѣдатъ скрити (укрити), достатъчно е тѣ да „не сѣ декларирани въ срока“, за да се приеме по закона, че тѣ сѣ укрити.

Предъ видъ на това, че Министерството сѣ телеграма № 4664 отъ 24. II. н. г. нареди допълнителния акцизъ на недеklarираниѣ количества захаръ или гликоза да се събере и внесе по § 16 отъ закона за бюджета за 1932/933 година, то сѣ постановлението, които ще се издадатъ противъ лицата, които не сѣ декларирани захарта или гликозата си въ срока, ще се присъжда двойния размѣръ на допълнителния акцизъ, като въ диспозитива на постановлението ще се постановява, че редовния допълнителенъ акцизъ е платенъ, срещу вносенъ листъ, като се отбележи и контролния му номеръ, датата и въ кой клонъ на Б. н. банка е вносенъ акциза (чл. 161 отъ закона за акцизитѣ). Въ такъвъ случай и обезпечителнитѣ мѣрки, които ще се взематъ по такива актове, ще се отнасятъ до размѣра на двойния допълнителенъ акцизъ на недеklarираниѣ количество захаръ или гликоза (чл. 156 отъ закона за акцизитѣ и пр.).

По § 2, „б“. Относно абонамента, замѣнящъ акциза и общинския налогъ на мѣстнитѣ риби, консервирани въ страната чрезъ херметическо затваряне.

По закона за акцизитѣ и пр., преди измѣнението му отъ 13 т. м., акцизътъ на консервираниѣ, чрезъ херметическо затваряне, риби се събираше чрезъ полугодишенъ абонаментъ, опредѣленъ отъ комисия по реда, предвиденъ въ забележката къмъ чл. 2, „а“ отъ сѣщия законъ.

Общинскиятъ налогъ пъкъ на сѣщия видъ консервирани риби се събираше сѣщо чрезъ абонаментъ, замѣнящъ общинския налогъ, опредѣленъ по реда и начина, предвиденъ въ закона за общинския налогъ.

Съ § 2, „б“ отъ закона се правятъ следнитѣ измѣнения:

Къмъ п. 15 на чл. 2 отъ закона за акцизитѣ и пр. се прибавя нова алинея, споредъ която акцизътъ и общинскиятъ налогъ въ тия случаи ще се плащатъ чрезъ общъ полугодишенъ абонаментъ, при това, по точно предвидени по закона три разряда: за I разредъ 200 лв. зл., за II разредъ — 100 лв. зл. и за III разредъ — 50 лв. зл.

Този общъ полугодишенъ абонаментъ ще се опредѣля отъ комисия и по реда, указанъ въ забележката къмъ чл. 2, „а“ отъ закона за акцизитѣ и пр. (Д. в. брой 15 отъ 19. IV. 1927 г. и § 7 отъ окр. № 9990/1927 г., публикувано въ сѣщия брой на „Държавенъ вестникъ“.)

При това, по казания новъ начинъ ще се облагатъ съ акцизъ и общински налогъ само мѣстнитѣ риби, консервирани въ страната, чрезъ херметическо затваряне, както тоя изрично е подчертано въ новата алинея къмъ п. 15 на чл. 2 отъ закона за акцизитѣ и пр.

Протоколътъ на комисията по опредѣляне какъвъ разредъ общъ абонаментъ следва да се плати отъ дадеца работилница или фабрика за консервиране на мѣстни риби, чрезъ херметическо затваряне, подлежи на утвърждаване отъ Министерството на финанситѣ, следъ което абонаментътъ става събираемъ.

Въ закона не е указано, каква частъ отъ така опредѣления общъ абонаментъ ще се внесе на държавенъ приходъ и каква въ фонда „Общински налогъ“. Като се има предвидъ, обаче, че акциза на тоя видъ консервирани риби, спорѣмо общинския налогъ на сѣщия е въ отношението 2:1, то отъ общия абонаментъ $\frac{2}{3}$ ще се внасятъ на държавенъ приходъ, а $\frac{1}{3}$ — въ казания фондъ. Преписи отъ вноснитѣ листове ще се представятъ въ Министерството, отделение за държавнитѣ привилегии и за акцизитѣ за редовностъ.

При опредѣляне разряда на абонамента комисията ще взема предвидъ: вада на заведението — фабрика или работилница, броя на машинитѣ, конскиѣ сили, броя на работилницитѣ, вложения капиталъ и други обстоятелства, имати значение за случая.

Както се каза, предвиденитѣ разреди абонаменти сѣ въ лѣва златни и то по курсъ 2.000 за 100 лв. златни.

Да се има предвидъ, че въпросниятъ общъ абонаментъ ще се плаща предварително, преди почване на производството на консервирана риба, въ противенъ случай, нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 135 г отъ закона за акцизитѣ и пр.

По § 2 в. — Относно фискалния контролъ върху театритѣ, кинематографитѣ и пр.

Споредъ § 2 г отъ закона, следъ ал. шестнадесета за п. 30 отъ чл. 2 на закона за акцизитѣ и пр. се прибавя следната нова алинея:

„Всички театри, кинематографи и други подобни заведения и открити мѣста, където се даватъ разни представления, концерти и забави, се намиратъ въ фискално отношение подъ непосредствения контролъ на Министерството на финансите — Отдѣление за държ. прив. и за акцизѣтѣ.

Съ тази нова алинея се разясняватъ и разпорежданията на чл. 166 отъ закона за акцизѣтѣ и пр., относно върховния контролъ упражняванъ отъ Министерството на финансите, върху отстъпления приходъ въ полза на мѣстнитѣ общини отъ акцизъ върху входнитѣ билети на театритѣ, кинематографитѣ и за други забави, въ смисълъ, че този контролъ се упражнява отъ Отдѣлението за държавнитѣ привилегии и акцизѣтѣ при Министерството на финансите.

По § 2 „г“. — По увеличители акциза на пивото.

Съ § 2 „г“ отъ сѣщия законъ, акцизѣтѣ на пивото се увеличава отъ 27 на 35 ст. зл. на литъръ. Поради това, данъчния началникъ ще назначи комисия въ съставъ: той самъ или помощника му, общински представителъ, контролѣра при пивоварната фабрика и представителъ на сѣщата, която комисия на 28 того да посети пивоварната фабрика, намираща се въ района на данъчното управление, да приключи всички операции по контролѣрската книга, и да приведе въ известностъ останалата въ депозитѣ наличностъ отъ пиво, като се ръководи точно по указанията, дадени въ § 4 ал. III и последующи изъ окръжното № 36500 отъ 30. декемврий 1931 г., приложено къмъ измѣнението и допълнението на Закона за акцизѣтѣ и пр. отъ 2 януарий 1932 г.

Освенъ това пивото, което на 28 априлъ н. г. се намира на лице въ депозитѣтѣ на пивоварнитѣ фабрики вънъ отъ фабричната ограда, онова у пътиепродаватѣтѣ на едро или на дребно или други продавачи на такова, ще се декларира отъ притежателитѣ му на мѣстното общинско управление, за да бѣде описано отъ комисия съ представителъ на данъчната властъ и дообложено съ 1-20 лв. на литъръ акцизъ.

Допълнителниятъ акцизъ 1-20 лв. на литъръ ще се внесе въ Българската народна банка съ вносенъ листъ или на данъченъ бирникъ, срещу бирническа квитанция.

Отъ 28 априлъ включително нататъкъ контролѣоритѣ при фабрицитѣ ще събератъ по установения редъ върху всѣки изнесенъ отъ фабриката литъръ пиво по 35 ст. зл. или 5-25 лв. книжни акцизъ (по досегашния курсъ 1500%). Размѣрътъ на общинския налогъ остава сѣщия.

Максималната продажна цена на пивото на едро и дребно остава и занаяредъ сѣщата, опредѣлена съ XV постановление на Министерския съветъ отъ 25 юний 1931 г., протоколъ № 41, втвърдено съ Царски указъ № 31 отъ 24 юлий 1931 г. публикуванъ въ брой 102 отъ 5 юлий сѣщата година, за приложението на което Министерството е издало окръжно № 23850 отъ 29 юлий 1931 г., което ще следва да се прилага и занаяредъ.

По § 2 „д“. — Относно свѣщитѣ за употребление при общественно и частно богослужение отъ православнитѣ църкви.

Къмъ п. 23 на чл. 2 отъ Закона за акцизѣтѣ и пр. се прибавятъ следнитѣ нови алинеи:

Свѣщи за употребление при общественно и частно богослужение въ православнитѣ църкви се произвеждатъ само отъ църковнитѣ ливници. Свѣщитѣ, които се произвеждатъ отъ тѣзи ливници, трѣбва да сѣмъ отъ чистъ воскъ, и да носятъ установения отъ Св. Синодъ знакъ.

Частни лица не могатъ да продаватъ восъчни свѣщи.

Свѣщитѣ произведени отъ частни лица, които наподобяватъ тѣзи за богослужение, трѣбва да бѣдатъ оцѣтени, за да се различаватъ отъ свѣщитѣ произвеждани отъ църковнитѣ ливници (чл. 151 отъ Екзархийския уставъ).

Подробни нареждания по приложението на въпросния § 2д отъ закона, ще се дадатъ отъ Св. Синодъ на Българската православна църква.

Вмѣнява се въ дългъ на данъчнитѣ органи да правятъ провѣрки въ църковнитѣ свѣщоливници, като взематъ проби отъ восъка въ свѣщитѣ, съ целъ да се установи, следъ анализа неговата чистота.

По § 3. — Относно освобождаването отъ акцизъ на износимитѣ за странство предмети и стоки.

Споредъ чл. 26 отъ закона за акцизѣтѣ и пр., преди измѣненията му отъ 13 т. м., освобождаваха се отъ акцизъ ония подлежащи на тоя данъкъ предмети, които сѣмъ предназначени за индустриални цели, следъ като се денатуриратъ по установения редъ, както и ония, които се изнасятъ за странство.

Споредъ § 3 отъ закона, за въ бѣдеще се освобождаватъ отъ акцизъ ония предмети, които се изнасятъ въ

странство и то ако износътъ става по реда установенъ отъ Министерството на финансите. Следователно, за въ бѣдеще, предметитѣ, подлежащи на акцизъ, макаръ и предназначени за индустриални цели и макаръ денатурирани, нѣма да се освобождаватъ отъ облагане съ акцизъ.

Разпорежданията на казания § 3 се отнасятъ, както за мѣстнитѣ, така и за вносимитѣ отъ странство предмети и стоки, предназначени за индустриални цели.

По § 4. — За оцета, произвежданъ въ оцетнитѣ фабрики или отъ лозаритѣ.

Съгласно § 1, буква „д“, алинеи 5, 6 и 7, втората ал. на чл. 2 отъ закона за акцизѣтѣ и пр., въ четвъртия си пунктъ се измѣня така:

„Оцетъ виненъ съ 7% киселинностъ — 5 ст. зл. на литъръ. Оцетъ, добитъ отъ вино, отъ виненъ или ракиенъ дестилатъ и намиращъ се на лице въ оцетнитѣ фабрики или другаде въ количества по-големи отъ 50 литри, въ деня на влизането въ сила на настоящия законъ се декларира и облага съ акцизъ на общо основание“.

Съгласно съ това измѣнение, въ бѣдеще крепкостта на износения отъ фабрицитѣ оцетъ, начиная отъ 28 априлъ н. г. се установява на 7% киселина въ литъръ. Начиная отъ тая дата фабрицитѣ не могатъ да изнасятъ оцетъ съ киселинностъ по-малка или по-голяма отъ 7%, на която база ще се извършва и облагането съ акцизъ въ горния размѣръ.

Чл. 65 отъ § 4 отъ новия законъ подчертава сѣщото положение като изрично казва че винения оцетъ, който се изнася отъ фабриката, се титува и трѣбва да съдържа най-малко 7% оцетна киселина. Въ сѣщия членъ се опредѣля и допустимата разлика въ размѣръ 0-3% въ повече или въ по-малко на киселинността, а по количество на оцета — до 1% разлика. Освенъ това споредъ сѣщия членъ оцетътъ не може да се продава на едро и дребно съ киселинностъ по-малка отъ 7%.

Данъчнитѣ началници съ получаването на настоящето, ще предупредятъ оцетофабрикантитѣ чрезъ контролѣоритѣ на фабрицитѣ, че начиная отъ 28 априлъ н. г. отъ фабрицитѣ може да се изнася оцетъ само съ посочената по-горе киселинностъ, въ границитѣ на допустимия толерансъ.

Данъчнитѣ началници ще нареждатъ, всички лица въ района имъ които къмъ тая дата притежаватъ виненъ оцетъ, добитъ отъ виненъ дестилатъ или отъ ракии, количеството на който оцетъ е повече отъ 50 литри, да го декларира въ предъ данъчната властъ по количество и по съдържажи на оцетна киселина, за да бѣде обложено. Декларирането и описването на тоя оцетъ ще се извърши по сѣщия начинъ както тоза на петролнитѣ продукти, обаче при описването на оцета ще се провѣрва не само количеството му, но и неговата киселинностъ, и въз основа на тия две величини ще се изчисли следущия се данъкъ по 5 ст. зл. на литъръ при курсъ 1500% т. е. по 0-75 лева книжни.

Притежателитѣ на така деклариранъ и описанъ оцетъ сѣмъ дължи въ срокъ отъ една седмица следъ описването му да внесатъ следущиятъ се данъкъ съ вносенъ листъ въ Българската народна банка по § 16 отъ бюджета и вносниа листъ да представятъ въ данъчното управление.

Съгласно съ телеграмата № 10885 отъ 27 априлъ н. г. на 28 априлъ т. г. комисия въ съставъ: данъчния началникъ или неговъ помощникъ, контролѣора на съответната оцетна фабрика, общински представителъ и оцетофабриканта ще приключатъ контролѣрската книга и ще констатира наличността на готовия оцетъ, като се ръководятъ точно по реда, указанъ въ ал. III и последующитѣ отъ § 4 на окръжното № 36500 отъ 30 декемврий 1931 г., което е приложено къмъ отдѣлното издание на Закона за измѣнение и допълнение на Закона за акцизѣтѣ и пр. отъ 2 януарий 1932 г. Освенъ това, сѣщата комисия описва и всички сурови материали за приготвяне на оцетъ, които се намиратъ на лице на сѣщата дата въ оцетната фабрика и които сѣщо се вписватъ въ акта за наличността. Всички сурови материали, отъ които съгласно съ чл. 61, ал. I отъ новия законъ, въ бѣдеще не ще може да се произвежда оцетъ (всички спиртни течности съ изключение на виното), сѣщата комисия, следъ измѣрването и описването имъ, ще ги запечата съ печатитѣ на данъчното управление и на общината, и ще ги предаде на съхранение срещу разписка на оцетофабриканта безъ право последния да ги употребява въ производството на оцетъ. Тия материали фабрикантътъ е свободенъ да продаде и изнесе по надлежния редъ.

Извънъ забраната да се произвежда оцетъ отъ други материали освенъ виното, съ ал. III отъ чл. 61 забранява се производството на оцетъ въ района на спиртни, пиво-

варии, захарни, гликозени и други фабрики и работилници при производството на които като първичен или страничен продукт, се получават течности, съдържащи алкохол, когато тия работилници са на разстояние по-близо от 300 метра по права линия от оцетната фабрика. Също така се забранява производството на оцет в дворове и помещенията на производители или търговци на вина, ракии и други спиртни питиета. Забранява се държането в същия район на апарати за варене на ракия, за преvarиване на спирт или на спиртни питиета.

Поради това, комисията, които ще извършват наличния оцет в фабриките, едновременно с това ще проверяват, дали тия последните отговарят на горните условия. За тази цел комисията ще огледа цълия район на фабриката на разстояние 300 метра по права линия от най-близките ѝ точка и констатираното ще се изложи в подробен протокол.

Ако се констатира, че една оцетна фабрика се намира в съседство с фабрики или работилници, в които се добива по един или друг начин спиртна течност, Министерството, въз основа на протокола, който ще му се изпрати от данъчното управление ще даде своите нареждания за закриване на въпросната фабрика. По същия начин се постановява, ако се констатира, че в съседство с оцетни фабрики се намират заведения за производство на спирт, вино или спиртни питиета или казани за варене на ракия.

При разрешение на въпроса, кои заведения трябва да бъдат закрити, меродавно ще бъде и обстоятелството, дали едното или другото заведение или фабрика е открито по-рано от другото, или, дали, при равни условия, се намира в собствено или в наето помещение.

От 28 април т. г. оцетът който се изнася от фабриките трябва да има киселинност 7%, в границите по допустимия толеранс от 0.3% в повече или в по-малко предвиден в чл. 65 на закона. Със същата крепкост задължително той трябва да се продава на едро и дребно. Непозпълнението на това правило влече наказание по § 9, чл. 117б.

Контрольорите при оцетните фабрики са длъжни да следят приготовления за износ оцет да има определена крепкост. Данъчните началници от своя страна ще наредят до подведомствените им органи, при движението им, често да взимат проби от фабричния оцет продаван от търговците на едро и дребно и тия проби да се изпращат за анализ в най-близката държавна, окръжна или общинска химическа лаборатория, а при нямане на такава — в контролната химическа лаборатория при министерството.

По досегашния закон положението на фабриките за винен оцет не беше уредено, тъй като оцетът не плащаше данък. Не бяха предвидени и условията, на които тия фабрики трябва да отговарят. Поради това, може да се случи, нѣкои от новооткритите фабрики, па и нѣкои от старите такива, да не отговарят на тия условия, които новото изменение на закона предвижда.

Ето защо, същите комисии, при посещение на фабриките, трябва да проверяват и да укажат в протокола: фабриката кога е построена, удобен ли е от министерството планът ѝ, и всички постройки, кази, ферментационни апарати, граници и пр. нанесени ли са на плана, и правилно ли са нанесени. Тъй като по досегашния закон (чл. 61, ал. 1) се предвиждаше също всяка фабрика да има 4 отделения, може да се приеме, че старите фабрики отговарят по разпределение на изискванията на новия чл. 62, който също предвижда 4 отделения. Ако, обаче, в фабриката през времето, когато тя е била преминала вече от производство на спиртов към производство на винен оцет, са правени нови прибавки и поправки, които чувствително изменяват първия ситуационен план, а също са размѣстени разни кази, линове, ферментационни апарати и пр., тогава тая фабрика подлежи на нова проверка, за което следва в двуседмичен срок от дена на протокола фабрикантът съ заявление до данъчния началник да представи нов план на фабриката и скица на района ѝ, заедно с нужните описания по 3 екземпляра, които данъчният началник веднага изпраща в министерството за одобрение.

Новите оцетни фабрики, ако не притежават одобрение от Министерството на финансите планове, скици и описания, задължително да представят такива по същия ред.

Плановите и скиците се обгербват: оригиналът — с 105 л. гербови марки, два преписа — с по 8 л. гербови марки. Описанията се обгербват и трите екземпляра с по 105 л. гербови марки.

В новия чл. 63 се предвижда, в всяка оцетна фабрика да се води регистър за произведения оцет, в който се записва количеството на постъпилото вино и ко-

личеството на произведения оцет. Образци от тия регистри, приспособени от старите регистри № 3 за производството на оцет, министерството тия дни ще разпрати до ония данъчни управления, в района на които има оцетни фабрики. Фабриките са длъжни да се снабдят с тия регистри и да започнат да ги водят начина от 28 април т. г., като първото вписване ще бъде наличното към тая дата вино и наличния оцет. Тия регистри трябва да се приключат на 1 и 15 число на всеки месец лично от контролора на фабриката, който едновременно с това ще изработва и полумесечна ведомост по приложения образец. От своя страна оцетофабрикантът е длъжен на всяко последно и 14-то число на месеца да внася в Българската народна банка по § 15 от бюджета на държавата следения се акциз за изнесеното количество оцет с вносен лист, препис от който се прилага към ведомостта.

Контрольорите при фабриките ще се снабдят от данъчните управления и с по един входящ и изходящ регистър.

С въвеждането на акцизния облог върху оцета, държавата става прѣко заинтересована в неговото производство и консумация. Поради това от 28 април т. г. отново се въвеждат и старите декларации, актове за производството и бележки за износ, които служат като документи за производството и износа на оцета и помощни контролни срѣдства.

Следователно данъчните управления ще снабдят фабрикантите и с тия видове книжа, които ще следва да бъдат най-редовно водени.

В чл. 64 се предвижда, виното което се внася в оцетните фабрики, да се декларира по обем, вид и съдържание на алкохола, предъ данъчната власт, като в данъчните управления ще се води за всяка фабрика отделен регистър за постъпилото вино по преносителните свидетелства, в които виното се вписва, след като се провери крепкостта му. Такъв регистър данъчните управления ще си приспособят от старите регистри за оцетните фабрики, като имат за образец приходната част за виното на приспособените от министерството регистри. Редът за регистриране ще бъде следния: съ пристигане на виното в фабриката, оцетофабрикантът представя преносителното свидетелство на контролора. Последният, проверява количеството на виното, алкохолната му крепкост при 15° С и процента на готовата в него оцетна киселина. Опредѣлянето на алкохолното съдържание на виното се извършва с ебулиоскопа на Салерон или дестилиране, а на киселината — чрез тигруване.

След като определени всички тия данни, контрольорът ги вписва в регистра на фабриката, в акта на гърба на преносителното свидетелство, приподписва акта, и прераща преносителното в данъчното управление, където се вписват даните в партияния регистър на фабриката, преносителното се записва след това по книгата обр. 9 за преносителните свидетелства, прави се нужната завѣрка за представянето на свидетелството и се освобождава като на отръзъците до продавача или до инспективния данъчен началник се дава надлежния ход.

Фабрикантите са длъжни да снабдяват фабриките си с необходимите лабораторни прибори и апарати за проверки на вината и оцета, за които министерството ще даде нужния списък.

В чл. 65 се предвижда контрола и върху съдържанието на минерални киселини или други вредни за здравето вещества. Тая контрола ще се упражнява непосредствено от контролора при фабриката, който, следователно, е длъжен освен проверката на количеството и спиртно и оцетно съдържание на внесените вина, да извършва такава и относно присъствието на неорганически киселини и други вредни вещества. При констатиране на подобни, контрольорът съставя акт и не допуска употреблението на виното за добиване на оцет, а задържа и запечатва съответно с подобно вино, и актът незабавно изпраща на инспективната санитарна власт — окръжен или околийски лекар, заедно с една от трите запечатани проби от задържаното вино. Вземането и запечатването на пробите в такъв случай се извършва в присъствието на двама външни свидетели и самия фабрикант, като се спазва окръжното № 9626 от 30 април 1925 г.

В същия член е предвидено, че киселинността на изнасяния оцет трябва да бъде най-малко 7% с един допустим толеранс от 0.3% в повече или по-малко киселинност, и до 1% разлика в количеството. Във връзка на тоя толеранс, извършения износ ще се счита за редовен. За разликите в повече или в по-малко от тоя толеранс се съставя акт и виновните се на-

казват по чл. 117 (§ 8) от същия закон, съ заплащане на тройния акциз върху тая разлика, и съ конфискуване на **заловения** оцетъ.

Чл. 66 определя рандемана на производството на 80% от количеството на употребения спиртъ и свободна оцетна киселина въ виното. Отъ тукъ именно следва нуждата да се провѣрва както алкохолното съдържание, така и готовата оцетна киселина въ внасянитъ въ фабриката вина.

При определяне на рандемана, което ще става при всѣка една ревизия на оцетна фабрика, ще следва да се приспаднатъ неупотребенитъ въ производството количества отъ винена калъ, но само при условие, че тия количества се намиратъ на лице въ фабриката, или ако унищожаването имъ е станало съ протоколъ отъ комисия, назначавана по искането на фабриканта отъ данъчния началникъ. За унищожението на винената калъ се съставя протоколъ въ 3 екземпляра, въ който се указва какво е количеството на винената калъ и алкохолното и оцетното ѝ съдържание, чия собственостъ е, по какъвъ начинъ е унищожена. Унищожението ѝ се извършва по начина, предвиденъ за унищожението на джибритъ.

Единъ екземпляръ отъ съставения протоколъ се изпраща въ Министерството на финанситъ за одобрение.

Съ чл. 67 се определя, какъ става оправдаването при ревизитъ на произведения въ фабриката оцетъ — съ сбора отъ количествата на изнесения отъ фабриката оцетъ. На намиращия се въ апаратитъ, на оказалия се законенъ недоимък отъ 1% върху количеството на изнесения отъ фабриката оцетъ отъ една ревизия до друга и на наличния оцетъ.

Новото въ тоя членъ, въ сравнение съ стария чл. 68, който уреждаше същия въпросъ за спиртовия оцетъ, е, че се предвижда изрично, при ревизитъ да се взима въ съображение и оцета, който се намира въ апаратитъ.

Тоя оцетъ не е винаги една и съща величина; поглъщаемостта на пълнежа на ферментационнитъ апарати (талашъ или царевични кочани) въ всѣки единъ моментъ при действие на апарата и въ насипано състояние, е почти еднаква, и нѣма да се отрази забележимо върху точността на ревизията. Обаче, тоя пълнежъ не съдържа въ всѣко време оцетъ съ една и съща киселинностъ, и поради голѣмото поглънато въ талаша количество оцетъ, една разлика само отъ нѣколко десети отъ градуса въ повече или въ по-малко, често може да има решителни последици за изхода на ревизията, които, биха били невѣрни, и често въ ущърбъ било на фиска, било на оцетофабриканта. Отъ друга страна, оставането на едно такова значително количество оцетъ не включено въ наличността по ревизионния актъ, дава възможностъ на оцетофабриканта винаги, при съдебното дирене по поводъ на констатирани липси или излишци, да се оправдава съ разликата въ количеството и крепкостта на поглънатия отъ апаратитъ оцетъ, и да подкрепи тия си съображения съ свидетелството на вещи лица. Това именно налага, наличността на оцета въ апаратитъ (поглънатиятъ оцетъ) да бѣде измѣрена и да фигурира въ акта за наличностъ и въ ревизионния актъ. Изходното правило въ случая, е че поглънатиятъ отъ апаратитъ оцетъ при действието на тия апарати, е винаги въ едно и също количество, но може да бѣде съ различна киселинностъ, т. е., съ различно съдържание на оцетна киселина.

Начинитъ за определяне количеството на поглънатия въ апаратитъ оцетъ — при различнитъ случаи които могатъ да се срещнатъ — ще бѣдатъ установени въ отделенъ правилникъ за оцета и оцетнитъ фабрики, които Министерството ще изработи и изпрати допълнително.

Съ чл. 68 се предвижда, всички съдове, въ които се държатъ виното и оцетътъ да бѣдатъ измѣрени, нумерирани съ блажна боя, и снабдени съ контролни (визирни) стѣклени цевы. Това положение отговаря на стария чл. 66 „а“, ал. II. Предвижда се така също, минималното количество за изнасяне наведнажъ да не бѣде по-малко отъ 20 литри, вмѣсто 10 литри, колкото бѣше по стария чл. 67. Въ сѣщия членъ се предвижда облепването на изнасянитъ отъ фабриката съдове съ контролорски свидетелства, съ точно означение на литритъ, киселинността, името на фабриката, предназначението и мѣстоназначението на оцета (купувача). Тия контролорски свидетелства сѣ смѣтитъ, които се употребяватъ при износа на спиртовия оцетъ. Съ такива оцетнитъ фабрики сѣ длѣжни да се снабдятъ отъ данъчнитъ управления, а последнитъ винаги да иматъ на депозитъ резервни кочани въ достатъчно количество, и своевременно да попълватъ разхода, за да не остава безъ запасъ. Контролорскитъ свидетелства ще се залепватъ съ драво лепило върху гърлата на съдовете, за да се скъсватъ при отварянето имъ и да не могатъ да служатъ за втори износъ.

Чл. 68 „а“ определя начина на отчитането на акциза за изнесения оцетъ: плащането му става на всѣко 1 и 15 число на месеца, като сумитъ ще се внасятъ съ вносни листъ въ Б. н. банка по § 16 отъ бюджета. Всѣки полумесецъ контролорътъ при фабриката ще изготвя ведомостъ въ два екземпляра, които ще изпраща въ данъчното управление, а това последното ще препраща единия екземпляръ въ Министерството.

Като гаранция за редовното изплащане на акциза ще служи останалата въ фабриката наличностъ отъ вино и оцетъ. Ако фабрикантъ не се отчете въ срока за изнесения презъ изтеклото полумесечие количество оцетъ, контролорътъ спира по-нататѣшния износъ, като запломбира складовѣтъ отъ вино и оцетъ, докогато получи вносни листъ за дължимата сума. За всѣко закъснение на плащането, оцетофабрикантътъ плаща глоба въ размѣръ 1% месечно върху закъснѣлата сума.

За вкиснатитъ вина на лозаритъ.

Въ сѣщия членъ 68-а ал. II—IV, се предвижда правото на лозаритъ, чиито вина се вкиснатъ отъ само себе си, да ги използватъ, по изключение, като оцетъ било за свои нужди, било за продажба, като заплащатъ за него акцизъ по 2 ст. зл. (30 ст. книжни) на литъръ.

Самиятъ фактъ, че това право се дава по изключение, и то само на лозари, показва, че то е лично, неотстъпваемо другиму, и следователно, продажбата на таквъ оцетъ не може да се извършва отъ третя рѣка. Лозаритъ има право да продаде тоя оцетъ (вкиснато вино) направо на консоматора; купувачътъ, обаче, нѣма право да го препродава на трети лица, и следователно, тоя оцетъ не може да се държи отъ непроизводители съ целъ за търговия.

Тѣй като за нарушението на това правило нѣма предвидено отдѣлно наказание, нарушителитъ ще се наказватъ по § 33 — съ глоба отъ 200—10.000 лева.

Лозаритъ ще могатъ да продаватъ тоя оцетъ само следъ като го деклариратъ по количество и съдържание на оцетна киселина и заплатятъ следуюния се акцизъ. Декларирането става съ заявление до данъчното управление. Тѣй като въ повечето случаи лозаритъ не сѣ въ състояние сами да определятъ киселинността на оцета си, това определяне може да стане, а е и задължително, при провѣрката, която данъчната властъ ще направи. Въз основа на заявлението на лозаря, данъчниятъ началникъ нарежда, данъченъ органъ, а при липса на таквъ — общинската властъ, да измѣри количеството на декларирания оцетъ и да вземе две двойни проби отъ всѣки съдъ, като за измѣрването и взимането на пробитъ съставя протоколъ въ три екземпляра. Надлежно запечатанитъ проби и протокола се представятъ въ данъчното управление, което ги изпраща въ най-близката държавна, окръжна или общинска лаборатория за анализъ.

Тѣй като новиятъ законъ нищо не говори за киселинността на вкиснатитъ вина на лозаритъ, отъ това следва, че тѣ ще се облагатъ съ предвидения отъ закона акцизъ 2 ст. зл. при курсъ 1500% или 30 ст. книжни на литъръ безъ да се взима подъ внимание съдържанието на оцетна киселина въ тѣхъ. Анализата въ случая цели да установи само, че действително това е вкиснато вино, а не фабриченъ оцетъ, или таквъ, приготвенъ отъ забранени материали. За тия вкиснати вина важи Закона за вината, спиртнитъ напитки и оцета.

Последната алинея на чл. 68 „а“ забранява продажбата на оцетъ отъ продавачитъ на спиртни питиета, като нарушителитъ на тая забрана ще се наказватъ съ глоба отъ 1000 до 10.000 лева, а оцетътъ ще се конфискува. По тоя пунктъ данъчнитъ началници веднага да разгласятъ съ окръжно между населението, че въ бѣдаще продажбата на оцетъ е разрешена само за бакали колониалисти и кооперации, съ изключение на тия, които се занимаватъ съ продажба на спиртни питиета, а забранена за пиетепродавци. Въ селата оцетъ може да се продава отъ земледѣлскитъ кооперации и отъ ония бакали и други търговци, които не сѣдновременно и пиетепродавци. По силата на тая алинея, и лозаритъ, които сѣдновременно и пиетепродавци, не могатъ да продаватъ оцетъ. Тѣ, обаче, както и другитъ лозари могатъ да продаватъ вкиснатитъ си собствени или прекупени вина на едро и наведнажъ на оцетнитъ фабрики за производство на оцетъ, като вкисването на виното се установи по начина, показанъ въ предшествувания пунктъ, безъ обаче, за него да се заплаща акцизъ отъ 2 ст. зл., тѣй като акциза на този оцетъ ще се събере при износа му отъ оцетната фабрика.

Такива вина при пренасянето имъ, се придружаватъ отъ преносително свидетелство и отъ завѣренъ отъ данъчното управление преписъ отъ протокола за анализа имъ.

По същия начин могат да се изнасят за оцетните фабрики вкиснатите вина и на питепропадателите, макаръ тях последните да не сж снабдени съ патентъ за питейна търговия на едро, защото, съ констатирането чрезъ анализа вкисване на виното, последното е загубило характера си на вино, а е придобило характеръ на оцетъ.

Забраната да се продава оцетъ въ бъдеще отъ продавачитъ на спиртни питиета поставя за разрешение и другъ единъ въпросъ:

Досега главнитъ пласъори на оцетъ отъ вино, и отъ виненъ дистилятъ сж били питепропадателитъ на едро и дребно, които съгласно последната алинея на чл. 68 „а“, занаяредъ немогатъ да търгуватъ съ оцетъ. У нѣкои отъ тѣхъ могатъ да се оказатъ складирани голѣми количества оцетъ, който съгласно чл. 48 отъ закона за вината, спиртнитъ напитки и оцета, е съ киселинностъ 4%, не отговаря на новото положение, установено съ чл. 65 отъ новия законъ — да има киселинностъ 7% — и следователно, такъвъ оцетъ въ бъдеще не може да се пуска въ продажба, тъй като съгласно § 35, новиятъ законъ съ поменатия си чл. 65 отмиънява всички закони и наредби, които му противоречатъ, а следователно и постановленията на чл. 48 отъ закона за вината, спиртнитъ напитки и оцета.

За ликвидиране на оцетната търговия отъ питепропадателитъ, на последнитъ се дава срокъ отъ два месеца. Презъ това време тѣ могатъ да продаватъ въ отдѣлни помѣщения заварения и описанъ у тѣхъ оцетъ, безъ право да набавятъ нови количества. Въ случаитъ, когато такива питепропадателитъ продаватъ по-голѣми количества оцетъ на едро, тѣ сж длъжни да се снабдяватъ отъ данъчнитъ управления или общинитъ съ преносително свидетелство обр. 2, за да може да се удостоверява законния му произходъ. Върху тия свидетелства ще се указва контролниятъ номеръ и дата на вносия листъ за внесения акцизъ и внесената сума. Въ свидетелството ще се показва и киселинността на оцета.

По същия начинъ тѣ могатъ да продаватъ оцета си и на оцетнитъ фабрики, въ който случай акциза не следва да се събира, понеже ще бжде заплатенъ при износа на същия оцетъ отъ фабриката.

Тѣй като поменатиятъ оцетъ ще бжде деклариранъ и описанъ отъ данъчната властъ, износътъ му ще може да се контролира, дали той съответствува на декларираното количество. При констатирани нарушения ще се съставятъ актове на виновнитъ.

Съгласно чл. 68 „б“, ревизитъ на оцетнитъ фабрики се извършватъ редовно всѣки 6 месеца отъ органитъ на Министерството, а по-често, ако се намѣри за необходимо. По тоя пунктъ данъчнитъ управления и контролоритъ сж длъжни да следятъ за спазване на шестмесечния срокъ и своевременно да искатъ ревизия на фабриката.

Въ същия членъ се предвижда закриване за срокъ отъ една година на оцетна фабрика, която въ продължение на три години не произведе минимумъ по 100,000 литри 8% оцетъ, равно на 114,300 литри 7% оцетъ. Ревизоритъ сж длъжни при всѣка ревизия да указватъ въ ревизионния актъ, дали това е спазено отъ фабриката презъ тригодишния периодъ до деня на ревизията, като първия тригодишенъ периодъ ще се счита отъ влизането на закона въ сила — 28 априлъ н. г.

По § 5 — Относно възнаграждението за извънреденъ трудъ на данъчнитъ контролори при фабриктъ произвеждащи предмети подлежащи на акцизъ.

Споредъ чл. 87 „а“ отъ закона за акцизитъ и пр., преди измѣненитъ и допълненитъ му отъ 13 априлъ н. г., за акцизнитъ органи, които поради естеството на работата сж заставени да работятъ извънработно време (преди 8 часа и следъ 18 часа) фабрикантитъ плащаха на часъ за извънреденъ трудъ тройния размѣръ на заплатата.

Съ въпросния § 5 отъ закона, чл. 87 „а“ се измѣня въ смисълъ, че възнаграждението за извънреденъ трудъ ще се плаща отъ фабриканта не въ троенъ размѣръ на заплатата на часъ, а въ единиятъ й размѣръ, за същото време.

По прилагането на чл. 87 „а“ отъ закона за акцизитъ и пр. оставатъ и за въ бъдеще нарежданията дадени отъ Министерството съ окръжното предписание № 746 отъ 14 януарий 1926 год.

По § 5 „а“ — Относно възнаграждението на членоветъ на дисциплинарния съветъ.

Споредъ забележката къмъ чл. 87 „а“ отъ закона за акцизитъ и пр., преди измѣненитъ и допълненитъ му отъ 13 априлъ н. г. на членоветъ на дисциплинарнитъ съвети се плащаше по 60 лв. на заседание. Сумитъ се вземаха отъ фонда за възнаграждение на държавнитъ служители по данъцитъ.

Съ въпросния § 5 „а“ отъ закона, горесцитираната забележка къмъ чл. 87 „в“ се отмиъня.

По § 6 — Относно редътъ за издаване преносителни свидетелства за спиртни питиета и контрола върху тѣхъ.

Съ § 6 коренно се измѣня досегашния редъ за издаване преносителнитъ свидетелства.

1) За напредъ издаването на преносителнитъ свидетелства за спиртни питиета става отъ мѣстното данъчно управление, а тамъ кждето нѣма такова, отъ общинското — значи изоставя се досегашния редъ на издаване преносителнитъ свидетелства, който даваше възможностъ да се извършватъ и оформяватъ контрабанди.

2) За всѣко продадено количество спиртъ или ракия отъ 10 литри нагоре и на вино повече отъ 20 литри, продавателитъ сж длъжни да взематъ 2 преписа отъ преносителното свидетелство отъ мѣстното данъчно управление, а тамъ кждето нѣма такова, отъ мѣстното общинско управление, съ точно означение въ него — за виното, вида и количеството, а за другитъ спиртни питиета и крепкостта имъ при 15°C., както и броя и вида на съдветъ и въ дзата случая.

3) Въ всѣко данъчно или общинско управление се съхраняватъ отдѣлни кочани преносителни свидетелства за всѣки питепропадатецъ на едро, намиращи се въ района имъ, а за производителитъ преносителнитъ свидетелства се издаватъ отъ единъ общъ кочанъ.

4) Кочанитъ преносителни свидетелства се заплащатъ отъ питепропадателитъ на едро, като стойността имъ се внася съ вносенъ листъ въ Б. н. банка, а общитъ кочани за производителитъ, общинитъ или данъчнитъ управления събиратъ припадащата се стойностъ за всѣко преносително свидетелство отъ самитъ купувачи или продавачи производители, като следъ разходването на кочана се отчита отъ общината или данъчния чиновникъ предъ съответния данъченъ началникъ.

5) Стойността на единъ кочанъ преносителни свидетелства се опредѣлятъ съ заповѣдъ отъ Министра на финанситъ.

6) Новитъ образци преносителни свидетелства се издаватъ отъ кочанъ въ четири еднообразни екземпляра — единъ оригиналъ и три преписа.

Оригиналътъ се написва съ химически моливъ и едновременно съ индиго се копиратъ останалитъ три екземпляра.

Оригиналътъ се обгербва съ 3 лева гербова марка.

Оригиналътъ и първитъ два преписа иматъ къмъ себе си по 5 еднообразни пжтни листове, или всичко 15 пжтни листове; съ по единъ такъвъ пжтенъ листъ се облепва всѣки съдъ вписанъ въ свидетелството.

За спирнитъ питиета вложени въ бутилки и после въ каси (сандъци) се залепва единъ пжтенъ листъ, като въ него се означава касата колко бутилки и какъвъ видъ спиртни питиета съдържа.

Третиятъ преписъ отъ преносителното свидетелство има на гърба известие и отръзъкъ — уведомително писмо.

7) Оригиналътъ остава къмъ кочана преносителни свидетелства, който се съхранява въ данъчното или общинското управление — което е издало преносителното свидетелство.

8) Първиятъ преписъ се дава на питепропадатеца на едро да го съхранява и мине въ разходъ по складовата си книга обр. № 6, а за производителитъ — този преписъ остава въ общината или данъчното управление къмъ партията му въ книгата обр. № 7, кждето се минава на разходъ.

9) Вториятъ преписъ се дава на купувача, за да придружава винаги съдветъ съ спиртнитъ питиета до момента на провѣрката имъ отъ мѣстната данъчна или общинска властъ кждето пристигатъ питиетата.

10) Третиятъ преписъ — известие отъ преносителното свидетелство, се изпраща на мѣстното данъчно или общинско управление, въ района на което пристигатъ спиртнитъ питиета, за провѣрка.

Този преписъ-известие се извежда отъ изходящия дневникъ на данъчното или общинското управление, което издава преносителното свидетелство.

11) За издаденитъ преносителни свидетелства отъ общинскитъ органи, по които питиетата сж предназначени да пристигнатъ въ мѣста, кждето нѣма данъчно управление, а има община, то издателитъ — кметътъ и секретаръ-бирника, веднага изпращатъ уведомително писмо откъснато отъ третия преписъ — известие, до данъчния началникъ, въ чийто районъ се намира общината — издателъ.

12) На продавача се даватъ, заедно съ първия преписъ отъ преносителното свидетелство, още и толкова пжтни листове, въ колкото съдветъ сж налѣти продавателитъ отъ него спиртни питиета, за да ги залепи на съответнитъ съдветъ.

13) Пътните листове носят серията и номера на преносителното свидетелство, от което са откъснати, номерът и вида на сжда и вида на спиртното питие.

14) На всеки сждъ, съдържащ спиртни питиета, които са пролагдени и предназначени за износ, се залепва съответният пътен лист пред изнасянето му от склада или депа на производителя.

15) Когато с един транспорт се пренасят повече от 15 сжда с спиртни питиета, то за останалите 15 — или част от 15 сжда се издават отделни преносителни свидетелства.

16) Пътният лист, след проверка и съставянето на акта, се унищожава чрез скъсване или зачеркване до неузнаваемост.

17) Останалите пътни листове не предадени на продавача се унищожават чрез зачеркване и залепване на гърба на кочана — оригинал, който остава у издателя.

18) Преносителните свидетелства се издават за градове където има данъчни управления, само от данъчни началник или помощникът му, натоварен с запобя да завежда акцизната служба, а за останалите населени мста — от кмета и секретар-бирника на съответната община, въ която са спиртни питиета, които се вдигат. То значи, че самите преносителни свидетелства се записват само от горните длъжностни лица или техните заместници и в никой случай от други чиновници и служаци. Чиновникът и служакът, които са натоварени да попълват преносителните свидетелства се приподписват след издателя — данъчният началник респективно помощника или кмета и секретар-бирника.

19) Питиепродавецът на едро, който иска да получи преносително свидетелство, предварително депозира пред съответния данъчен началник или общински кмет искане откъснато от кочан по даден от министертвото образец с обозначение, кому, колко, какви и вложени въ колко сжда спиртни питиета иска да пренесе, за къде са предназначени, кой е преносвача и с какво превозно срѣдство ще стане пренасянето им.

Сжщото се отнася и за производителит, само, че за тях кочанит искания са общи за всички производители от едно населено мсто, които се отпечатват от самата община или данъчно управление за смѣтка на производителит. Стойността им се отчита както и тоя за преносителните свидетелства за производителит. За производителит кочанит искания се съхраняват въ общината или данъчното управление.

Кочанит искания за питиепродавецит на едро, се отпечатват от самит тях и за тяхна смѣтка и се съхраняват от сжщит заедно с складовата книга обр. № 6. Тѣзи искания от кочан не се обгербоват.

20. Всеки ден от 8 до 20 часа за делнични дни и от 8 до 13 часа за празнични дни, въ данъчното или общинското управление има дежурни писари, които попълват преносителните свидетелства предварително подписани от данъчния началник или помощника му, респективно — от кмета и секретар-бирника.

21. Щом спиртният питиета пристигнат на мстоназначението си, купувачът или преносвачът въ срок от два дни трѣбва да занесе преносителните свидетелства на мстната данъчна или общинска власт за проверка на пристигналит спиртни питиета.

Данъчната или общинската власт изпращат веднага свой орган на самото мсто да провери: броя на сждовет, пътните листове, правилно ли са поставени върху тях и отговарят ли на представеното преносително свидетелство по серия и номер, вида и количеството бруто въ килограми, а не по количество чрез измѣрване, крепкостта сь спиртомѣра, спазен ли е срока и пр. Ако при проверката не се намѣрят разлики между даннит показани въ преносителните свидетелства и тия при проверката, то се съставя само констативен акт за редовност, а при констатирано нарушение се съставя акт върху преписа на преносителното свидетелство на купувача — втория препис и на оня въ акцизното управление — третия препис, като последния се праща на данъчното управление, а препис от него се изпраща на продавача или издателя въ общинското управление, но не и на издателя въ данъчното управление.

22. Когато спиртният питиета са предназначени за изнасяне въ странство, тогава към износната декларация или към товарителницата се прилага и преносителното свидетелство.

23. Данъчният началник или общинският кмет, като получи третия препис от преносителното свидетелство, веднага нарежда да се извърши проверка на спиртният питиета на самото мсто и да се състави акт.

Ако всичко е намѣрено редовно, ще се състави констативен акт. Ако не е представен препис от преносителното свидетелство въ опредѣления срок, то за тая цел се съставя акт за наказание по чл. 135о от закона за акцизит и пр. Ако не отговарят спиртният питиета по количество и градус, то се съставя акт за наказание по чл. 108б от закона за акцизит и пр.

По § 6а. Относно недоимъцит от спиртни питиета въ питейнит складове.

Когато при ревизията на питейнит заведения на едро се констатираше недоимък спиртни питиета, превишаващ законния такъв, притежателит на сжщит складове се наказваха с глоба 1.000 лева, без оглед на това, какво е количеството на спиртният питиета, указали се въ недоимък (чл. 105, алинея седма от закона за акцизит и пр., преди измѣненията и допълненията му от 13 април н. г.).

За да се прокара справедливост въ налагане на наказанието за такива случаи, като размѣра на глобата бже въ зависимост от размѣра на указалия се недоимък спиртни питиета, сь § 6а от закона, алинея седма на чл. 105 от закона за акцизит и пр. се измѣни и допълни така:

„Когато при ревизията на питейнит складове се констатира недостиг от спиртни питиета, превишаващ законния такъв, питиепродавецит заплащат тройния акциз на констатирания недостиг“.

Когато недоимъкът въ питейния склад е вино изчислението на глобата — тройния размѣр на следения му се акциз, е лесно. Когато, обаче, недоимъкът е ракия, изчислението на тройния акциз ще стане, като се изчисли недоимъка ракия от какво количество и вид материали е бил добит той, след което, следия сь данък, на това количество материали, се умножава на 3, за да се получи размѣра на глобата. Изчислението, значи, ще става и сь оглед на рандемана опредѣлен въ буква Д на п. 2 от чл. 2 на закона за акцизит и пр., според измѣненията и допълненията му от 13 април н. г. Ако ли пък недоимъкът е спирт — фабричен или плодов — глобата ще бже равна на тройния размѣр на следения им се акциз.

По § § 7 и 7а. Относно признаването правото на лозари и овощари и облекчения като такива, по закона за акцизит и пр.

Съгласно сь чл. чл. 106, 107 и 108 от закона за акцизит и пр. лозарит и овощарит се ползват от следнит облекчения:

а) да продават, без патент, на едро, от избит си, вината и ракиит си;

б) да продават на разносъ на едро ракиит си;

в) ако са питиепродавци на дребно, да продават на едро, без патент, на три пъти нѣ-много, излишната част или всичкит питиета, които са произвели от собственит си лозя или градини.

За да могат да се ползват от тия облекчения, изисква се вината и ракиит да са добити от материалит на собственит им лозя или овощни градини (чл. чл. 106 и 108), и тѣ да са записани на тяхно име, въ поземелната книга на мстната община (чл. 25 от Правилника по приложението на Закона за акцизит и пр.)

Липсва ли едно от тия условия, лозарит или овощарит не можеха да се ползват от горизброенит облекчения.

Според § § 7 и 7-а от Закона сь такива сжщо облекчения ще се ползват още и

а) лицата, които обработват лозя или овощни градини, отстъпени им от Българската земеделска банка, въз основа на чл. 27 от закона за сжщата банка;

б) лицата, които обработват лозя или овощни градини отстъпени от родителит им, макаръ и без нотариален акт;

в) кооперациит — производители, които се състоят от лозари или овощари, по смисла на чл. 106 от Закона за акцизит и пр.

Освен от облекченията по чл. чл. 106, 107 и 108 от Закона за акцизит и пр., лицата и кооперациит, за които се отнасят въпроснит § § 7 и 7-а от закона, ще се ползват и от отстъпкит, които се правят: 150 л. вино годишно за домакинството на лозаря и по 150 л. от данъка върху материалит за варене на ракия на сжщото на лозаря или овощаря (чл. 2 п. 2 и п. 5 от Закона за акцизит и пр.).

За да могат казанит лица да се ползват от изброенит по-горе облекчения, тѣ трѣбва да представят на данъчната власт, респективно общинската власт, следнит документи:

а) за тия, които обработват лозя или овощни градини, отстъпени имъ отъ Б. з. банка по чл. 27 отъ закона за сжшата — удостоверение издадено имъ за тая целъ отъ мѣстния клонъ на Б. з. банка, съ указание кои лозя — мѣстностъ и пространство имъ сж отстъпени, отъ кога, отъ кого се обработватъ и на какво основание;

б) за тия, които обработватъ лозя или градини, отстъпени имъ, приживъ, отъ родителитъ имъ, безъ нотариаленъ актъ — удостоверение отъ мѣстното общинско управление, съ указание: кои лозя — мѣстностъ и пространство имъ отъ кога и отъ кого се обработватъ, чия собственостъ сж тѣ, лицето, което ги обработва синъ или дъщеря ли е на собственика на имота;

в) за кооперациитъ — производители — удостоверение отъ мѣстното общинско управление, съ указание, отъ кои лица се състои кооперацията и всѣко едно отъ тѣхъ лозаръ или овощаръ ли е, по смисъла на закона за акцизитъ и пр.

Съ само себе си се разбира, че щомъ отстъпването на лозята или овощнитъ градини, по едни или други причини, се премахне или обработването на имотитъ стане не отъ децата на собственика на имота, то и ползуването отъ облагитъ, като лозаръ или овощаръ по Закона за акцизитъ и пр. ще се прекратятъ. Тѣ ще се прекратятъ и за ония кооперации, когато членоветъ имъ се замѣстятъ отъ такива които не сж лозари или овощари, по смисъла на закона за акцизитъ и правилника по приложението му.

Въ всички тия случаи на ползуване отъ въпроснитъ облекчения трѣбва да се изпѣлняватъ и всички формалности и задължения, относно откриването на партида въ книгата за лозаритъ и овощаритъ обр. 7 относно продажбитъ за спиртнитъ имъ питиета, относно пренасянето и заплащане на данъцитъ имъ и пр.

По § 7-б. Относно санкциитъ за пренасяне на спиртни питиета безъ преносително свидетелство, както и за указалитъ се разлики въ повече или въ по-малко при провѣрките, при пренасянето или при получаването имъ.

Съ § 3 отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за акцизитъ и пр. отъ 18 април 1931 г. чл. 108-б отъ закона за акцизитъ и пр. се измѣни и допълни, като наказанието за пренасяне на спиртни питиета, безъ преносително свидетелство, както и за указалитъ се разлики въ спиртнитъ питиета при провѣрките на сжщитъ, се чувствително намалиха.

При прилагането, обаче, разпореденията на измѣнения и допълненъ чл. 108-б отъ закона за акцизитъ и пр., практиката указа на неговата непълнота, относно санкциитъ, които трѣбва да се налагатъ за случитъ, когато се залови фабриченъ спиртъ, безъ преносително свидетелство, макаръ сждоветъ съ сжщия да сж надлежно облепени съ контролорски свидетелства, или макаръ сжщия да се изнасятъ отъ питеенъ складъ, гдето по-рано редовно е билъ внесень. Сжщия членъ се указа непѣленъ и относно санкциитъ за пренасяне, безъ преносително свидетелство, на мастика, конякъ, амеръ и други подсладени спиртни питиета.

Затова съ § 7-б отъ закона, се измѣни и допълни ал. I на въпросния чл. 108-б отъ закона за акцизитъ и пр. и то въ смисълъ, както следва:

а) всѣко количество плодовъ спиртъ, ракия и производенитъ отъ тѣхъ спиртни питиета въ повече отъ 10 литри което се залови да се разнася изъ Царството безъ да има предварително издадено за него преносително свидетелство, за каквото се говори въ чл. 108-а, се счита за укрито отъ облагане и продавачитъ, притежателитъ и преносвачитъ му се наказватъ солидарно съ глоба 1.000 лв. и следущия се данѣкъ и общински налогъ въ петорень размеръ, изчислени на базата, установена въ чл. 2 п. 2 буква Д. отъ закона. Освенъ това, въ тия случаи, заловенитъ спиртни питиета при пренасянето имъ се конфискуватъ, заедно съ сждоветъ имъ.

При приложението на ал. I на чл. 108-б, въ тази му частъ, ще се иматъ предвидъ нарежданията дадени отъ Министерството съ окръжното предписание № 10931 отъ 21-IV-1931 г., като се има предвидъ и че изчисленото количество на материалитъ, отъ които сж изварени спиртнитъ питиета, заловени безъ преносително свидетелство, ще става не както досега на базата, установена въ забележката къмъ чл. 2-б отъ закона за акцизитъ и пр., а на базата установена въ чл. 2 буква Д. отъ закона за акцизитъ и пр., споредъ измѣненията и допълненията му отъ 18 април н. г.;

б) фабриченъ спиртъ, въ количество по-големо отъ 10 литри, което се залови, че се разнася безъ преносително свидетелство, се счита за укрито отъ облагане и продавачитъ, притежателитъ и преносвачитъ му се наказватъ солидарно съ глоба 1.000 лева и петорнитъ размери на сле-

дущиятъ се акцизъ и общински налогъ за тоя (фабричния) спиртъ; ако пъкъ пренасянитъ питиета сж мастика, амеръ, конякъ и други подсладени спиртни питиета, наказанието е: глоба 1.000 лева и за всѣки литъръ отъ пренасяното количество, безъ преносително свидетелство питие, по 100 лева. И въ тия случаи заловенитъ питиета и сждоветъ имъ се конфискуватъ.

Ако, обаче, се установи, че при вдигането на спиртнитъ питиета е било издадено преносително свидетелство и при провѣрките на сжщото не се окажатъ незаконни разлики, нарушителитъ се наказватъ по чл. 130 п. 2 отъ закона за акцизитъ и пр.

Съ § 76, както се казва, се измѣня и допълва само първата алинея на чл. 108б отъ закона за акцизитъ и пр. Разпореденията на ал. II и забележка къмъ нея, отъ сжщия чл. 108б, остватъ въ сила, неизмѣнени.

Съгласно § 36 отъ закона, въпроснитъ измѣнения и допълнения на ал. I отъ чл. 108б отъ закона за акцизитъ и пр., влизатъ въ сила отъ 28 април н. г.

По § § 8 и 9. Относно наказателнитъ санкции за нарушенията по оцетопроизводството.

Съ тия параграфи се измѣняватъ досегашнитъ чл. чл. 114—117 отъ закона за акцизитъ, въ които сж предвидени наказанията за извършени отъ страна на оцетофабрикантитъ нарушения и нередовности, и се прибавятъ нови членове 117а и 117б.

По горнитъ параграфи и членове се наказватъ: смѣсаното на винения оцетъ съ оцетъ отъ други материали, произвеждането на оцетъ отъ други материали, внасянето на такива материали въ фабриката, нередовно водене на регистра или не воденето на такъвъ, държането на дистиляционенъ апаратъ въ фабриката, изнасянето на оцетъ въ по-големо количество отъ показаното въ свидетелството, или съ по-малка киселинностъ отъ 7%, констатиране на рандеманъ по-малкъ отъ 80%.

Въ чл. 117б, ал. I се предвижда наказание и на продавачитъ на фабриченъ оцетъ съ киселинностъ по-малка отъ 7%, а въ ал. II на сжщия членъ се предвижда наказание за ония, които произвеждатъ оцетъ безъ да иматъ качеството на производители или оцетофабриканти.

Наказанието за питеепродавцитъ, които продаватъ оцетъ, е предвидено въ § 4, чл. 68а отъ закона.

За всички други нарушения по производството на оцетъ, за които нѣма специално предвидено наказание, ще се прилага наказанието, предвидено въ § 33 отъ сжщия законъ.

По силата на новитъ положения, производството на оцетъ отъ джибри и вода съ целъ за продажба се забранява и ще се прелесдава по § 33.

Данѣчнитъ Началници въ окръжното, което ще издадатъ, ще предупредятъ населението и за наказателнитъ санкции, които се предвиждатъ за нарушение или не изпълнение на изброенитъ законоположения.

По § 10 — Относно определянето кои длъжностни лица иматъ право на безплатенъ входъ въ театритъ, кинематографитъ и пр. по служба.

Съ § 10 отъ закона, изрично се подчерта правото на Министра на финанситъ въ това отношение, като се допълни забележката къмъ чл. 135б въ смисълъ, че само Министърътъ на финанситъ определя кои длъжностни лица иматъ право на безплатенъ входъ въ театритъ, кинематографитъ и пр. по служба. Съ това се отмѣнятъ отъ 28 април т. г. разпореденията на чл. 18 отъ закона за кинематографитъ.

До определяне наново, кои длъжностни лица иматъ това право, оставатъ въ сила даденитъ досега въ това отношение.

По § 10а — За унищожението на складовата книга и преносителнитъ свидетелства отъ питеепродавцитъ на едро.

По до сега действащия чл. 135н отъ Закона за акцизитъ и патентовия сборъ върху питеетата, питеепродавцитъ на едро, които унищожатъ складовата си книга, или не представятъ сжщата на акцизната властъ за провѣрки, се наказватъ съ глоба минимумъ 10.000 лева и съ затворъ до 6 месеца. Считае се като нарушение унищожаването или непредставянето отъ питеепродавцитъ на едро на органитъ на акцизната властъ само на складовата книга обр. № 6.

Съ § 10а отъ закона, въпросниятъ чл. 135н се измѣня и допълва, както следва: „питеепродавецъ, който унищожи складовата си книга или преносителнитъ си свидетелства или не представи било складовата си книга било преносителнитъ си свидетелства за провѣрка отъ органитъ на властта, се наказва съ глоба отъ 10.000 до 100.000 лева и съ затворъ до 6 месеца“. При този текстъ на чл. 135н се попълватъ непѣлнотитъ въ досегашната му редакция, а

именно, че унищожаването и непредставянето не само на складовата книга обр. № 6, но и на преносителният свидетелства за проверка от органите, не само на данъчната власт, но въобще и от органите на всички други власти въ Царството, съставлява нарушение по квалификацията на чл. 135н от Закона за акцизите и пр., само че санкцията по отношение на глобата е измѣнена въ смисъл, максималният ѝ размѣръ е ограничен, т. е. глобата, която съдътъ ще присъди за това нарушение, не може да бѣде по-голяма отъ 100.000 лева и по-малка отъ 10.000 лева.

Тѣзи допълнения, прокарни въ последното измѣнение на чл. 135н отъ Закона за акцизите и пр., намиратъ произхода си отъ задълженията на питейнопродавците: 1) редовно и съ най-големо внимание да водятъ складовата си книга, която записватъ въ хронологически редъ на приходъ и на разходъ внесения и изнесени количества спиртни питея; 2) да съхраняватъ и иматъ винаги на лице складовата си книга и всичките си преносителни свидетелства, както за внесения въ питейния имъ складъ спиртни питея, така и за изнесения такива отъ първия, и 3) да представятъ и предаватъ складовата си книга и всичките си преносителни свидетелства на органите на властта когато имъ бѣдатъ поискани за проверка, съгласно съ постановленията на чл. чл. 18—24 отъ правилника за прилагането на Закона за акцизите и патентовия сборъ върху питеята, относително търговията съ спиртни питея.

По актоветъ, съставени за нарушение на чл. 135 „Н“ отъ закона за акцизите и пр., данъчните началници на основание чл. 140 отъ същия законъ не издаватъ наказателни постановления, а веднага съ постѣпването на тѣзи актове въ данъчното управление и завеждането имъ въ книгите на актоветъ, изпращатъ ги, заедно съ дознанията и другите имъ приложения, направо на съответния прокуроръ за възбуждане на углавно преследване по общия редъ, предвиденъ въ углавното съдпроизводство, като въ книгата за актоветъ отбелязватъ нумера и датата на преносителното писмо, понеже наказанието тѣмниченъ затворъ и въобще лишаването отъ свобода се налага отъ належащия съдъ, съ произнесена отъ него наказателна присѣда по образувано предъ същия съдъ углавно дѣло, възъ основа обвинителенъ актъ на съответния прокуроръ, въ какъто смисълъ се е изказалъ и Върховния Кассационенъ съдъ съ опредѣлението си № 72 отъ 28 юний 1927 год. на I-то му углавно отдѣление.

По § 11 — Разяснения по този параграфъ се даватъ следъ тия по § 15.

По § 12 — За разпредѣлението на събранитъ суми отъ глоби и конфискации.

По досега действащия чл. 160 ал. I отъ закона за акцизите и чл. 176 ал. I отъ закона за тютюна въ връзка съ чл. 162 отъ първия законъ, сумите, постѣпили отъ глоби и конфискации за нарушение както на тѣзи закони, така и на всички акцизни закони, се разпредѣляха, както следва: 50% за държавата, 20% за „фонда възнаграждение на чиновниците по Финансовото ведомство, която частъ отъ 1 априлъ 1931 г., съгласно съ чл. 5 ал. I отъ закона за бюджета на държавата за 1931/1932 фин. год. („Държ. вестникъ брой 7 отъ 9 априлъ 1931 год.“), се отнасяше тоже въ приходъ на държавата по § 69а, или всичко 70% за държавата, и 30% за откривателитъ на нарушението.

Съ новото измѣнение и допълнение на ал. I на чл. 160 отъ закона за акцизите и пр., което гласи: „Отъ сумите, постѣпили отъ глоби и конфискации по закона за тютюна, закона за акцизите и патентовия сборъ върху питеята и другите акцизни закони се внасятъ: 70% въ полза на държавата, 10% за откривателитъ на нарушението и 20% за оная община, въ района на която е открито нарушението“. Разпредѣлението на сумите отъ глоби и конфискации ще се извършва, като 70% се внася направо въ приходъ на държавата — по параграфа отъ глоби и конфискации, а частта за раздаване като възнаграждение за настрѣжение на откривателитъ на нарушението е намалена отъ 30 на 10% като останалата отнетата отъ тѣхъ частъ 20% се внася на приходъ на съответната община, въ района на която е било открито нарушението, за което е наложена събраната глоба.

Това, обаче, ново положение въ закона ще има действие само по отношение на събранитъ суми по влѣзли въ законна сила наказателни постановления, заповѣди и присѣди за открититъ нарушения, следъ като това измѣнение на чл. 160 ал. I отъ закона за акцизите и пр. влѣззе въ законна сила, т. е. отъ 28 априлъ н. г., съгласно съ § 36 ал. I на закона отъ 13 априлъ 1933 год., тъй като на последниятъ не е дадено обратна сила, а правата на откривателитъ по установения съ актове нарушения до помнатата дата сѣ били вече придобити презъ времето, ко-

гато е била въ действие първата редакция на чл. 160 ал. I отъ закона за акцизите. Следователно, и разпредѣлението на събранитъ суми отъ глоби и конфискации по съставени актове за установени нарушения до горната дата и за напредъ ще се извършва съгласно досегашнитъ разпорѣжения на ал. I на чл. 160.

По извършването на разпредѣлението събранитъ суми отъ глоби и конфискации ще съблюдаватъ и за напредъ наставленията, дадени въ окръжнитъ предписания на Министерството подъ № № 3774 отъ 14 февруарий 1924 г., 21247 отъ 13 септември 1924 год., 30381 и 31679 отъ 16 и 30 декември с. г., 9625 отъ 30 априлъ 1925 год. и 13833 отъ 14 май 1931 год., които оставатъ въ сила, докогато не противоречатъ на новото постановление въ ал. I на чл. 160.

Предъ видъ на това, че съ § 30 отъ закона е видоизмѣненъ чл. 140 ал. I отъ закона за акцизите въ смисълъ, че се премахва административната юрисдикция на Министъра на финансите да утвърждава наказателни постановления и че на същитъ веднага съ издаването имъ се дава по-нататъшенъ ходъ, то, за напредъ влѣзлитъ въ законна сила наказателни постановления, заповѣди и присѣди ще се представляватъ въ Министерството на финансите само за одобрение разпредѣлението на събранитъ по тѣхъ суми, когато възнаграждението на откривателитъ е надъ 500 лева.

По § 13 — За покрититъ съ давностъ нарушения предъ установяването имъ съ актъ.

Споредъ текста на прибавената къмъ чл. 161 отъ закона за акцизите нова алинея II, когато нѣкое нарушение на акцизенъ законъ, по което, освенъ предвидената въ съответния законъ санкция, се следва и берия: акцизъ, патентовъ сборъ, общински налогъ и др., съгласно съ чл. 72 п. 5 отъ наказателния законъ, е било покрито съ общата едногодишна погасителна давностъ за нарушенията още преди същото нарушение да е било установено съ актъ, или преди да е било започнато фискално преследване за това нарушение чрезъ дознания и др., данъчниятъ началникъ въ такъвъ случай издава възъ основа на съставения актъ постановление само за една размѣръ на берията, като процедурата по издаването на това постановление и събирането на берията е същата, какъто е общоустановената процедура и за наказателнитъ постановления.

Отъ съпоставянето на § 13 съ § 31 е очевидно, че разпорѣжденията на първия ще иматъ действие само въ единствения случай, когато нарушението е било покрито съ давностъ още преди констатирането му съ актъ, обаче, не и въ всички случаи, когато то вече веднѣжъ е било установено съ актъ въ едногодишенъ срокъ отъ момента на извършването му или преди покриването му съ давностъ, въ които случаи данъчниятъ началникъ на общо основание издава наказателно постановление, възъ основа на съставения актъ, макаръ и да е изминало повече отъ една година отъ датата на съставянето му, като налага предвидената въ съответния законъ санкция, защото възбуденото по горния начинъ фискално преследване въобще не може да се прекрати по причина на погасителна процесуална давностъ — чл. 139 ал. IV отъ закона за акцизите и пр. (§ 8 отъ закона за измѣнение и допълнението му обнародванъ въ „Д. в.“ брой 227 отъ 2 януарий 1932 год.), тъй като съ разпорѣждането въ § 31 не само, че не е отмигненъ § 8 отъ закона за измѣнението на закона за акцизите и пр. отъ 1932 год., но му е дадено и по-широко приложение, а именно че се отнася и до възбуденитъ преследвания по закона за тютюна и всички останали закони по ведомството за акцизите и държавнитъ привилегии.

По § 14. — Относно плащането на акциза на вината отъ купувача на същитъ, а не отъ производителя имъ.

Съгласно съ чл. 10 отъ закона за облагане съ акцизъ вината, преди измѣненията му отъ 13 априлъ н. г., за вината, които се продаватъ и вдигатъ отъ складовитъ на производителитъ, акциза за плащане задължително, преди вдигането имъ. Затова влѣзлитъ, матоварени съ издаването на преносителнитъ свидетелства, бѣха задължени, да изискватъ отъ производителитъ бирническо удостоверение, отъ което да се вижда, че акциза е платенъ.

Споредъ тоя текстъ на закона, не бѣ ясно кой фактически заплаща акциза на вината при вдигането имъ отъ избитъ на производителитъ. Обикновено акциза се заплаща отъ производителя на вината.

Съ § 14 отъ закона, чл. 10 отъ закона за облагане съ акцизъ вината се измѣни и допълни така:

За вината, които се продаватъ и вдигатъ отъ складовитъ на производителитъ, акциза се плаща задължително отъ купувачитъ, преди вдигането на вината.

Предъ видъ на това следъ като сдѣлката се сключи, купувачътъ на виното е длъженъ да внесе акциза на купеното отъ него количество вино, като въ вносниятъ листъ или въ бирническа квитанция изрично се укаже, кой е продавача на виното — точно името, презимето и адреса му, количеството на виното, което се купува и отъ коя реколта е сщцото.

Съ вносниятъ листъ или бирническа квитанция, купувачътъ се явява при длъжностното лице, натоварено съ издаването на преносителнитъ свидетелства, което, следъ като провери, че вносниятъ листъ или бирническа квитанция съдържа всички данни съобщени съ настоящето, и че акциза на виното е заплатенъ и то отъ купувача, издава преносително свидетелство. Върху сщцото прези завѣрена съ подписа си и печата на учреждението уговорка, съ указание, че купувачътъ на виното е заплатилъ акциза му, като отбелязва номера и датата на вносниятъ листъ, на каква сума е той и отъ кой банковъ клонъ сщция е издаденъ, а ако сумата е внесена срещу бирническа квитанция, отбелязва се и отъ кой данъченъ бирникъ тя е издадена.

Споредъ § 14 отъ закона купувачътъ може да внесе сумата за акциза на вината съ вносенъ листъ, било въ Българската народна банка, било въ Българската земеделска банка или на държавния бирникъ. Не се изисква, както бѣ по чл. 10 отъ закона за облагане съ акцизъ вината, преди измѣнения и допълнения му отъ 13 априль н. г., бирническо удостоверение за платенъ акцизъ, тъй като издаването на такава става много трудно и спъваше продажбитъ на спиртни питиета.

Акциза на вината не може да се внася на мѣстния общински секретаръ-бирникъ, тъй като въ § 14 отъ закона изрично е указано кѣдо купувача трѣбва да внесе акциза на вината — въ Българската народна банка или Българската земеделска банка или на държавенъ бирникъ.

Следъ като длъжностното лице издаде преносителното свидетелство за продаденото вино, върху представения вносенъ листъ или бирническа квитанция ще направи четлива бележка, скрепена съ подписа си и печата на управлението, въ която ще се укаже, коя серия, номеръ и дата преносително свидетелство е издадено за пренасяне на вино, количеството на сщцото и че сумата е мината въ издѣлжение на бирническата книжка на продавача му.

Следъ това, сщцото длъжностно лице е длъжно да мине въ разходъ продаденото количество вино, както по партидната книга обр. 7 за лозаритъ и овощаритъ така и по данъчната книжка на лозаря, като укаже въ сщщата, каква сума за акцизъ на продаденото вино е платенъ, отъ кого, кога и по кой вносенъ листъ или бирническа квитанция, съ указание и отъ кого сж издадени сщщитъ (виж. § 15 отъ закона).

Следъ всички тия операции, длъжностното лице, което издава преносителното свидетелство, е длъжно, ако то е общински органъ, да изпрати на съответния данъченъ началникъ съ рапортъ и подробенъ описъ, всички вносни листове и бирнически квитанции. Данъчното управление, като получи рапорта съ оправдателнитъ документи изпраща вносниитъ листове на респективния данъченъ бирникъ съ списъкъ обр. № 5 за намаление на внесената сума за акцизъ по данъчната партида на лозаря продавачъ на вино.

Сщщитъ тия условия и формалности ще се изпълняватъ и при продажбитъ на ракии, било отъ производителитъ лозари, било отъ производителитъ овощари. Въ тоя смисълъ сж и измѣнения и допълнения направени въ чл. 8, ал. III отъ Закона за облагане съ данъкъ материалитъ, отъ които се вари ракия съ § 15 „а“ отъ закона, а именно: за ракиитъ, които се вдигатъ отъ складоветъ на производителитъ следуемия данъкъ се плаща задължително, преди вдигането имъ, отъ купувачитъ.

При това когато едно лице е питеепродавецъ, безразлично на едро или дребно, за да може да внесе въ заведението си спиртниитъ питиета, безразлично отъ собственни или закупени материали сж добити тѣ, длъженъ е да плати следуемитъ се данъци, преди вдигането на питиетата.

Сщщо така данъцитъ на спиртниитъ питиета ще се заплащатъ предварително отъ собственика имъ (лозаръ или овощаръ), когато тоя последния ги вдига, за да ги продава на разносъ (чл. чл. 106—108 отъ Закона за акцизитъ).

За тия два случая данъцитъ на спиртниитъ питиета ще се заплащатъ отъ собственика имъ, тъй като питиетата се вдигатъ и пренасятъ съ огледъ на бждаци продажби.

По § 15. — Относно данъчнитъ книжки на лозаритъ и овощаритъ.

Съ § 15 отъ закона, чл. 7 отъ закона за облагане материалитъ, отъ които се вари ракия се напълно измѣня, като за въ бждеще се въвеждатъ специални данъчни книжки за лозаритъ и овощаритъ.

Тия данъчни книжки ще се издаватъ отъ данъчнитъ управления и ще се раздаватъ отъ сщщитъ на всички производители, срещу разписка, а тамъ кждето нѣма данъчно управление — чрезъ мѣстното общинско такова.

Въ данъчнитъ книжки трѣбва да бждатъ записани декларитъ лозя или овощни градини, измѣреното и описано количество вино и материали и чистата сума, която се дължи за тѣхъ отъ акцизъ, данъкъ и общински налогъ.

При това производителитъ сж длъжни, при продажба на вино или ракия да представятъ тия книжки на мѣстното данъчно управление, респективно общинското, за отбелязване на продаденитъ количества вина или ракии и на изплащанитъ за тѣхъ данъци.

Съ въвеждането на казанитъ данъчни книжки се цели, отъ една страна, данъкоплатецътъ — лозаръ или овощаръ да има точни и ясни сведения за количеството и вида на описанитъ му вина и материали, за дължимитъ отъ него суми за акцизъ, данъкъ и общински налогъ на питиетата си, за изплащанитъ отъ него суми, срещу сщщитъ данъци и за дължимитъ суми за такива, а отъ друга страна да може да се контролиратъ по-ефикасно продажбитъ на спиртниитъ питиета, движението имъ и, главно, заплащането на следуемитъ имъ се косвени данъци.

За да може да се постигватъ тия цели, необходимо е тия данъчни книжки да се завеждатъ и водятъ редовно и точно и да се съхраняватъ грижливо отъ данъкоплатецитъ — лозари и овощари.

За тая целъ, преди всичко, книгата обр. 7 за лозаритъ и овощаритъ трѣбва да се завежда и води най-редовно, точно, акуратно отъ данъчнитъ, респективно общинскитъ органи. Съдържа ли всщщитъ изискуеми данни партидата на даденъ лозаръ или овощаръ по книгата обр. 7, завеждането и воденето на въпроснитъ данъчни книжки е лесно и целта за въвеждането имъ е постигната.

Понеже не въ всѣко населено мѣсто има данъчно управление, което да завежда и води партиднитъ книги обр. 7 и данъчнитъ книжки, то кждето нѣма данъчно управление, службата по тѣхъ се извършва отъ мѣстното общинско управление.

Отъ друга страна, ако за всѣко измѣрено и описано количество вино или материали данъчната книжка на производителя се изпраща въ данъчното управление за изчисление и нанасяне на данъцитъ имъ, ще се затрудни извънредно много продажбата на спиртни питиета отъ производителитъ, което не е нито отъ интересъ на тия последнитъ, нито въ интереситъ на фиска.

Поради това, въ населени мѣста, кждето нѣма данъчно управление, операцияитъ по данъчнитъ книжки ще се извършватъ отъ мѣстния кметъ и секретаръ-бирникъ и то по следния начинъ:

а) следъ като се получи данъчната книжка отъ данъчното управление, сщщата се представя, срещу разписка, на лозаря или овощаря.

Когато мѣстната общинска власт измѣри и опише на даденъ лозаръ или овощаръ известно количество декларирани вина или материали, издава на лозаря или овощаря разписка за измѣренитъ и описани вина или материали, като едновременно съ това вписва въ данъчната му книжка какво количество и видъ вина и материали сж измѣрени и описани, кога и по коя декларация, серия, номеръ и дата, като изчислява следуемитъ имъ се акцизъ, данъкъ и общински налогъ, съ сумитъ за които, по отдѣлно, задължава лозаря или овощаря, по данъчната му книжка.

Сщщитъ тия данни длъжностното лице вписва въ партидата на лозаря или овощаря, въ партидната книга за лозаритъ и овощаритъ обр. 7.

б) когато лозаря или овощаря продаде отъ спирнитъ си питиета, длъжностното лице, следъ като издаде преносително свидетелство за тѣхъ, ще мине на разходъ по партидната книга обр. 7 количеството на продаденитъ или вдигнати спиртни питиета, като укаже серията, номера и датата на издаденото преносително, и номера, датата, сумата на вносниятъ листъ или бирническа квитанция за платенитъ отъ купувача данъци за спиртни питиета.

Сщщитъ тия операции и регистрации длъжностното лице прави и въ данъчната книжка на лозаря или овощаря — продавачъ или износителъ на спиртни питиета.

Така че даннитъ по партидата на лозаря или овощаря, трѣбва да бждатъ въ пълно съгласие съ даннитъ по данъчната му книжка.

в) за да бъде известно на надлежния данъчен началник за станало измѣрване и описване на вина или материали, изпраща му се веднага известието, което се намира към декларацията, въ долния ѝ дѣсенъ жгълъ.

При това, за да се следи за воденето на книгата обр. 7, на данъчните книжки и за плащането на данъцитѣ, длъжностното лице ще направи върху същото известие на обратната му страна завѣрена съ подписъ и печата уговорка, подъ кой пореденъ номеръ въ партидната книга и въ данъчната книга на декларатора, както и съ каква сума за данъци на измѣренитѣ питиета, той е задълженъ.

Тия известия ще се завеждатъ въ данъчното управление и грижливо ще се съхраняватъ отъ помощника по акцизната служба.

Същитѣ тия формалности ще се изпълняватъ и при общото измѣрване на вината и материалитѣ, отъ които се вари ракия.

г) вноснитѣ листове и бирнически квитанции за изплатени суми за акцизъ, данѣкъ и общински налогъ на продаденитѣ или вдигнати питиета ще се представятъ съ рапортъ, при описъ, на мѣстния данъченъ началникъ, който ще нарежда и за приспадането имъ по данъчната партида на лозаря или овощаря;

д) следъ като се получатъ въ данъчното управление кочанитѣ отъ декларациитѣ по частичното и общо измѣрване и описване на вината и материалитѣ, отъ които се вари ракия, ще се пристѣпва къмъ изчисление и предаване за събиране на следуюмитѣ се данъци. При това, по платенитѣ отъ тѣхъ, срещу вносъ листъ или бирническа квитанция сума, ще се прави намаление по данъчната партида на лозаря или овощаря или на търговеца прекупчикъ;

е) вмѣнява се въ дългъ на данъчните бирници, да свѣрятъ предаденитѣ имъ данъчни партиди, съ тия по книгата обр. 7 за лозаритѣ и овощаритѣ, както и съ данитѣ по данъчната книжка на лозаря или овощаря. За намѣренитѣ нередовности ще се състави актъ противъ длъжностнитѣ и частнитѣ лица и ще се съобщава на данъчния началникъ.

Ако при тия провѣрки се установи, че данъцитѣ на известно количество вино или материали не сѣ платени при продажбитѣ имъ, данъчния бирникъ ще събере тутакси неиздължената сума.

Длъжностнитѣ лица, които не изпълнятъ гореказанитѣ формалности, подлежатъ на наказание по § 11 отъ закона, както и по § 33 отъ същия законъ, заедно съ частнитѣ лица — лозари или овощари — продавачи на питиета.

По § 11 — Относно отговорността на длъжностнитѣ лица натоварени съ издаване на преносителнитѣ свидетелства, които сѣ издали такива, безъ да имъ бждатъ представени документи за платенъ данѣкъ на спиртнитѣ питиета, които се пренасятъ.

За неизпълнението разпорежданията на казанитѣ § § 14 и 15а отъ закона, предвидени сѣ съ § 11 отъ същия законъ санкции, а именно: длъжностното лице, натоварено съ издаването на преносителни свидетелства, което издаде таква, безъ да събере отъ купувача следуюмитѣ се данъци за спиртнитѣ питиета, които ще се вдигатъ или пренасятъ, или безъ да му се представятъ вносенъ листъ или бирническа квитанция за същитѣ данъци, се наказва съ глоба отъ 2000 до 5000 лева и заплаща солидарно съ купувача на питиетата следуюмитѣ имъ се данъци, независимо отъ отговорността по общия наказателенъ законъ, ако има условия за такива.

По § 15б — Относно провѣрката на вината и ракиитѣ отъ минали реколти и заплащане данъцитѣ на липсващитѣ количества такива.

Както се каза съ въпроснитѣ § § 14, 15 и 15а отъ закона се прокара началото, че акцизътъ на вината и данѣкътъ и общинскиятъ налогъ на материалитѣ, отъ които се вари ракия, се заплащатъ отъ купувачитѣ на питиетата, преди вдигането на същитѣ.

Съ § 15б отъ закона се урежда начинътъ, по който ще се плащатъ данъцитѣ на питиетата, които сѣ изнесени, по единъ или другъ начинъ, отъ избитѣ на производителитѣ или сѣ били консумирани въ дома на производителя, безъ да сѣ били заплатени следуюмитѣ имъ се данъци. Предвидено е, щото всѣка година, преди започване на общото измѣрване на новото производство на виното и материалитѣ, отъ които се вари ракия, комиситѣ по това измѣрване и описване да провѣрватъ и измѣрватъ всички останали отъ преднитѣ години вина и ракии, въз основа на подадени за тази цель декларации.

Такива декларации ще се отпечататъ въ Държавната печатница и ще разпратятъ отъ министерството своевременно на данъчнитѣ управления.

За ония количества отъ спиртнитѣ питиета, които не се намѣрятъ на лице и за които не може да се докаже съ нужния документъ (съ данъчната книжка на произ-

водителя), вносенъ листъ или бирническа квитанция, че данъцитѣ имъ сѣ платени, комисията нарежда до надлежния данъченъ бирникъ, за да пристѣпни веднага къмъ принудителното имъ събиране.

Понеже въ този случай по закона не е предвидено налагането на глоба за късното плащане на данъцитѣ върху вината и материалитѣ за варене на ракия, такава глоба нѣма да се събира.

Казаното до тукъ важи за спиртнитѣ питиета на лица лозари или овощари.

За ония лица, обаче, които произвеждатъ вино или ракии отъ закупени или отъ свои и закупени материали, плащатъ следуюмитѣ се данъци на вината или материалитѣ, както следва: $\frac{1}{2}$ отъ следуюмитѣ данъци най-късно до 1 месецъ следъ измѣрването, а останалата $\frac{1}{2}$ — при продажбата имъ, но не по-късно отъ 6 месеца отъ първия срокъ (не по-късно отъ 7 месеца отъ измѣрването на вината и материалитѣ).

Ако, обаче, преди изтичането на първия срокъ — 1 месецъ отъ измѣрването — такива лица вдигатъ или продаватъ отъ питиетата си цѣлото количество или частъ отъ него, плащането на данъцитѣ трѣбва да стане веднага, преди вдигането или продажбата имъ (§ 14 отъ закона). Същото важи и когато вдигането или продажбата на питиетата става преди изтичането на въпросния 6 месеченъ срокъ. Следъ изтичането на казанитѣ срокове, ако тия лица не платятъ следуюмитѣ се данъци, същитѣ се събиратъ отъ данъчните власти принудително, безъ глоба, понеже въ закона не е предвидено плащането на такава.

По § 15 „в“ — Относно излишечитѣ и недоимъцитѣ на вина или ракии у избитѣ на производителитѣ лозари и овощари.

Въ действащия законъ за облагане съ акцизъ вината, както и по тоя за акцизитѣ и пр. за недоимъци на вина въ избитѣ на производителитѣ — лозари не се говори нищо. Въобщо, приемаше се, че щомъ вината сѣ измѣрени и описани отъ данъчната власть и производителя е задълженъ съ следващиятѣ имъ се акцизъ, фискътъ нѣма защо да се интересува за липсалото количество вино, поради което и въ закона нищо не се споменава за тѣхъ.

Предвидъ на това, обаче, че напоследъкъ при изваряването на вината въ плодова ракия и плодовъ спиртъ, следващия се допълнителенъ данѣкъ по 270 лв. и общински налогъ по 60 ст на литъръ вино не се плащаше, поради укриване, наложи се да се държи смѣтка и за недоимъцитѣ на виното у производителитѣ.

Не бѣ уреденъ досега и въпроса за излишечитѣ на вината у производителитѣ. Въпрѣки това, когато се констатираше излишекъ на вино у производителя приемаше се, че тези излишѣкъ е недеklarирано — укрито вино и притежателя му се наказваше съ тройния акцизъ на виното, (чл. 12 отъ закона за облагане съ акцизъ вината).

Освенъ това, както за недоимъцитѣ, така и за излишѣцитѣ вино у производителитѣ, не се признаваше никакъвъ допустимъ толерансъ, макаръ че количеството на виното, въ единия или другия случай, показва извѣстна разлика.

Тѣзи три неплътности се отстраняватъ и уреждатъ съ § 15-в отъ закона, както следва:

Преди всичко, установява се правото на данъчната власть да прави провѣрки и на вината у производителитѣ. При това, ако същата власть констатира разлики въ повече или въ по-малко, между наличното количество вино и това споредъ партиднитѣ книги, за разликитѣ, превишаващи допустимитѣ такива по закона, производителя заплаща следуюмий се акцизъ.

Предвидени сѣ и законнитѣ толеранси, въ повече и въ по-малко, а именно: за излишѣкъ на нови вина на производителя се допуска 5% толерансъ. За указалото се въ повече, надъ тоя толерансъ, количество вино ще се заплаща отъ производителя следуюмий се на виното акцизъ.

Недоимъцитѣ вино въ избитѣ на производителитѣ се оправдава съ фирата на новитѣ вина, която не може да бжде по-голъма отъ 5% и сѣ изпитото въ дома на производителя вино, което не може да надминава 300 литри вино годишно, за всѣко домакинство. За указалото се въ по-малко количество вино, подъ тия толеранси, производителъ ще заплаща следуюмий му се акцизъ, независимо отъ това, че за липсалото количество вино акцизътъ е заплатенъ или ще се плаща въ бждаще.

При това на всѣка следваща година се допуска за вино 2% фира.

За да могатъ да се приложатъ казанитѣ разпореждания правилно, при провѣрките, които ще се извършватъ отъ органитѣ на властѣта, трѣбва изрично да се указва въ акта или протокола за провѣрката, освенъ количеството на намѣреното вино, това съ което притежателя му е задълженъ, но и отъ коя реколта е същото, за да може да се

намалява недоимъка, за всяка следваща година съ 2% за фира на виното, количеството на което се провѣрява.

Така, че съ § 15в отъ закона се урежда материята за недоимъците и излишъците вино у производителитѣ.

Въпросътъ за излишъците и недоимъците на други спиртни питиета у производителитѣ е уреденъ въ чл. 108г отъ закона за акцизитѣ и пр. споредъ който, ако при провѣрките на ракиитѣ у производителя се констатира, че тѣ по количество не сходятъ съ книгитѣ, които за тая целъ се водятъ въ общинитѣ, ако тя не бѣде оправдана, производителитѣ се наказватъ съ заплащане въ двоенъ размеръ акциза и общински налогъ.

Съ ал. последна на § 15в отъ закона се постановява, че само за недоимъци на ракии у производителя се допуска 3% толерансъ първата година и за всяка следваща по 2%. Следователно, за излишъци на ракия у производителитѣ не се допуска толерансъ — за указалия се излишъкъ ракии производителя ще бѣде наказанъ за цѣлото количество излишъкъ.

По § 16 — По изваряването на спиртъ и ракии отъ вино, винена калъ и плодови ракии.

Досега нито въ Закона за акцизитѣ и пр., нито въ Закона за облагане материалитѣ отъ които се вари ракия не се правеше разграничение между ракиитѣ, добивани отъ джибри, сливи и др. прѣсни плодове и между плодови спиртъ съ висока крепкостъ, добиванъ било направо отъ първитѣ материали, било следъ дистилация и рафиниране на полученитѣ отъ тѣхъ ракии въ колонни апарати съ прекъснато или непрекъснато действие, подобни на тия въ спиртнитѣ фабрики.

Съ § § 1 и 16 отъ новия законъ се прави едно строго разграничение между спиртнитѣ течности съ крепкостъ по-висока отъ 50°, и на по-слабитѣ отъ тая крепкостъ.

Съ Забележката къмъ § 1 се опредѣля, че за плодови спиртъ ще се считатъ всички спиртни течности, съ крепкостъ по-голяма отъ 50° по Гей-Люсаковия спиртомѣръ при 15° С., добити отъ плодови ракии. Такъвъ спиртъ, съгласно съ алинея II отъ сѣщия параграфъ, ще се облага съ акцизъ 1 лв. ел. на стогорадусовъ литъръ, а съгласно съ алинея V не се облага съ общински налогъ.

Съ § 16 се прибавятъ нови 25 члена къмъ Закона за облагане материалитѣ отъ които се вари ракия — чл. чл. 18 до 31, 31а и 32 до 41, съ които членове се урежда положението на спиртоварницитѣ и се даватъ правила за производството и контролата надъ тѣхъ, както и наказателни санкции за извършенитѣ нарушения.

По тоя начинъ, дистилеритѣ на спиртъ съ висока крепкостъ се обособяватъ, споредъ новия законъ, въ отдѣлна категория производство, различна отъ тая за производство на ракии съ обикновени казани.

Съ чл. 19 отъ тоя параграфъ, по отношение на материалитѣ, отъ които се добива спиртъ или ракия производителитѣ се раздѣлятъ на две категории:

а) на лица, които изваряватъ ракия отъ вино, отъ винена калъ, отъ пращина, отъ сливова каша и отъ други прѣсни плодове, добити отъ собственитѣ имъ лозя или овощни градини, или отъ закупени такива материали;

б) на лица, които добиватъ плодови спиртъ чрезъ преваряване (дистилация) на плодови ракии.

Съгласно съ чл. 20. варенето на материалитѣ, изброени въ буква „а“ съ обикновени ракиени казани на огнь или съ пара е позволено въ всички производствени лозарски или овощарски центрове. Измѣненията и допълненията, които се правятъ въ закона за облагане материалитѣ, отъ които се вари ракия, по отношение на материалитѣ отъ поменатата група, сж посочени въ § § 15, 15а, 15б и 15в отъ новия законъ, за които параграфи вече се спомена.

Отъ буква „б“ на поменатия чл. 19, обаче, е ясно, че въ бъдаще, начина отъ датата на влизането въ сила на новия законъ, плодови спиртъ съ крепкостъ надвишаваща 50° при 15° С. ще се произвежда чрезъ преваряване на плодови ракии т. е. на течности вече получени отъ изваряването на материали отъ първата група; а съгласно съ чл. 20, това производство на плодови спиртъ ще става въ особени спиртоварници, съ дистилационни и ректификационни колонни апарати съ прекъснато или непрекъснато действие и съ капацитетъ за 24 часа най-малко 200 литри спиртна течностъ съ крепкостъ надъ 50° при 15° С. При това тия апарати трѣбва да бѣдатъ снабдени съ контролни уреди (часовници) за измѣрване количеството и крепкостта на получения спиртъ.

Обаче, поради усъвършенствованията които сж постигнати при изработката на дистилационнитѣ казани, въ страната има освенъ посоченитѣ по-горе специални дистилационни и ректификационни колонни апарати, още, и значителенъ брой казани отъ разни системи и съ разни външни видове, които въпреки, че нѣматъ капацитетъ

минимумъ 200 литри, и въпреки другитѣ имъ отличия отъ колоннитѣ апарати, сж въ състояние да произвеждатъ спиртна течностъ съ крепкостъ по-висока отъ 50° при 15° С., било отъ послаби спиртни течности (ракии), било направо отъ изходнитѣ материали — вино и плодови каши.

По смисъла на чл. 19 подъ буква „б“ отъ новия законъ, подобни казани нѣматъ право да преваряватъ ракии въ плодови спиртъ. Но добитата съ тѣхъ спиртна течностъ съ крепкостъ по-висока отъ 50° при 15° С. по смисъла на забележката къмъ § 1, ще се третира като плодови спиртъ, макаръ да е произведена направо отъ вино или отъ плодови каши, и ще се облага съгласно сѣщия параграфъ съ акцизъ 15 лв. на литъръ стогорадусовъ. А самитѣ тия казани подлежатъ на снабдяване съ контролни апарати и ще се подведатъ подъ режима на спиртоварницитѣ, относно декларирането на внесенитѣ сурови материали — вино, и плодови каши, подаването на декларации за варене, отпечатване и запечатване на казана, и измѣрване и записване на получения плодови спиртъ.

Разликата се състои въ това, че вмѣсто деклариране на плодови ракии изискуемо отъ чл. чл. 24, 25 и 26 отъ § 16, за които ще се говори по-нататкъ, притежателитѣ на такива казани ще декларираатъ самитѣ сурови материали — вино или плодови каши.

Въ случитѣ пъкъ, когато казантъ изварява чужди материали това деклариране ще става отъ притежателитѣ на материалитѣ, които, преди да вдигнатъ спирта сж длъжни да заплатятъ акцизъ по установения редъ, и да се снабдятъ за вдигането на спирта съ преносително свидетелство, съ забележка върху което съответната властъ ще укаже, отъ какви и колко материали е добитъ въпросния спиртъ и чии сж тѣ.

Съобразно съ това всички ония казани за производство на плодови спиртъ съ висока крепкостъ, които по настоящемъ действуватъ въ страната и отговарятъ на горнитѣ условия, по смисъла и духа на гореказаното ще се считатъ за спиртоварници, и сж длъжни да се снабдятъ съ контролни уреди (часовници). Съгласно съ чл. 27, такива уреди ще достави самото министерство за смѣтка на притежателитѣ на спиртоварницитѣ. До доставането на тия уреди, възъ основа на ал. IV § 1, добиването на плодови спиртъ ще става безъ контролни уреди, като, обаче, се изпълнятъ всички други нареждания на закона.

Преди всичко, сегашнитѣ спиртоварници, а сѣщо и тия, които биха се открили въ бъдаще трѣбва да отговарятъ на условията, предвидени въ чл. чл. 22 и 23: 1) да нѣматъ никакво вътрешно съобщение съ складове или съ заведения за търговия на едро и дребно съ спиртни питиета; 2) надъ входнитѣ врата да се постави табела съ надписъ „Спиртоварница“; 3) всички сѣдове, въ които се държатъ плодови ракии за дистилация, или се съхранява готовия спиртъ, да бѣдатъ измѣрени отъ органитѣ за мѣрките и теглитѣ въ присѣдствието на данъчната властъ и на фабриканта или замѣстника му, а нумерата и вмѣстимостта да бѣдатъ означени върху тия сѣдове съ блажна боя; 4) вмѣстимостта на апаратитѣ за варене да се измѣри отъ сѣщата комисия и да се означа чрезъ връзване на видно мѣсто върху самитѣ апарати, които се нумериратъ (чл. 23).

Съгласно съ забележката къмъ чл. 22, заваренитѣ спиртоварници, които желаятъ да работятъ въ бъдаще, сж длъжни да изпълняватъ постановленията на тоя законъ, следователно, тѣ трѣбва, преди всичко, да изпълнятъ горнитѣ условия, а когато министерството достави избранитѣ отъ него контролни уреди, да се снабдятъ и съ такива.

Данъчнитѣ началници веднага да разгласятъ между населението горното, и да поканиятъ притежателитѣ на казани за добиване на плодови спиртъ, да ги декларираатъ съ заявление до управлението имъ и да поискатъ назначаването на комисията, за която се говори въ чл. 23.

Независимо отъ това, данъчнитѣ началници ще възложатъ на своитѣ органи да провѣрять казанитѣ въ всички производствени центрове и отдѣлнитѣ казани въ района имъ, за да установятъ, кои отъ тѣхъ подлежатъ на обявяване като спиртоварни. Изваряването на плодови спиртъ, т. е. на спиртна течностъ съ по-висока крепкостъ отъ 50° при 15° С. въ недекларирани казани, като спиртоварни, ще се счита по буквата и духа на новия законъ за контрабандно и ще се преследва като такова.

Спиртоварници по смисъла на чл. 19, алинея последна, притежателитѣ на които не подадатъ заявление, ще се закриватъ отъ данъчната властъ, като казанитѣ имъ ще се запечататъ или запломбиратъ по начинъ, щото да не може да става производство, и зорко ще се следи за изправността на печатитѣ и пломбитѣ.

Съгласно съ чл. 24, за всяко получаване на плодови спиртъ въ спиртоварницата, притежателтъ ѝ е длъженъ

да подаде декларация до мѣстния данъченъ началникъ, респективно общинския кметъ, въ която обявява броя на сѣдоветъ, количеството и крепкостта на ракията.

Съгласно съ чл. чл. 26 и 27, провѣрката на ракията по подадената декларация се извършва отъ съответната власт веднага като се сравни и съ преносителното свидетелство.

За резултата отъ провѣрката се съставя протоколъ въ 3 екземпляра, а ракията се записва на приходъ по складовата книга на спиртоварницата по количество, видъ, крепкостъ при 15° С. и обща сума на стоградусовий спиртъ.

Съгласно съ чл. 28, за да му се разреши изваряване на спиртъ, спиртоварътъ е длъженъ да подаде втори видъ декларация за единъ периодъ отъ 6 дни, и то най-късно 2 дни преди започване на преваряването. Въ тая декларация той означава: деня и часа, отъ които ще започне преваряването, нумера и вмѣстимостта на казана, въ който ще се работи, и какво количество и съ каква сила (крепкостъ) спиртъ ще се произведе въ 24 часа.

На означеното въ декларацията време органътъ на данъчната или общинската власт се явява въ спиртоварницата, провѣрява дали пломбитъ и печатитъ сѣ здрави, сменя ги, и разрешава варенето.

Презъ всѣко време, когато казанитъ на спиртоварницитъ не работятъ, тѣ стоятъ запечатани по реда, установенъ още съ § 3 отъ измѣнението на закона отъ 2 януарий 1932 година.

Чл. 29 предвижда така сѣщо, собственицитъ на спиртоварни апарати да водятъ надлежно провѣрени, номерирани и подпечатани отъ съответния данъченъ началникъ регистри за записване всѣкидневнитъ си операции, въ които да отбѣлжаватъ: 1) деня и часа, когато започва пълненето на казана, нумерата на сѣдоветъ, отъ които се взима материала, нумерата на спиртоварнитъ апарати, съ които ще се работи;

2) деня и часа, когато пълненето на казана се свърши количеството на материала, сипанъ въ казана.

Тия регистри сѣ съ два талона — кочанъ и отрѣзъкъ, и следъ попълването имъ спиртоварътъ веднага откъсва отрѣзъка, и го предава на данъчното или мѣстното общинско управление.

Получениятъ плодотъ спиртъ, съгласно съ чл. 30, се вписва ежедневно отъ собственика въ другъ подобенъ регистъръ по количество и крепкостъ, и съ отрѣзъка отъ тоя регистъръ се постѣпва по сѣщия начинъ.

До изработване и разпращане на специални кочани декларации, предвидени въ чл. чл. 24 и 28, и регистри предвидени въ чл. чл. 29 и 30, данъчнитъ управления ще си приготвятъ такива отъ обикновена книга, най-много съ по 50 листа, които да се прошнуроватъ, подпечататъ, пронумероватъ и завърятъ отъ данъчния началникъ, да имъ се турнатъ серии, които да се надпишатъ на всѣки отдѣленъ листъ, — кочанъ и отрѣзъкъ и да се изпращатъ споредъ нуждата, като се заплаща отъ заявителя стойността на употребения материалъ.

Следъ получаване на форменитъ книжа, всички тия кочани да се приберагъ въ данъчното управление.

Къмъ настоящето сѣ приложени нуждитъ образци отъ такива книжа.

Данъчнитъ управления ще следятъ чрезъ своитъ органи, дали редовно се подаватъ поменатитъ декларации, и дали общинитъ и собственицитъ на спиртоварници изпълняватъ въобще всички нареждания на закона.

За всичкитъ констатирани нарушения, данъчнитъ органи ще съставятъ актове.

Обръща ви се особено внимание и на последната алинея отъ чл. 30, споредъ която количеството и силата (крепкостта) на произведения спиртъ се записва на приходъ по складовата книга на спиртоварницата отъ съответнитъ данъчни или общински органи, а не лично отъ собственика ѝ.

Относно внасянето и изнасянето на ракии отъ спиртоварницитъ.

Тѣй като, съгласно съ алинея втора отъ § 1, плодотъ спиртъ се добива отъ преваряването на ракиитъ, получени отъ вино, прашини, винена калъ, сливова каша и др. пресни плодове, отъ само себе си се разбира, че спиртоварницитъ могатъ да употребяватъ въ производството и следователно да внасятъ само тия ракии.

Това изрично се подчертава въ чл. 31 отъ § 16 на законна, въ който е казано, че спиртоварницитъ могатъ да внасятъ ракии добити съ обикновени ракиени казани отъ лозари, отъ овощари или отъ търговци, т. е. ракии, добити отъ вино, винена калъ, и каша отъ пресни плодове, а въ чл. 31а изрично се забранява както внасянето на суровитъ материали отъ които се добива ракия, съ целъ за

преваряване на спиртъ, така и инсталирането въ спиртоварницитъ и въ районитъ имъ обикновени казани за изваряване на подобни материали, като за нарушение на тоя членъ се предвижда наказание, глоба отъ 20,000 до 50,000 лева, затваряне на спиртоварницитъ за срокъ отъ 3 до 6 месеца, и конфискуване на материалитъ.

Съгласно съ чл. 32 отъ сѣщия параграфъ внесенитъ и записани въ фабриката за преваряване ракии могатъ да се изнесатъ наново отъ спиртоварницата въ първоначалното си състояние по заявление на собственика, обаче, съ преносителни свидетелства на общо основание, издавани следъ провѣрка на вида, количеството и силата на ракията. Тѣй като чл. 22 отъ сѣщия параграфъ изрично забранява всѣко вътрешно съобщение на спиртоварницата съ питейни заведения на едро или на дребно, горниятъ чл. 32 явно има приложение само за случаетъ, когато едно и сѣщо количество пристигнала и записана на приходъ ракия следва да се повърне обратно на продавача, по една или друга причина, напр. поради разваляне на сѣлката, неодобрение на стоката, и пр., или поради погрѣшно изпращане въ спиртоварницата. Тоя износъ, обаче, трѣбва да бѣде надлежно контролиранъ относно основателността на мотивитъ си, тѣй като въ противенъ случай, спиртоварницата ще се обърне на складъ или заведение за верижна търговия съ спиртни питиета на едро, което, по буквата и смисъла на чл. 22 отъ сѣщия параграфъ, не може да се допусне.

Мотивитъ на тоя новоизносъ подлежатъ, обаче, на провѣрка и преносителното свидетелство ще се издава на името на първия притежателъ за спиртнитъ питиета, или на името на онова лице, което е следвало да ги получи вмѣсто спиртоварницата, ако погрешно сѣ внесени въ нея.

Сѣщиятъ чл. 32 ще се прилага и въ случаетъ, когато спиртоварницата преустанови работата, и собственицитъ ѝ желасъ да ликвидира съ изостаналитъ неизработени спиртни питиета.

Чл. 33 отъ § 16 опредѣля начина, по който ще се пресмѣта приходоразхода на производството при извършване ревизитъ на спиртоварницитъ, и допустимата разлика между употребената плодова ракия и произведения плодотъ спиртъ.

Чл. 34 установява, реда за изплащането на акциза да става по реда, установенъ за фабричния спиртъ по чл. 42 отъ закона за акцизитъ и пр., т. е. на всѣко 1 и 15 число на месеца се вносенъ листъ въ Б. н. банка, като се допускатъ улесненията, предвидени въ сѣщия членъ отъ закона, алинея II и следващи.

Данъчнитъ управления въ случая ще изискватъ, всички спиртоварници въ района имъ да се отчитатъ на 1-о и 15-о число на месеца за изнесенитъ отъ тѣхъ количества плодотъ спиртъ, възъ основа на издаденитъ преносителни свидетелства и складовата книга на спиртоварницата. За да може да става ефикасна контрола, въ данъчнитъ и общинскитъ управления ще се заведе, освенъ записването на преносителнитъ свидетелства по книгата обр. 9, и отдѣлна партидна смѣтка на всѣка спиртоварница за вноса, за производството и за износа, възъ основа на подаденитъ декларации и издаденитъ преносителни свидетелства.

Когато спиртоварницата се намира извънъ мѣстото на данъчното управление, тия партии ще се водятъ а въ общинското управление, което се задължава да бди за редовното внасяне на акциза, и всѣко 1-о и 15-о число на месеца препраща въ данъчното управление вносниятъ листъ за внесената сума, заедно съ извлечение отъ партидата за отчетното време.

По контролата надъ изработката, продажбата и движението на ракиенитъ казани и дистилационнитъ апарати.

За да може по-лесно да се преследва контрабандното изваряване на ракиитъ въ спиртъ съ чл. чл. 35, 36 и 37, прибавени съ § 16 къмъ закона за облагане материалитъ, отъ които се вари ракия, се въвежда контролъ надъ изработката, продажбата и движението на всѣкакви видове казани и дистилационни и ректификационни апарати, които могатъ да служатъ за варене на ракии и преваряване на спиртъ, отъ каквато система и да били тѣ и гдето и да се намиратъ въ страната.

Съ получаването на настоящето, данъчнитъ началници ще издадатъ заповѣдь, съ която ще поканятъ, възъ основа на чл. чл. 35 и 36 отъ § 16 на настоящия законъ, всички притежатели на каквито и да било казани и апарати, съ които може да се дистирира спиртъ и ракия, да ги деклариратъ въ срокъ отъ 15 дни предъ надлежното данъчно управление, а тамъ гдето няма такова — чрезъ съответното общинско управление.

Декларирането е задължително и въ случаите, когато тия казана се употребяват не за произвеждане на ракия или спирт, а за други цели.

Въ декларацията си, притежателят на казани трябва да укаже: Име и презиме на собственика; местожителство — село, град, околия; где се намират казаните; брой на казаните; системата им, работилницата, где са изработени и лицето, от което са купени; вместимостта на казана; съ огън или пара се извършва дистилацията; съ прекъснато или съ непрекъснато действие работи; до каква крепкост спирт или ракия може да произведе; даден ли е казанът под наем и кому. Назмателят на чужди казани и апарати подават същата декларация, като въ нея указват, от кого са наемни казана, и за какъв срок.

Всѣки фабрикант, майстор или търговец, който произвежда или продава подобни казани и апарати, е длъжен да декларира всѣки изработен или доставен от него казанъ сега и въ бъдеще. При продажбата на всѣки казанъ, той е длъжен да заяви писмено въ данъчното управление за продажбата, и да посочи лицето, на което е предалъ казана, и адреса (местожителството му).

Въ данъчните управления да се заведе отделен регистър за всѣки казани и дистилационни апарати въ района, по населени места, разграфирани както е изброено погоре, въ който ще се вписват всѣки казани от района съ посочените данни. Регистърът съ същите данни ще си заведе и всѣка община.

Следъ изтичане на дадения 15 дневен срокъ, данъчните управления, чрезъ своите органи, и общинските управления ще извършатъ щателни проверки и за всѣки недеклариран казанъ ще съставятъ актове за наказание на нарушителя по чл. 38 ал. I на § 16.

Въ чл. 37 отъ същия законъ е предвиденъ режим на контрола надъ движението на разнитъ казани и дистилационни апарати при пренасянето имъ отъ едно място на друго. Пренасянето на ракиени казани или аламбици отъ едно място на друго въ една и съща община презъ сезона на варенето е свободно. Въ други общини, обаче, тия казани могат да се пренасятъ само съ знанието и разрешението на данъчната власт, а тамъ където зѣма такава — на общинската, и винаги съ преносително свидетелство. Общините и данъчните управления са длъжни да държатъ смѣтка къмъ регистра за подобно движение на казани, за да знаятъ въ всѣко време кой казанъ где се намира. Ако следъ свършването на варенето такива казани не се върнатъ въ общината, където са записани първоначално, тѣ се отписватъ отъ списъка ѝ и се записватъ въ списъка на онай, където са останали, за което притежателятъ на такъв казанъ подаватъ декларации въ двѣте общини. За всѣка такава промѣна, всѣка отъ двѣте общини е длъжна да уведоми другата и данъчното управление съ отделно писмо. Данъчното управление, възъ основа на получените писма, прави нуждната поправка и въ своя регистър.

Когато нѣкой казанъ следъ свършване на сезона за варене не е повърнатъ въ общината, где е записанъ и не е постѣпала отъ притежателя на казана декларация за отписването му, общинската властъ донася въ данъчното управление, което започва издирвания, за установяване къде се намира казана, и за извършените нарушения съставя нуждните актове.

Наказания по § 16.

Въ чл. чл. 38—41 отъ § 16 и въ ал. II на чл. 28 са установени наказанията, които се налагатъ за извършени нарушения на новитѣ наредби, предвидени въ чл. чл. 18—37. Данъчните управления, при издаването на нареждания по прилагането на настоящия законъ, ще обърнатъ внимание на общинските власти и населението върху предвидените въ тия членове санкции. При издаване на постановления по нарушения на настоящия законъ, данъчните началници ще иматъ предъ видъ, че ако въ поменатите членове не са предвидени наказателни санкции за извършеното нарушение, нито такива са предвидени по други членове отъ закона за облагане материалитѣ и пр. — то въ такъв случай ще се прилага санкцията, предвидена въ § 33.

По § 16-а относно производството на гликоза. Съ § 4 отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за акцизѣ и пр. „Държавен вестникъ“, брой 227 отъ 2 януарий 1932 г. се въведе акцизъ по 25 ст. зл. на килограмъ върху гликозата, съ която фабриките за гликоза се подведоха подъ фискална контрола.

Съ § 2-а отъ новия законъ, той размѣръ на данъка се увеличава начина отъ 19 февруарий н. г., на 35 ст. зл. за килограмъ, за което Министерството даде телеграфни нареждания.

Обаче, до днесъ не беше установенъ режима на фискалната контрола надъ гликозените фабрики относно изискванията, на които тѣ трябва да отговарятъ, и базата, върху която ще се контролира редовността на самото производство.

Тая празднина е запълнена съ § 16-а отъ новия законъ, съ който параграфъ къмъ отдѣлъ II на закона за акцизѣ и пр. се прибавя нова глава VII, отъ членове 76-б, 76-в и 76-г.

Съгласно съ първия отъ тия членове, производството на гликоза може да става само въ нарочно за целта построени фабрики, които трябва да отговарятъ на изискванията, предвидени въ отдѣлъ II на закона за акцизѣ и пр. и на правилника, който Министерството ще издаде за същата целъ.

Касае се за чл. чл. 18—27 отъ закона за акцизѣ и пр., които следва да се приспособятъ въ съответната смисълъ и за гликозените фабрики, и останалите членове отъ същия отдѣлъ, които заанапредъ важатъ и за гликозените фабрики, относно тяхното контролиране, отчитане и пр.

По тоя начинъ режимътъ надъ гликозените фабрики се уеднаквява съ тоя на останалите фабрики, намиращи се подъ фискална контрола.

Гликозените фабрики, прочее, за да бждатъ удобени отъ Министерството и да могатъ свободно въ бъдеще да произвеждатъ гликоза, следва веднага да изпълнятъ повеленията на чл. чл. 18—27 отъ закона за акцизѣ, като подадатъ заявления, придружени отъ кратко описание на производствения процесъ и подробни планове на фабриката съ всѣки машини и съ цѣлия ѝ районъ, и то въ по три екземпляра, надлежно обгербовани, както това се каза за оцетните фабрики, и да искатъ да имъ се уобрази фабриката и разреши по-нататъшното ѝ съществуване. Освенъ това, тѣ са длъжни да изпълнятъ и другите условия, предвидени въ същите членове на закона: да иматъ отделни складове за царевича и гликоза, помѣщение за контролора, складовете и апаратите да бждатъ измѣрени и нумерирани, да бждатъ фабриките оградени съгласно съ закона и т. н.

Въ чл. 76г, обаче, специално за гликозените фабрики е поставено и още едно необходимо условие: забранява се откриването на фабрики за захарни издѣлѣния въ района на гликозени фабрики на разстояние по близо отъ 300 метра по права линия както и поставянето на ракиени казани.

Забележката къмъ тоя членъ предвижда, че заварените гликозени фабрики, които не отговарятъ на постановленията на настоящия законъ, се закриватъ.

Възъ основа на горното, данъчните началници ще посѣтятъ по начина, показанъ въ настоящето окръжно за оцетните фабрики.

Въ чл. 76в се предвижда, че количеството на внесената въ фабриката царевича се оправдава съ количеството на произведените отъ нея нишесте и гликоза, съ минималенъ рандеманъ 45% гликоза или 35% нишесте, и ако при ревизиите на гликозените фабрики се констатира по-малъкъ рандеманъ, акцизътъ се събира на базата 45%. Поради това, контролорите при гликозените фабрики са длъжни заанапредъ да водятъ най-точна смѣтка, както за количеството на употребената царевича, тъй и за това на добитата гликоза, а тамъ където се изработва и нишесте — и за количеството на последното.

По § 17 — Относно забраната за засаждане тютюнъ. Чл. 6 отъ закона за тютюна се допълня така. Саденето на тютюнъ се запрещава:

- 1) въ общини, въ които не могатъ да се засадятъ най-малко 60 декари.
- 2) На производители, които не могатъ да засадятъ най-малко единъ декаръ.
- 3) Въ посочените отъ Министерството на земледѣлието и пр. места, където почвените и климатически условия не благоприятствуватъ за вирѣнето на доброкачествени тютюни и
- 4) Въ землища на общините, въ които споредъ данните на Министерството на финансите, произвеждането на тютюнъ става само за контрабанда.

Забраната предвидена въ пунктите 1 и 2 следва да се приложи веднага съ влизането на закона въ сила, съгласно съ § 36 отъ същия законъ, за което Ви са дадени нареждания съ окръжното № 10452, а тая указана въ пунктите 3 и 4 следъ като се издаде нуждната заповѣдъ отъ Министра на финансите. Такава ще се издаде възъ основа на проучванията, които ще се направятъ отъ Министерството на земледѣлието досежно п. 3 и тия отъ данъчните началници, относно п. 4. Последните проучвания данъчните началници да направятъ по възможностъ въ най-късо време и да представятъ докладъ въ Министерството, съ който да искатъ забрана за саденето на тютюнъ въ известни места. Докладите трябва да бждатъ добре мотивирани.

По § 18 — Относно записването на набраните низи съ тютюня. Към чл. 13 от закона за тютюна се прибавя втора забележка, по силата на която набраните низи съ тютюня от неграмотните тютюнопроизводители ще се записват задължително и безвъзмездно въ контролните им книжа от кметовете, секретарь-бирниците, учителите или свещениците от същата община, въ която живее тютюнопроизводителя. Никое от горепоменатите длъжностни лица не може да откаже под никакъв претекст записването на низите, след като бъде поканено от неграмотния тютюнопроизводител. На отказалите да сторят това да се съставят актове за глобяването им по чл. 119 „а“ от закона за измъненето на закона за акцизите и пр. Поканването обикновено трябва да става въ присъствието на двама свидетели, за да не може поканеното длъжностно лице да отрича поканата.

Кметът съ заповѣд разпредѣля землището на общината на райони и спредѣля въ кои райони от кое длъжностно лице ще се записват низите на неграмотните тютюнопроизводители, които следи същевременно за точното изпълнение на това.

По § 19 — Относно измънянето ферментационния период за новия тютюн.

Чл. 26 от Закона за тютюна предвиждаше загуба от теглото на новите тютюни вследствие на ферментацията до 10% за 300 дни т. е. от 5 декември на годината на производството до 1 октомври на следната година. Съ измъненето направено съ § 19 от настоящия закон процента на загубата остава същия т. е. 10%, само че се намалява ферментационния период от 300 дни на 180 дни и то начина от 1 март на годината след производството до 1 септември на същата година. Това измънение въ ферментационния период се наложи от проучванията, направени по ферментацията на тютюните, които проучванията установиха какво буйната ферментация на новите тютюни започва от 1 март на годината след производството и трае до 1 септември с. г. Понеже тютюните от реколта 1932 година бѣха вече изтеглени при прокарване на новото законоположение и фирата им изчислена при база 300 дни, това измънение въ ферментационния период, съгласно съ забележката към § 19 ще се прилага за тютюните от реколта 1933 година нататък. За тютюните от реколта 1932 година ферментационния период е 300 дни. За новия ферментационен период ще се изработи специална таблица и ще Ви се дадат улжвения за начина по изчисление на фирата.

По § 20 — Относно началната дата за ферментацията на новите тютюни.

Такава дата ще се счита 1 март на годината след производството, а не 5 декември на годината на производството, т. е. датата на която се счита че е станало претеглянето. И това измънение на Закона за тютюна ще се прилага за тютюните от реколта 1933 г. нататък, по съображенията указани въ поясненията, дадени за § 19.

По § 21 — Относно предвиждането 2% толеранс при провѣрките на тютюните.

След чл. 27 от Закона за тютюна се прибавя нов чл. 27 „а“, който предвижда при провѣрка на тютюните у производителите, или въ тютюноотърговските и тютюнофабрични складове, както и при провѣрката през време на превозването им да се допуска разлика до 2% въ повече или по-малко, произхождаща от разлика при определяне на тарата, от окръгляване на теглото, или от климатически или други подобни влияния. Тази разлика се отнася за тютюноотърговските и тютюнофабричните складове за цялото количество тютюн, внесено въ тях през времето от една ревизия до друга. Тютюните, останали на лице от предшестващата ревизия не могат да се включват въ количеството на внесените такива през ревизионния период и на тях не следва да се дава толеранс 2%. Всички актове, съставени за недоимъци или за излишци тютюн, по които още не сѣ издадени постановления, както и ония по които сѣ издадени такива, но неутвърдени още от Министерството, следва да се признае 2% толеранс, по силата на чл. 2, ал. II от наказателния закон. Констатацията за признаване 2% толеранс да стане съ допълнителни актове.

По § 22 — Относно непроданите от производителите тютюни до 1 август на годината, след производството.

Към чл. 29 от закона за тютюна се прибавя нова забележка II-ра, съгласно съ която непроданите и невнесени до 1 август на годината след производството, въ складовете на тютюнопроизводителите кооперации тютюни на тютюнопроизводителите, задължително се внасят въ складовете на тютюневите кооперации, кредитирани от Българската земеделска банка или пък въ откритите от нея антрепозити, където могат да ги ва-

рантират. Тамъ където липсват такива складове, или сѣ недостатъчни, производителите могат да ги внасят и въ складове на тютюноотърговци, популярни банки, или публични влагалници, ако има такива. Тѣзи складове въ фискално отношение се третират еднакво съ другите тютюневи складове и собствениците им отговарят за вложениите въ тях тютюни. Пренасянето на тютюните от производителите до тия тютюневи складове ще става съ редовни преносителни свидетелства, а след постъпването им въ складовете, ще се записват на приходъ по складовата книга обр. № 14. Такива складове за съхраняване на тютюните на производителите могат да наемат или построяват и тютюнопроизводителните общини. Това разпореждане на закона е от голямо значение за ограничаване на контрабандата съ тютюня и трябва да се положат особени грижи за реализирането му. Съ него се цели да не останат тютюни у производителите след 1 август на годината след производството, на която дата обикновено се привършват покупките на новите тютюни. Тия остатъци именно, които въ повечето случаи сѣ доброкачествени тютюни, съставляват контрабандата. Тѣ сѣ злото за производителя, стока която той не може да пласира на пазара и която го постоянно изкушава. Той пуши и продава от нея, а въ последствие за недоимъка плаща непосилни глоби, които го разорват. Особено внимание трябва да се обърне за тяхното навременно внасяне въ складовете. Да се предупредят производителите, че тая разпоредба на закона е задължителна за тях и ония които не я спазват, ще бѣдат наказвани по § 33 от настоящия закон съ глоба от 200 до 10.000 лева, а тютюните им ще бѣдат прирани въ складовете. За целта да се издаде специална заповѣд, която данъчните началници да разпратят до всички общини въ околията им. Тѣй като въ производителите има още остатъци от тютюни от реколта преди 1932 г. да се издаде специална заповѣд, най-късно до 10 май т. г., по силата на която да се задължат най-късно до 1 юни т. г. или да продадат тютюните си от минали реколти или да ги внасят въ поменатите складове. Да се подчертае, че това внасяне е задължително и че неизпълнителите заповѣдта ще бѣдат наказани.

По § 23 — Относно издаване на преносителните свидетелства.

Съгласно съ чл. 31 буква „в“ от закона за тютюна, когато тютюните се изнасят от тютюнев складъ за друг такъв или за странство, преносителното свидетелство се издава от тютюноотърговеца. Съ направеното измънение съ § 33 за въ бѣдаше това право на търговеца се премахва и преносителните свидетелства за изнасяне на тютюна от тютюнев складъ му се издават от данъчните началници, а тамъ където нѣма такива от общинските кметове. Тютюноотърговеца уведомява писмено съ съобщение обр. № 2 „а“ данъчния началник, или общинската власт, за проектирания износъ на тютюн и поисква да му се издаде преносително свидетелство. Данъчния началник, или общинската власт вендага съ получаване на уведомлението, издават исканото преносително свидетелство. Да се предупредят тютюноотърговците, че уведомлението не е достатъчно и че без преносително свидетелство, не могат да направят износа на тютюна. По този начинъ ще се издава преносителното свидетелство, когато търговецът изнася едно малко количество тютюн. Въ случая пък, когато той изнася от склада си една по-голяма партия съ тютюн, било за друг тютюнев складъ, било за странство и пренасянето на тютюна ще става по желѣзниците, за удобство на работата и да не се създават излишни трѣпки на тютюноотърговците, издаването на преносителните свидетелства ще става по следния начинъ: след получаването на уведомлението за проектирания износъ на тютюн, данъчният началник приготвя преносителното свидетелство без да попълня въ него количеството на тютюна и съобщава на търговеца, че той може да започне товаренето на тютюн на вагоните. Движението на тютюните от склада на търговеца до гарата ще става съ бележки от кочанъ, завѣренъ и подпечатанъ от данъчния началник, които бележки се издават от него, или пък от натовареното съ заповѣд от него длъжностно лице. Въ бележката ще бѣде посочено количеството на превозвания тютюн и че той съставлява част от партията, която се изнася съ преносително свидетелство С. №.

Тѣзи бележки подписани по непълнени данъчни началникъ предава на поставеното от него длъжностно лице при склада, което следи за износа т. е. товаренето на тютюна на коли и камioni и експедирането му за гарата, попълва количеството на тютюна въ бележката за всяка кола поотдѣлно и я предава на каруцаря.

Шомъ като се натовари единъ вагонъ, търговецътъ съобщава натовареното количество на данъчния началникъ, който го нанася въ преносителното свидетелство, откъсва, последното и го предава на тютюноотърговеца, който запазва за себе си единия отръзъкъ, а другия придържа тютюна. Оправдаването на износа ще става по същия начинъ както досега, съ тази разлика, че талона остава въ данъчния началникъ, а първия отръзъкъ отъ преносителното свидетелство у тютюноотърговеца. Въ کیا я на краищата, известиего съ напразната забърка пакъ ще се втѣща на тютюноотърговеца. Така ще се постъпва последователно за цѣлата изнасяна партия тютюна. Съобщенията обр. № 2 „а“ и бележките трѣбва да бждатъ отъ кочанъ, надлежно завѣренъ отъ данъчния началникъ. За сега ще се използватъ съществуващитъ преносителни свидетелства, докато се отпечататъ нови такива. За всѣка тютюнева фирма, данъчното управление ще има отдѣленъ кочанъ съ преносителни свидетелства, който ще се съхранява въ управлението и стойността на който ще заплаща отъ тютюноотърговеца. Съществуващитъ кочани съ преносителни свидетелства въ тютюноотърговскитъ складове ще се подпечататъ и разпишатъ отъ данъчния началникъ на гърба на талона върху последното преносително свидетелство и ще се повърнатъ на тютюноотърговцитъ, за да ги съхраняватъ като оправдателни документи докато се произведатъ ревизии на складоветъ имъ. Следъ произвеждането на такива кочанитъ се прибиратъ въ данъчното управление.

Къмъ същия чл. 31 се прибавя нова алинея. Преносителното свидетелство за вдигане на тютюна отъ дома на производителя се издава само следъ окончателното изтегляне на тютюна и то на името на производителя или на тютюноотърговеца, въ зависимостъ отъ това дали сдѣлката е сключена франко-дома на производителя или франко-склада на тютюноотърговеца. Това значи: когато тютюноотърговецъ е спазаренъ и заплатенъ въ дома на производителя, счита се че собственика на тютюна е тютюноотърговецъ и на негово име следва да се издаде преносителното свидетелство, като въ същото се упомене името на производителя, отъ който е закупенъ. Това обикновено става въ случанитъ, когато тютюноотърговецътъ съ свои превозни срѣдства превозва закупения тютюнъ. Когато производителътъ поема задължението да закара тютюна до склада на тютюноотърговеца, въ такъвъ случай имаме само капарирание на тютюна, а остойността му ще се изплати въ склада на търговеца. При такъвъ видъ покупка, счита се, че сдѣлката е сключена франко-склада на търговеца и докато тютюна пристигне тамъ и се приеме отъ търговеца, собственикъ на тютюна е производителя, следователно същия отговаря за него. По тия съображения преносителното свидетелство ще следва да се издаде на негово име (на производителя). И въ единия и въ другия случай, обаче, тютюноътъ преди да се вдигне, трѣбва внимателно да се претегли отъ общинската властъ и полученото тѣгло да се впише въ съответната графа на преносителното свидетелство. Издаването на преносителнитъ свидетелства е сериозна работа и горнитъ разпореджания трѣбва да се спазватъ, тъй като за евентуалнитъ нарушения е отговоренъ собственика на тютюна. А такъвъ се счита онзи, на чието име е издадено преносителното свидетелство.

По § 24 — Относно отмѣняването на чл. 37 отъ закона за тютюна.

Чл. 37 отъ закона за тютюна предвиждаше едно ограничение въ отварянето на нови тютюневи фабрики. Това ограничение съ § 34 се премахва. Всѣки може да открие тютюнева фабрика, шомъ като изпълни условията, предвидени въ закона за тютюна.

По § 25 — Относно процента на произвеждане на третокачественъ рѣзанъ тютюнъ Министерството ще издаде специална заповѣдъ и специална наредба, шомъ като рѣзания тютюнъ се въведе.

По § 25 „а“ — Относно откъсване наново презъ течение на една и съща календарна година закрыта тютюнева фабрика, поради невземане на опредѣленото количество бандеролъ.

Такава фабрика може да бжде наново открита, ако собственика ѝ представи парична гаранция или такава отъ ценни книжа въ размѣръ 200.000 лева предъ Българската народна банка, Българската земеделска банка или Кооперативната такава, че ще закупи опредѣленото количество бандеролъ презъ тая година. Ако и следъ това не закупи опредѣленото количество бандеролъ, гаранцията се конфискува и фабриката се закрива безъ право на ново откриване.

По § 26 — Относно опростяване на амбалажа за III-то качество папириси и въвеждане рѣзания тютюна.

Забележка III на чл. 54 отъ закона за тютюна, съ която се забраняваше фабрикуването на рѣзанъ тютюнъ, се

замѣня съ нова забележка, която предвижда опростяване на амбалажа за III-то качество папириси, като последнитъ се опаковатъ, или въ пакети отъ обикновена хартия, или пъкъ въ кутии отъ обикновенъ картонъ безъ никакви украшения по тѣхъ. Къмъ същия членъ се прибавя новъ специаленъ текстъ подъ буква „д“, по силата на който за въ бждеше се позволява изработването въ тютюневитъ фабрики на третокачественъ рѣзанъ тютюнъ за пушене въ книжни пакети отъ по 20 грама, като въ всѣки пакетъ се влага по едно твъртерче съ 24 листа цигарени книжка. За датата, отъ която ще се опрости амбалажа на третокачественитъ папириси и се въведе рѣзания тютюнъ за пушене, Министерството ще издае специална наредба.

По § 27 и 28 — Относно освобождаването отъ патентъ и складова такса на известни тютюневи складове.

Съ § 27 се допълня чл. 72 отъ закона за тютюна, като се прибавятъ нови букви „в“ и „г“ въ смисълъ, че отъ патентъ за търговия съ суровъ тютюнъ се освобождаватъ: Българската народна банка, Българската земеделска банка, тютюнопроизводителнитъ общини, които ще наематъ или ще построятъ тютюневи складове, тютюневитъ кооперации, кредитирани отъ същитъ банки за вложениитъ въ тѣхъ тютюни отъ тютюнопроизводителитъ, а така също и популярнитъ банки и публичнитъ влагалища за вложениитъ въ тютюневитъ имъ складове тютюни отъ тютюнопроизводителитъ, съ § 28 пъкъ се допълня чл. 74 отъ закона за тютюна, като се прибавятъ нови пунктове 4 и 5 въ смисълъ, че отъ складова такса се освобождаватъ складоветъ на Българската народна банка, Българската земеделска банка, на тютюнопроизводителнитъ общини и тия на производителнитъ кооперации, кредитирани отъ същитъ банки за вложениитъ въ тѣхъ тютюни отъ тютюнопроизводителитъ, а така също и складоветъ на Популярнитъ банки и публичнитъ влагалища за вложениитъ въ тѣхъ тоже тютюни на тютюнопроизводителитъ. Освобождаването отъ патентъ и складова такса на Българската Народна, Земеделска и Кооперативна банки, както и на публичнитъ влагалища и на популярнитъ банки ще става на общо основание, шомъ като складоветъ бждатъ открити, а това на кредитираниитъ тютюневи кооперации следъ като същитъ удостоверятъ кредитирането съ удостоверение отъ съответната банка.

По § 29 — Относно налагане наказание на длъжностнитъ лица, които откъсватъ да запечатъ въ контролнитъ книжки на неграмотнитъ тютюнопроизводители набранитъ низи съ тютюнъ. На такива лица ще се налага глоба отъ 100 до 1.000 лева. Размѣра на глобата зависи отъ това дали има или не смѣкчающа вина обстоятелства. Когато има такива ще се налага минималната глоба.

По § 30, ал. I — За премахване административната юрисдикция на министъра на финанситъ, да утвърждава наказателни постановления.

Съ заличаване на ал. I на чл. 140 отъ закона за акцизитъ и пр. думитъ: „следъ утвърждаването ѝ отъ министъра на финанситъ“ още съ влизането на тоя законъ въ сила се премахва административната юрисдикция на последния да утвърждава издаденитъ отъ данъчнитъ началници наказателни постановления по съставени актове за нарушения на акцизнитъ закони.

Това, обаче, разпореджане има действие и по отношение на всички постановления, които въ деня на влизане въ сила настоящия законъ бждатъ заварени въ данъчнитъ управления и въ Министерството на финанситъ още не утвърдени.

Но, за да се внесе еднаквостъ въ разбиранията и прилагането на известни разпореджания въ отдѣлнитъ закони по ведомството на отдѣлението за д. п. и за акцизитъ, последното и за напредъ ще продължава да упознава административенъ контролъ относно начина на издаване наказателнитъ постановления по тѣзи законоположения — основателността на актоветъ, правилното опредѣляне на квалификацията на нарушенията, върното изчисление на глобитъ и т. н. който административенъ контролъ ще се изразява въ задължението на данъчнитъ началници да представятъ ония наказателни постановления за нарушения на долуизброенитъ закони, веднага следъ издаването имъ и преди още да сж дали по-нататъшенъ ходъ, въ отдѣлението за държав. прив. и за акцизитъ само за административна проверка и одобрение правилността на тѣхното издаване, а именно:

1. По закона за данъкъ и такса на хазартнитъ и за развлечение игри съ измѣненията и допълненията му отъ 1928 год. — за всички нарушения, освенъ за тѣзи по § 11 и § 12.

2. По закона за акцизитъ и патентския сборъ върху питиетата за нарушенията по чл. чл. 105, ал. IV и V 108б, 114, 115, 116, 117, 123, 125, 127, 128, 129, 129а, 131, 135ж, 135з, 135и, 135к, 135л и 135р; а по чл. чл. 120, 121, 121а, 135а 135а когато е присъдена по голѣма сума отъ 1.000

лева, и по чл. 135 д, когато глобата е по-голяма от 2.000 лева, по чл. чл. 135м и 135 н, се представят самите актове за прегледане.

3. По закона за облагане материалит, от които се вари ракия — за нарушенията по чл. 10, когато присъдената сума е по-голяма от 1.000 лева.

4. По закона за облагане с акциз вината — за нарушенията по чл. 13 и по чл. чл. 12 и 14, когато присъдената сума е по-голяма от хиляда (1.000) лева.

5. По закона за измънение и допълнение на закона за акциз и пр. от 1927 г. — за нарушенията по § 16, 17—19 и 21 и когато присъдената глоба е по-голяма от 1.000 лева по § 15 и 18.

6. По закона за измънение и допълнение на закона за акциз и пр. от 1932 г. — за нарушенията по § 7, когато присъдената сума е по-голяма от 1.000 лева.

7. По закона за тютюна — за нарушенията по чл. 120, 124, 125, 126, 127, 128, 129 и 131 ал. III, когато глобата е по-голяма от 1.100 лева; по чл. чл. 131, 132, 133, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150 и 151 и

8. По настоящия закон — за всички нарушения.

Следователно, от до тук казаното произтича: всички наказателни постановления издадени за нарушение по-гореказаните членове и намиращи се в данъчните управления още не утвърдени до 28 април 1933 г. и тѣзи които ще бъдат издадени след тая дата, данъчните началници сѣ длъжни да ги представят в отделеието за д. п. и за акциз за административна провѣрка и одобрение правилността на издаването им, след което само ще имат право, да им дават по-нататъшен ходъ чрезъ връчване преписи на нарушителит, съгласно с чл. 141 от закона за акциз и пр. и по всички наказателни постановления за нарушение на гореказаните членове от цитиранит закони, намиращи се в отделеието за д. п. и за акциз още не утвърдени до 28 април н. г. и по тѣзи от тѣх, които ще му бъдат представени след тая дата, това отделеието ще продължава да извършва административна провѣрка и одобрение относно правилността на издаването им, след което, безъ да ги представи за утвърждаване от г. министра на финансит или опълномощено от него лице, ще ги връща на данъчните началници, за да им дават по-нататъшен ходъ.

Наказателнит постановления, обаче, издадени за нарушения извън гореизброенит, намиращи се, в данъчните управления неутвърдени до 28 април 1933 г., данъчните началници ще им дават по-нататъшен ходъ, като разпореждат връчването направо преписъ на нарушителит, безъ да ги представят в министерството за одобрение.

Намиращит се в отделеието за д. п. и за акциз наказателни постановления, отнасящи се за нарушения извън по-горе изброенит членове и още не утвърдени до 28 април 1933 г., ще се върнатъ непревѣрени от сѣщото отделеието в данъчните управления, за да им се даде по-нататъшен ходъ.

По § 30 ал. II. — За контролата, която министерството упражнява относно актовете, по които данъчните началници не сѣ издали наказателни постановления.

Съ прибавената нова ал. IV къмъ 140 от закона за акциз и пр. следъ ал. III (§ 9 от закона за измънението и допълнението му обнародванъ в „Държавен вестникъ“, брой 227 от 2. I. 1932 г.), се вмѣнява въ задължение на данъчните началници, да представят в Министерството на финансит, отделеието за държав. прив. и за акциз, ония актове, заети сѣ длѣтит им преписи, по които не сѣ издадени наказателни постановления и заповѣди, за провѣряване основателността за оставянето им безъ ходъ. Това разпореждане въ закона допълва повелението на ал. III, съ което данъчните началници сѣ задължаваха, когато намират, че по известен акт не следва да се издаде наказателно постановление или наказателна заповѣд, да го представят в Министерството на финансит на зависяще от него разпореждане за оставянето на предметния акт безъ ходъ или пъкъ даването му по-нататъшен такъв.

По § 31. — За отмѣнението на погасителната процесуална давност.

Съ новия § 31 се постановява, че разпорежданията въ § 8 от закона за измънение и допълнение на закона за акциз и пр., обнародванъ в „Държавен вестникъ“, брой 227 от 2. I. 1932 год., относно ал. IV къмъ чл. 139 от закона за акциз и пр., съгласно повеленията на който: „Противъ нарушителит на закона за акциз и пр., на закона за облагане материалит, от които се вари ракия, и на закона за облагане с акциз вината, може да се възбужда преследване, ако от извършване на нарушението не се е изминало повече от една година“,

като „Възбуденит въ тоя срокъ преследвания не подлежатъ на прекратяване по процесуална давност“, — занапредъ ще се отнасятъ и за възбуденит преследвания за нарушения на закона за тютюна и на всички други закони по ведомството на отделеието за държав. прив. и за акциз.

Възбуденит досега, т. е. до преди разпоредбит на § 31 въ връзка съ § 8 от законит за измънение и допълнение на закона за акциз и пр., обнародвани въ „Държавен вестникъ“, бр. бр. 10 от 13. IV. 1933 г., 227 от 2. I. 1932 г., фискални преследвания за нарушения по всички останали закони: за тютюна, за солта, за изключителното право на държавата да приготвява, внася и продава карти за игра, за данък и такса за хазартни и за развлечение игри, нарушенията по които, макаръ и да биваха установявани съ акт въ едногодишния давностен срокъ от датата на извършването имъ, все пакъ можеха да бъдатъ покрити и погасени съ т. н. едногодишна процесуална давност, ако следъ това, от датата на акта за установяване на нарушението до извършване на нѣкое действие прежѣсващо течението на давността, се е изминала една година, или пъкъ когато такава е изминала следъ всѣко едно действие до друго такова, прежѣсващо сѣщата давност.

Сега, обаче, съ постановената въ § 31 разпоредба се премахватъ изложенит по-горе изключения относно нарушенията по поменатит закони, направени съ § 8 и то по единъ повелителенъ начинъ въ смисълъ, че разпорежданията въ сѣщия параграфъ ще се отнасятъ не само до изрично изброенит въ него закони, но и за възбуденит фискални преследвания за нарушения на всички закони по ведомството на отделеието за д. п. и за акциз.

Тая разпоредба ще има действие не само за възбуденит преследвания чрезъ съставени следъ 28 април 1933 год. въ едногодишния давностен срокъ актове за нарушенията по тия закони, но и за всички ония възбудени по тоя начинъ преследвания съ актове, нарушенията по които не сѣ били още покрити съ едногодишна процесуална давност до 28 април с. г.

И така, веднажъ установени съ акт въ едногодишния давностен срокъ нарушенията по тѣзи закони не могатъ да бъдатъ погасени съ течение на каквато и да е процесуална давност, или иначе казано, по така съставенит актове преследването продължава и данъчния началникъ ще може въ всѣко време да издава наказателни постановления или наказателни заповѣди съ налагане предвидената въ съответния законъ санкция, независимо отъ това изминала ли е или не една година отъ датата на съставянето на акта, или отъ нѣкое действие на публиченъ органъ, насочено противъ нарушител, до друго ново такова, което да прекѣсва течението на давността, защото, както се спомена, вече не сѣществува процесуална давност за въпроснит възбудени фискални преследвания. Това, обаче, положение не създава права на данъчните началници, да забавятъ издаването на наказателнит постановления и заповѣди възъ основ на съставенит актове, или пъкъ да извършватъ провѣрkit по последнит за по-дълго време, а напротивъ сѣщит следва, както и до сега, въ това отношение да бъдатъ по-експедитивни, като издаватъ постановленията и заповѣдит по възможностъ въ най-близко време следъ постановянето на актоветъ въ управлението имъ и само въ крайни случаи, когато отъ естеството на нарушението за разяснение фактическата постановка ще е необходимо по-продължително време, могатъ да се възползуватъ отъ разпореждането въ § 31 и издаватъ постановленията следъ изтичането на една година отъ датата на съставянето на акта, като се знае, че министерството ще ги държи лично отговорни за всѣка констатирана отъ него забавя въ даването по-нататъшен ходъ на актоветъ.

По § 32. По премахване патента заменящъ общинския налогъ за правопроизводство гроздовъ сокъ, газирани гроздовъ сокъ, кондензирана гроздова мѣст и анулиране (обезсилване) на актоветъ съставени за безпатентно производство на горнит питиета.

Къмъ чл. 2, п. 18 отъ закона за общинския налогъ се прибавя нова алинея, съ която се освобождаватъ отъ патентъ заменящъ общинския налогъ, гроздовия сокъ, газирания гроздовъ сокъ, както и концентрираната гроздова мѣст. Следователно окръжнитъ предписания № № 7241 отъ 25 декември 1931 год., 3326 отъ 6. юлий 1932 год. и 4912 отъ 18 августъ 1932 год. на Министерството на финансит, фондъ общински налози, се отмѣняватъ и за напредъ лозари, търговци или други каквито и да било лица, могатъ свободно и безъ патентно да произвеждатъ гроздовъ сокъ, газирани гроздовъ сокъ и концентрирана гроздова мѣст, стига да бъдатъ приготвени по начина указанъ отъ Дирекцията на народното здраве, за който

начинъ се говори въ окръжно № 31124 отъ 29 октомврий 1931 год. на Министерството на финанситъ, отдѣление за д. п. и за акцизитъ.

Също така продажбата на гроздовия сокъ, газирания гроздовъ сокъ и концентрираната гроздова мѣстъ става безплатно, както гласятъ окръжнитъ предписания № № 21430 отъ 4 октомврий 1932 год. и 31014 отъ 27 декемврий 1932 год. на Министерството на финанситъ, отдѣление за държав. прив. и за акцизитъ, които не се отмѣняватъ.

Платения общински налогъ върху производството на гроздовия сокъ, газирания гроздовъ сокъ и концентрираната гроздова мѣстъ произведени отъ реколта 1932 г., се връща, ако се поиска отъ вносителя му въ продължение на 6 месеца отъ деня на публикуване закона, т. е. отъ 13 априль 1933 година.

Съставенитъ следъ 1 юлий 1932 година актове за нарушение закона за общинския налогъ по отношение на гроздовия сокъ и концентрираната гроздова мѣстъ се обезсилватъ. За това, тия актове, по които не е издадено наказателно постановление или е издадено такова, обаче не утвърдено отъ министерството, ще се представятъ веднага въ бюрото за общинскитъ налози за оставяне безъ ходъ, а по издаденитъ наказателни постановления за същитъ нарушения, обаче вржчени на осъденитъ и впоследствие обжалвани и сега намиращи се въ съда още не разгледани, последниятъ самъ ще приложи § 32 отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за акцизитъ и другитъ акцизни закони.

Облекченията, които се даватъ съ § 32, не се отнасятъ за влзлитъ въ законна сила наказателни постановления, издадени за горното нарушение.

По § 33. — За нарушенията, за които не е предвидена наказателна санкция въ настоящия законъ.

Отъ текста на това законоположение ясно проличава, че за всички ония нарушения на разпоредбитъ въ измѣненията и допълненията на законитъ, изброени въ настоящия законъ, за които въ същия не сѣ предвидени наказателни санкции, ще се наказватъ съ глоба въ размѣръ отъ 200 до 10.000 л., а не по общата санкция предвидена въ чл. 136 отъ закона за акцизитъ и пр. — отъ 500 до 2000 л., която глоба и за напредъ ще се налага за нарушенията на разпоредбитъ на закона за акцизитъ и пр. и неговитъ измѣнения и допълнения, съ изключение на тѣзи въ настоящия, за които въ съответнитъ закони не е предвидено наказание, до колкото нарушенитъ въ тѣхъ разпоредби не сѣ въ разрезъ съ тѣзи въ настоящия законъ.

По § 34. — По навлото на солта и фондъ „Анхилалски солници“.

Къмъ чл. 1 отъ закона за солта се прибавятъ три нови алинеи.

Съгласно съ първата алинея, всичката мѣстна соль ще се превозва по Българскитъ държавни желѣзници отъ производителнитъ центрове до мѣстоназначението ѝ по една и съща тарифа, и облагитъ по превоза, които биха се дали по договоръ на едни солопроизводители, се придобиватъ едновременно и отъ всички солопроизводители.

Тази алинея има за целъ, чрезъ уравниение на навлото на всичката мѣстна соль да премахне неелаялната конкуренция отъ облагодетелствуванитъ по договоръ или по закона за насърджение мѣстната индустрия предприятия, и по тоя начинъ да се стабилизирагъ ценитъ и насърдчи производството на мѣстната соль. Тая алинея ще бѣде приложена по споразумение между дветъ министерства: на финанситъ и желѣзницитъ.

Въ втората алинея се опредѣля процента, който Анхилалскитъ солопроизводители ще внасятъ отъ производството си въ полза на фонда „Анхилалски солници“ и за фира, именно на сто килограма производството ще внасятъ 10 кгр. за фонда и 2 кгр. за фира. Опредѣля се, също така, че нереализираната фира ще остане въ полза на фонда, а въ повече реализираната ще се понася отъ производителитъ пропорционално на производството имъ.

Съ третата алинея се опредѣля начина за продажбата на фондвата соль — да става продажбата всѣки два месеца. Същевременно, управлението на фонда „Анхилалски солници“ се прехвърля отъ Министерството на желѣзницитъ къмъ това на финанситъ.

И тоя въпросъ ще бѣде уреденъ между дветъ министерства, а за начина на внасяне сумитъ по фонда въ бѣдше министерството ще нареди допълнително.

По § 35. — За отмѣненито на всички закони и наредби, които противоречатъ на настоящия законъ.

Всички сега действащи закони и наредби се отмѣняватъ въ онай си частъ и до толкова, доколкото противоречатъ на разпоредбитъ въ измѣненията и допълненията на закона за акцизитъ и патентовия сборъ върху питие-

тата, на закона за облагане мтериалитъ, отъ които се вари ракия, на закона за облагане съ акцизъ вината, на закона за тютюна, на закона за солта и на закона за общинския налогъ, предвидени въ настоящия законъ.

По § 36. — За действието на закона по време.

Постановенитъ съ настоящия законъ разпоредби влизатъ въ сила 15 дни отъ датата на обнародването му, т. е. отъ 28 априль 1933 година, съ изключение на разпоредбитъ относно измѣненията и допълненията на закона за тютюна, действието на които започва отъ датата на обнародването му — 13 априль н. г.

Гр. София, 3 май 1933 година

Управляващъ министерството,

Министъръ: Д-ръ Ал. Гиргиневъ

Главенъ секретаръ: Н. Б. Недѣлевъ

Началникъ на отдѣлението: инж. Ст. Николовъ

1—(917)—1

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Обявления

М-ство на желѣзницитъ, почитъ и телеграфитъ

Главна дирекция на почитъ, телеграфитъ и телефонитъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 143693. — Понеже обявенитъ съ обявления, обнародвани въ „Държавенъ вестникъ“, броеве 253 и 289 отъ 10 февруарий и 25 мартъ т. година, два редовни търга, за отдаване на предприемачъ пренасянето на пощата по тракта Т-Пазарджикъ—Панагюрище състояха, обявява се на интересуващитъ, че се диятъ желаючи да наематъ горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на Бобошевската т. п. станция.

Гр. София, 2 май 1933 год.

1—(792)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 143754. — Понеже обявенитъ съ обявления, обнародвани въ „Държавенъ вестникъ“, броеве 254 и 289 отъ 11 февруарий и 25 мартъ т. г. два редовни търга, за отдаване на предприемачъ, пренасянето на пощата по тракта Т-Пазарджикъ—Панагюрище и обратно, не се състояха, обявява се на интересуващитъ, че се диятъ желаючи да наематъ горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на Т-Пазарджикската и Панагюрската т. п. станции.

Гр. София, 3 май 1933 година.

1—(845)—1

Отъ главната дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 143753. — Понеже обявенитъ съ обявления, обнародвани въ „Държавенъ вестникъ“, броеве 253 и 289 отъ 10 февруарий и 25 мартъ т. г. два редовни търга, за отдаване на предприемачъ, пренасянето на пощата по тракта Автане—Топузларе и обратно, не се състояха, обявява се на интересуващитъ, че се диятъ желаючи да наематъ горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на Автанската т. п. станция.

Гр. София, 3 май 1933 година.

1—(844)—1

Отъ главната дирекция

Главна дирекция на желѣзницитъ и пристанищата

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 13-191. — На 16 юний 1933 година, въ 15 часа, въ Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на желѣзна поцинкована (галванизирана) жица 4 мм. Приемането на предложения ще трае отъ 14 до 15 часа. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ въ материалното отдѣление. Девизъ 136,500 лева. Залогъ 5% отъ девиза.

Гр. София, 3 май 1933 год.

1—(824)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 13-61. — На 12 юний 1933 година, в 15 часа, в Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на бодлива галванизирана телъ и скобички (гвоздеи) галванизирани. Приемането на предложения ще трае от 14 до 15 часа. Тържният книжа могат да се видят в материалното отделение. Девизъ 174,350 лева. Залогъ 5% отъ девиза.

Гр. София, 1-май 1933 год.

1—(821)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 14-99. — На 11-я день отъ обнародване настоящето в „Държавен вестникъ“, в 10 часа преди пладне, в материалното отделение, ще се водят преговори по доброволно съгласие за доставката на **електрическа енергия за осветление на гара Попово**, за времето от 1 април 1933 година до 31 март 1934 година, направо съ единствения производител на такава енергия Поповска популярна банка, съгласно чл. 156, буква „а“ и чл. 158, алинея втора отъ закона за б. о. и предприятията. Стойността на предприятието възлиза на около 15,000 лева годишно, върху която доставчика внася 10% залогъ.

Гр. София, 1 май 1933 год.

1—(818)—1

Отъ главната дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 14-98. — На 11-я день отъ обнародване настоящето в „Държавен вестникъ“, в 10 часа преди пладне, в материалното отделение, ще се водят преговори по доброволно съгласие за доставката на **електрическа енергия за осветление на гара Новоселци**, за времето от 1 април 1933 година до 31 март 1934 година, направо съ единствения производител на такава енергия в района на гарата Бълг. акц. индустриално керамично д-во „Изида“, в Новоселци, съгласно чл. 156, буква „а“ и чл. 158, алинея втора отъ закона за б. о. и предприятията. Стойността на предприятието възлиза на около 15,000 лева годишно, върху която доставчика внася 10% залогъ.

Гр. София, 1 май 1933 год.

1—(819)—1

Отъ главната дирекция

Отделение за корабоплаване и пристанища

ОБЯВЛЕНИЕ № 1518. — Отделение корабоплаване обявява на заинтересованите морски лица, че съгласно чл. 50 отъ закона за търговското корабоплаване и точки 1, 2 и 3 отъ наредбата за изпитване на морски лица на 27, 28 и 29 юлий н. г. в гр. Варна в помъщението на морската учебна частъ ще се произведе изпитъ за капитански и механически степени. Желаящите да положатъ предвидения в чл. чл. 45, 46 и 47 и къмъ забележката на чл. 44 отъ закона за търговското корабоплаване изпити трябва най-късно до края на месецъ май н. г. да подадатъ до отделение корабоплаване заявление заедно съ предвидения в точки 5, 6 и 7 на наредбата за изпитване на морските лица документи и таксите предвидени в точка 4 на същата наредба.

Гр. София, 4 май 1933 год.

1—(825)—1

Отъ отделието

Дупнишко административно лесничейство

ОБЯВЛЕНИЕ № 2416. — Дупнишкото административно лесничейство обявява на интересуващите се, че на 11-я день отъ публикуването на настоящето в „Държавен вестникъ“, ще се продава на търгъ, съ явно наддаване в канцеларията на Ресилковското селско общинско управление, околия Дупнишка, от 15 до 16 часа 51.03 куб метра боровъ строителенъ материалъ, конфаскуванъ по актове № № 91506—91512, 77773 и отъ неизвестенъ нарушителъ. Материята се намира в Ресилковската общинска гора, мѣстностъ „между двата долни пътя и Симовилияко“. Разноските за публикацията за настоящето съ за смѣтка на купувача.

Гр. Дупница, 4 май 1933 година.

1—(847)—1

Отъ лесничейството

Еленско лесничейство

ОБЯВЛЕНИЕ № 2053. — Понеже произведения на 26 април 1933 г., търгъ, насроченъ съ обявление № 1868 отъ 4 април 1933 г., публикувано в „Държ. вестникъ“, брой 8 отъ 11 април 1933 година, за продажбата на пашата отъ Палишката държавна гора на мѣстн. „Маисъ алма“, съ пространство 800 дек., за времето отъ 1 май до 1 ноември 1933 г., не се състоя поради неявяване на конкуренти, то известява се на интересуващите се, че на 11-я день отъ публикуване настоящето в „Държавен вестникъ“ отъ 15 до 17 часа в канцеларията на Еленското око-

лийско данъчно управление, ще се произведе за трети пътъ търгъ, за продажбата на горната паша при условията видени в горното обявление.

Гр. Елена, 1 май 1933 година.

1—(837)—1

Отъ лесничейството

ОБЯВЛЕНИЕ № 2063. — Понеже произведения на 18 април търгъ, насроченъ съ обявление № 1179 отъ 8 март 1933 г., публикувано в „Държ. вестникъ“ брой 282 отъ 17 март 1933 г., за продажбата на 200 стоящи дървета отъ № 1 до № 200 включително, които ще се отсѣкатъ отъ Костелската държавна гора, мѣст. „Тюфекчийски рѣтъ“ не се състоя поради неявяване на конкуренти, то известява се на интересуващите се, че на 31-я день отъ публикуване настоящето в „Държавен вестникъ“, отъ 15 до 17 часа в канцеларията на Еленското околийско данъчно управление, ще се произведе за четвърти пътъ търгъ, за продажбата на горните дървета, при условията видени в горното обявление.

Гр. Елена, 1 май 1933 година.

1—(836)—1

Отъ лесничейството

ОБЯВЛЕНИЕ № 2057. — Понеже произведения на 26 април т. г., търгъ, насроченъ съ обявление № 1870 отъ 4 април 1933 г., публикувано в „Държ. вестникъ“, брой 8 отъ 11 април 1933 г., за продажбата на пашата отъ Костелската държавна гора, на мѣстн. „Черна рѣка—Бѣла крава“, съ пространство 2,000 дек., за времето отъ 1 май до 1 ноември 1933 г., не се състоя поради неявяване на конкуренти, то известява се на интересуващите се, че на 11-я день отъ публикуване настоящето в „Държавен вестникъ“, отъ 15 до 17 часа в канцеларията на Еленското околийско данъчно управление, ще се произведе за трети пътъ търгъ, за продажбата на горната паша при условията видени в горното обявление.

Гр. Елена, 1 май 1933 година.

1—(835)—1

Отъ лесничейството

ОБЯВЛЕНИЕ № 2061. — Понеже произведения на 26 април търгъ, насроченъ съ обявление № 1864 отъ 4 април 1933 г., публикувано в „Държ. вестникъ“ брой 8 отъ 11 април 1933 г., за продажбата на пашата отъ Туркоклиската държавна гора на мѣстн. „Инке-байръ“, съ пространство 1500 дек., за времето отъ 1 май до 1 ноември 1933 г., не се състоя поради неявяване на конкуренти, то известява се на интересуващите се, че на 11-я день отъ публикуване настоящето в „Държ. вестникъ“, отъ 15 до 17 часа в канцеларията на Еленското околийско данъчно управление, ще се произведе за трети пътъ търгъ, за продажбата на горната паша при условията видени в горното обявление.

Гр. Елена, 1 май 1933 година.

1—(834)—1

Отъ лесничейството

ОБЯВЛЕНИЕ № 2055. — Понеже произведения на 26 април т. г., търгъ, насроченъ съ обявление № 1866 отъ 4 април 1933 г., публикувано в „Държавен вестникъ“, брой 8 отъ 11 април 1933 год., за продажбата за пашата отъ Туркоклиската държавна гора, на мѣстн. „Стѣпня Дамъ еша“, съ пространство 1000 дек., за времето отъ 1 май до 1 ноември 1933 г., не се състоя поради неявяване на конкуренти, то известява се на интересуващите се, че на 11-я день отъ публикуване настоящето в „Държавен вестникъ“, отъ 15 до 17 часа, в канцеларията на Еленското околийско данъчно управление, ще се произведе за трети пътъ търгъ, за продажбата на горната паша, при условията видни в горното обявление.

1—(833)—1

Отъ лесничейството

ОБЯВЛЕНИЕ № 2059. — Понеже произведения на 26 април търгъ, насроченъ съ обявление № 1862 отъ 4 април 1933 г., публикувано в „Държавен вестникъ“, брой 8 отъ 11 април 1933 г., за продажбата на пашата отъ Старорѣшката държавна гора на мѣстността „Яскама-Коджа мара“, съ пространство 2000 дек., за времето отъ 1 май до 1 ноември 1933 г., не се състоя поради неявяване на конкуренти, то известява се на интересуващите се, че на 11-я день отъ публикуване настоящето в „Държавен вестникъ“, отъ 15 до 17 ч. в канцеларията на Еленското околийско данъчно управление, ще се произведе за трети пътъ търгъ, за продажбата на горната паша при условията видени в горното обявление.

Гр. Елена, 1 май 1933 година.

1—(832)—1

Отъ лесничейството

Чинovníк по държавните имоти, гр. Бургазъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 177. — На 11-я день отъ публикуваното настоящето въ „Държавен вестникъ“, ще се произведе за втори път въ Созополското общинско управление, търгъ, съ явна наддаване, отъ 11 до 12 часа преди обѣдъ, за продажбата на държавната къща, находяща се въ гр. Созополъ, бивша на емигранта Храсо Андрейди, освадетелствувана по чл. 44 отъ закона за благоустройството за събаряне, при граници и размѣри при каквито се владѣе отъ държавата. Първоначалната оценка на цѣлата сграда е 45000 лева. Залогъ се иска 10% отъ първоначалната оценка. Чл. 125 до 130 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за всички. Всички разноски по търга сѣ за смѣтка на наемателя.

Гр. Бургазъ, 2 май 1933 год.
1—(831)—1 Чин. по държ. имоти: Ап. Поповъ

Чинovníк по държавните имоти — Неврокопъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 179. — Обявява се на интересуващия се, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 9—12 часа, въ канцеларията ми, ще се произведе търгъ, за отдаване подъ наемъ държавната воденица въ с. Мосомища, бивша собственост на Мехмедъ Ахм. Хавале. Наемъ периодъ — една година; 2) на 21-я день отъ публикуването, ще се произведе търгъ, отъ 14 до 16 часа, съ явна конкуренция, за продажба държавната къща въ гр. Неврокопъ, бивша собственост на братъ Терзиеви; 3) на 26-я день отъ публикуването, отъ 9 — 12 часа, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за продажба материалитъ отъ държавната постройка — гр. Неврокопъ, бивша собственост на Георги Яневъ; 4) на 31-я день отъ публикуването, отъ 9—12 часа, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за продажба материалитъ отъ държавната къща въ гр. Неврокопъ, бивша собственост на Апостолъ и Елена К. Зайкови. Залогъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната цена, която ще се опредѣли въ деня на търга. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитъ. Конкурентъ, върху когото се възложи търга отъ продажбитъ, е длъженъ 10 дни следъ съобщението му, за утвърждение на прениската, да се яви въ канцеларията ми и внесе стойността отъ имота. Тържнитъ книжа за воденицата, могатъ да се преглеждатъ всѣки присѣственъ день.

Гр. Неврокопъ, 1 май 1933 година.
1—(848)—1 Чин. по държ. имоти: Ан. Бързевъ

Столично общинско управление

Финансово отдѣление

ОБЯВЛЕНИЕ № 8066. — Столичното общинско управление съобщава на интересуващия се, че следъ публикуването на настоящето въ „Държавен вестникъ“ въ тържната му зала отъ 15 до 16 часа, ще се произведатъ търгове за отдаване на следните имоти: I. Съ тайна конкуренция, на 11 день: магазинъ № 4 на бул. „Дондуковъ“ за срокъ 3 години. Залогъ за правоучастие се иска 15.000 лева. Отдаване подъ наемъ правото за поставяне на автоматични кантари на общ. мѣста за срокъ — 3 години. Залогъ се иска 10.000 лева. II. Съ явна конкуренция. На 31 день: павилиона въ Борисовата градина южно отъ рибното езеро, за срокъ 2 години. Залогъ за правоучастие се иска 1.000 лева. Залозитъ се доуравняватъ до 10% отъ получената на търга сума. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ финансовото отдѣление.

Гр. София, 5 май 1933 година.
1—(П1789)—1 Отъ общината

Калоферско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 1067. — Понеже насроченото съгласно обявление № 536 публикувано въ „Държавен вестникъ“, брой 281 отъ 16 мартъ н. г. наддаване между отчуждаемитъ съседи стопани на дворищата № 868 и 869 на П. Панайотовъ и на наследниците на Ат. Тинтеровъ и дворищата № 1245 и 1246 на Хрсито Б. Ковачевъ и на наследниците на Никола Миташевъ не се състоя поради неявяване на стопанитъ, то съобщаваме на сѣщитъ, че на 10-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, наддаването ще се повтори въ часоветъ и мѣстото съобщени съ горесцитираното обявление.

1—(П1821)—1 Отъ общината

Локорско селско общинско управление — Софийско

ОБЯВЛЕНИЕ № 528. — Обявява се на интересуващия се, че на 20-я день отъ публикуването на настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 8 до 12 часа, въ общинската канцелария, ще се продава на търгъ задържаното на 22 априлъ н. г. безстопанствено (юва) кобилче на 2½ год., косъмъ тъмнорестъ и на челото звезда.

С. Локорско, 3 май 1933 година.
1—(П1824)—1 Отъ общината

Суходолско селско общинско управление — Софийско

ОБЯВЛЕНИЕ № 229. — На 31-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, между 17—18 ч., въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на следните общински имоти: полянкитъ въ гората Люлинъ, за първоначална цена 500 лв.; ливади на скотовѣдния фондъ въ м. „Козарница“ отъ около 40 дек. за 1.000 лева, въ м. „Орловъ камъкъ“ около 40 декара за 1.500 лева. Чл. 125—127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията задължителенъ. Залогъ 10%. Разносикитъ за смѣтка на наемателитъ. Сѣщия день ще се отдаватъ и 6 къса училищни и читалищни имоти.

С. Суходолъ, 25 априлъ 1933 година.
Кметъ: Т. Митовъ
1—(П1831)—1 Секр.-бирникъ: Д. Н. Стойковъ

Дишкoлско селско общинско управление — Дръновско

ОБЯВЛЕНИЕ № 561. — На 11-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 14 до 17 часа, въ общинското управление, ще се отдава чрезъ търгъ, съ явна конкуренция, общинския доходъ „интизанъ“ за време отъ 1 априлъ 1933 год. до 1 априлъ 1935 год. Първоначална оценка 5.000 лева за това време. Залогъ 10% върху тая оценка. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ общинското управление.

С. Райковци, 26 априлъ 1933 година.
1—(П1816)—1 Отъ общината

Дорковско селско общинско управление — Пещерско

ОБЯВЛЕНИЕ № 671. — Обявява се на интересуващия се, че на 11-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 14 до 16 часа, въ общинското управление, ще се произведе търгъ, съ явна наддаване, за отдаването на наемател общинскотъ ниви и ливади и издирването на заграбенитъ такива, за времето отъ 1 май до 1 октомврий 1933 година. Залогъ за правоучастие 10%. Първоначална оценка за всичкитъ ниви и ливади 10.000 лв. Чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията задължителенъ.

С. Дорково, 1 май 1933 година.
1—(П1794)—1 Отъ общината

Хатибогларско селско общинско управление, Мастанлийско

ОБЯВЛЕНИЕ № 628. — Хатибогларското общинско управление, Мастанлийско, обявява на интересуващия се, че на 31-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 12 до 16 часа, въ общинското управление, ще се произведе търгъ, съ тайно малонаддаване, отдаването на предприемачъ направата на здание за общинско управление въ с. Хатибогларъ. Първоначалната цена на предприятието възлиза 760.000 лева. Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 38.000 лева въ банково удостоверение. Закона за бюджета, отчетността и предприятията задължителенъ за конкурентитъ. Тържнитъ книжа сѣ въ общинското управление. Всички разноски по търга сѣ за смѣтка на предприемача.

С. Хатибогларъ, 1 май 1933 година.
1—(П1810)—1 Отъ общината

Хасковска мюсюлманска въроизповѣдна община

ОБЯВЛЕНИЕ № 34. — Обявява се на интересуващия се, че на 11-я день отъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, въ помѣщенieto на Хасковското окръжно данъчно управление, отъ 15 до 17 ч. ще се произведе за втори пътъ публиченъ търгъ, съ съкратенъ срокъ, съ явна конкуренция за продажба на вакъфски парцелъ № 2, на кварталъ IX, на гр. Хасково, състояще се отъ около 110 кв. метра. Първоначалната оценка е 140.000 лева. Залогъ се иска 10% върху първоначалната цена. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитъ. Посемнитъ

условия и други книжа могат да се прегледат всеки присъствен ден и час в канцеларията на вброиз-повдната община.

Гр. Хасково, 5 май 1933 година.
1—(П1846)—1

Отъ общината

Сейдолска скотовъдна комисия — Разградско

ОБЯВЛЕНИЕ № 235. — Обявява се на интересувашитъ се, че на 31-я денъ отъ публикуване на настоящето в „Държавен вестникъ“, в канцеларията на общинското управление, отъ 8 до 12 часа, ще се продаде на публиченъ търгъ единъ бракуванъ общински говежди разплодникъ на 4 години, сивъ косъмъ, безъ 6 лези. Първоначална оценка 2.000 лв. Залогъ се иска 10%. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитъ. Всички разноси сж за смѣтка на купувача.

С. Сейдолъ, 1 априлъ 1933 година.

1—(П1774)—1

Отъ комисията

Двемогилошко училищно настоятелство — Бѣленско

ОБЯВЛЕНИЕ № 35. — На 11-я денъ отъ публикуването на настоящето в „Държавен вестникъ“, в канцеларията на училищното настоятелство, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ разширение съ още две класни стаи и залата съ предверие на осемкласното училище в с. Две-могили, Бѣленско и направа ограда около сжщото. Първоначална цена 845.000 л. Залогътъ за участие въ търга е 5% върху първоначалната цена. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитъ. Оферти се приематъ до 16 часа включително. Поемнитъ условия и другитъ тържни книжа сж на разположение въ канцеларията на училищното настоятелство.

С. Две-могили, 2 май 1933 год.

1—(П1873)—1

Отъ учил. настоятелство

Хасанфакѣйско училищно настоятелство — Османпазарско

ОБЯВЛЕНИЕ № 56. — Обявява се на интересувашитъ се, че на 16-я денъ отъ публикуване на настоящето в „Държавен вестникъ“, отъ 9 до 11 часа въ Шуменското окръжно данъчно управление и Хасанфакѣйска община, Османпазарска околия, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доизкарването на училищното здание съ 4 класни стаи въ с. Хасанфакѣж, Османпазарско. Предприятието възлиза на 338.000 лв. Закона за бюджета, отчетността и предприятията задължителенъ. Предложенията се приематъ до 11 часа. Книжата сж на разположение въ Шуменската окръжна постоянна комисия и въ с. Хасанфакѣж. Всички разноси като гербъ и др. по произвеждането на търга сж за смѣтка на предприемача. Залогъ за правоучастие въ търга 5% — 16.900 лева.

С. Хасанфакѣж, 24 априлъ 1933 година.

1—(П1803)—1

Отъ настоятелството

Ломчерковненско училищно настоятелство — Бѣленско

ОБЯВЛЕНИЕ № 38. — Известява се на интересувашитъ се, че въ 10-дневенъ срокъ отъ деня на публикуване на настоящето в „Държавен вестникъ“, в канцеларията на Ломчерковненското училищно настоятелство и Русенското окръжно данъчно управление, отъ 8 до 16 часа на сжщия денъ ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ разширението съ още две класни стаи и пр. на сжществуващото училище въ с. Ломъ-Черковна. Стойността на предприятието възлиза приблизително на 605.000 лева. Искания залогъ е 10% отъ първоначалната оценка. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ въ канцеларията на първоначалното училище въ селото и архитектурното учил. бюро — Русе. Желаящитъ да взематъ участие въ търга да се съобразятъ съ закона за бюджета, отчетността и предприятията. Разноситъ за публикация и гербъ сж за смѣтка на предприемача.

С. Ломъ-Черковна, 1933 година.

1—(П1806)—1

Отъ настоятелството

Радомирско гарнизонно събрание

ОБЯВЛЕНИЕ № 37. — Радомирското гарнизонно офицерско събрание, известява за интересувашитъ се, че на 31-я денъ отъ обявяване на настоящето в „Държавен вестникъ“, отъ 9 до 11½ часа въ Радомирското данъчно управление, ще се продава на търгъ, съ явна конкуренция, кино-апаратъ, система „Пате фреръ“ съ всичкитъ му принадлежности, съгласно приложениятъ къмъ поемнитъ условия описъ. Приблизителна стойностъ 10.000 лева. За-

лога за правоучастие на конкурентитъ въ търга се иска 5% отъ първоначалната стойностъ. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ въ канцеларията на Гарнизонното събрание. Всички разноси по продажбата сж за смѣтка на купувача.

Гр. Радомиръ, 25 априлъ 1933 година

1—(850)—1

Отъ събранието

СЖДЕБНИ АПЕЛАТИВНИ СЖДИЛИЩА

Пловдивски апелативенъ сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3739. — Пловдивскиятъ апелативенъ сждъ обявява на интересувашитъ се страни и лица, че презъ додюзначенитъ дни на м. юний 1933 год. ще разгледа следнитъ граждански и граждански ч. пр. касационни дѣла.

На 12 юний 1933 година, I-во гражданско отдѣление:

1) № 676/932 година, по касационната жалба на Василъ Ив. Великовъ, отъ гр. Сливенъ, съ Иванъ Вел. Лазаровъ, отъ с. гр., противъ протоколното опредѣление на Сливенския окръженъ сждъ отъ 23 февруарий 931 година, по гражд. му ч. пр. № 205/928 год., за вдигане на възбрана;
2) № 708/932 година, по касационната жалба на Кръстю Стоименовъ, отъ с. Ямурчево, Пазарджикско, съ Дѣлка Кочева и Стефанъ Кочевъ, отъ с. Балдево, противъ опредѣлението на П. Т. Пазарджикски мирови сждия, за утвърждаване публична продажъ;

3) № 172/933 година, по касационната жалба на Никола Георг. Бояджиевъ, отъ с. Сарая, Пазарджикско, съ Българска ипотекарна банка, гр. София Найденъ Николовъ, отъ гр. Т.-Пазарджикъ, Стоянке Ив. Бояджи ва и В. Бояджиевъ, отъ с. Сарая, Никола Кушчевъ, отъ с. Голѣминово, Георги Ил Пеневъ, отъ с. Елшица и Милка Янкова, лично и като настойница, отъ с. Сарая, противъ протоколното опредѣление № 1380 отъ 13 декемврий 932 год. по гражд. му ч. пр. № 905/932 година, противъ действията на сждия-изпълнителъ;

4) № 150/933 година, по касационната жалба на Митю Димовъ и Георги Димовъ, отъ с. Ловечъ, Ст.-Загорско, съ Станка Маринова, Димо Теневъ, Митю Теневъ и Тана Молева, по мъжъ Димова, отъ с. Ловечъ и Стояна Молева, по мъжъ Влайчевъ, като настойница, отъ с. Бѣдеше, Ст.-Загорско, противъ опредѣлението на Ст.-Загорския окр. сждъ, по гражд. му ч. пр. № 172/931 година, за утвърждаване сѣдебна подѣлба;

5) № 148/933 година по касационната жалба на Данко Г. Данковъ, Иванъ Г. Данковъ и Неда Г. Данкова, отъ гр. Ямболъ, съ Хаджи Вълчанъ Хр. Вълчановъ, отъ с. гр., противъ опредѣлението на Ямболския окръженъ сждъ отъ 14 октомврий 1932 година, по гражд. ч. пр. № 335/930 година, за утвърждаване раздѣлителенъ протоколъ;

6) № 197/933 година, по касационната жалба на Василка Вл. Х. Константинова — Д. Симеонова, отъ гара Раковски, Хасковско, съ Крумъ П. Т. Пенковъ, Ангелъ Д. Симеоновъ, Добри Д. Симеоновъ, Атанасъ Д. Симеоновъ и Еленка п. Т. Пенкова, отъ гр. Хасково, противъ опредѣлението на Хасковския окр. сждъ по гражд. му ч. пр. № 624/924 година, за утвърждаване раздѣлителенъ протоколъ;

7) № 200/933 година, по касационната жалба на Щилияъ Хаджи Панайотовъ, отъ гр. Ямболъ, съ Българска търговска банка, Тодоръ Ил. Тончевъ, Станю Ат. Памуковъ, Николай Мумджиевъ и Руси Мумджиевъ и трето лице Руси Дянковъ, отъ гр. Ямболъ, противъ опредѣлението на Ямболския окръженъ сждъ по гражд. му ч. пр. № 19/933 година, за утвърждаване публична продажъ;

8) 201/933 година, по касационната жалба на Тодора Н. Ковачева, отъ гр. Хасково, Георги Н. Ковачевъ и Свето-славъ Н. Ковачевъ, отъ гр. Хасково, съ Тодоръ Василевъ, Анка Д-ръ Б. Маймункова и Димитъръ Х. Тоневъ, отъ сжщия градъ, противъ опредѣлението на Хасковския окръженъ сждъ, по гражд. му ч. пр. № 697/932 година, по действията на I сждия-изпълнителъ;

9) № 227/933 година, по касационната жалба на Лозко Колевъ, отъ гр. Хасково, Ванка Колева, Недѣлка Колева по мъжъ Костова и Митра Колева по мъжъ Дѣлчева, отъ гр. Хасково, противъ опредѣлението на Хасковския окръженъ сждъ по гражд. му ч. пр. № 639/930 година, за утвърждаване раздѣлителенъ протоколъ;

10) 229/933 година, по касационната жалба на Христю Т. Паунковъ, отъ гр. Т.-Пазарджикъ, съ Севастия Г. Паункова, лично и като настойница, отъ с. градъ, противъ ре-

шението на Т.-Пазарджикския окръжен съдъ отъ 27 декемврий 1928 година, по гражданското му дѣло № 877 отъ 1923 година, за утвърждаване раздѣлителенъ протоколъ.

Гр. Пловдивъ, априль 1933 година.

1—(807)—1

Секретарь: (не се чете)

Русенски апелативенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3668. — Русенскиятъ апелативенъ съдъ, наказателно отдѣление, въ публичното си съдебно заседание презъ месецъ юний 1933 година ще разгледа следнитъ наказателни фискални дѣла.

На 28 юний 1933 година:

- 1) наказателно дѣло № 1891/932 г., по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ съ Ханитъ Ис. Бехаръ отъ гр. Шуменъ, по постановление № 562/929 г., за митницитъ;
- 2) наказателно дѣло № 1911/932 г., по касационната жалба на Никола Ат. Боздугановъ отъ гр. Русе, и на Русенския окръженъ управителъ, по постановление № 5618 отъ 15 юний 1931 г., за митницитъ;
- 3) наказателно дѣло № 2003/932 г., по касационната жалба на Михаилъ Бековъ отъ гр. Бѣла, по постановление № 67 отъ 23 априль 1929 г., за тютюня;
- 4) наказателно дѣло № 2004/932 г., по касационната жалба на Русенския окръженъ управителъ съ Цани Д. Рогожеровъ С-ие и др. отъ гр. Русе, по постановление № 580 отъ 28 декемврий 1929 г., за акцизитъ;
- 5) наказателно дѣло № 2005/932 г., по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ съ Шерю Георгиевъ отъ гр. Варна, по постановление № 12268 отъ 14 юлий 1930 г., за гербовия налогъ;
- 6) наказателно дѣло № 2006/932 г., по касационната жалба на Христо Петровъ отъ с. Чайдекъ, Провадийско, по постановление № 46 отъ 23 май 1930 г., за тютюня;
- 7) наказателно дѣло № 2007/932 г., по касационната жалба на Теню Г. Дерменджиевъ отъ гр. Варна, по постановление № 605 отъ 16 декемврий 1929 г., за хазартнитъ игри;
- 8) наказателно дѣло № 2008/932 г., по касационната жалба на Иванъ Яковъ и Борисъ Ив. Яковъ отъ гр. Варна, по постановление № 310 отъ 16 августъ 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 9) наказателно дѣло № 2009/932 г., по касационната жалба на Арменакъ Енгиберовъ отъ гр. Варна, по постановление № 295 отъ 23 май 1929 г., за хазартнитъ игри;
- 10) наказателно дѣло № 2010/932 г., по касационната жалба на Тефикъ Османовъ отъ гр. Шуменъ, по постановление № 43 отъ 25 мартъ 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 11) наказателно дѣло № 2011/932 г., по касационната жалба на Плъвенския окръженъ управителъ съ Маринъ Савовъ отъ гр. Ловечъ, по постановление № 38 отъ 17 септемврий 1929 година, за акцизитъ;
- 12) наказателно дѣло № 2012/932 г., по касационната жалба на Плъвенския държавенъ адвокатъ съ Маринъ Савовъ, по постановление № 39 отъ 17 септемврий 1929 г., за акцизитъ;
- 13) наказателно дѣло № 2013/932 г., по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ съ Стойко Т. Мангеловъ, с. Драгижево, по постановление № 191 отъ 12 май 1930 г., за акцизитъ;
- 14) наказателно дѣло № 2014/932 г., по касационната жалба на Нухъ Молла Исмаиловъ отъ с. Хаджи Синанларъ, Варненско, по постановление № 254 отъ 18 май 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 15) наказателно дѣло № 2015/932 г., по касационната жалба на Сеферъ Байрамовъ отъ гр. Севлиево, по постановление № 395 отъ 11 май 1925 г., за акцизитъ;
- 16) наказателно дѣло № 2016/932 г., по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ съ Ахмедъ Османовъ Велиевъ отъ с. Пашантъ, Варненско, по постановление № 204 отъ 12 май 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 17) наказателно дѣло № 2017/932 г., по касационната жалба на Димитъръ Ивановъ отъ с. Дръновецъ, Разградско, по постановление № 374 отъ 25 юний 1930 г., за акцизитъ;
- 18) наказателно дѣло № 2018/932 г., по касационната жалба на Никола Лазаровъ отъ с. Сенебиръ, Новопазарско, по постановление № 388 отъ 22 юний 1929 г., за хазартнитъ игри;
- 19) наказателно дѣло № 2019/932 г., по касационната жалба на Плъвенския държавенъ адвокатъ съ Иванъ Ив. Шоповъ и Колю С. Колевъ отъ гр. Ловечъ съ постановление № 6437 отъ 22 августъ 1930 г., за гербовия налогъ;

20) наказателно дѣло № 2020/932 г., по касационната жалба на Исмаилъ Салиевъ х. Османовъ отъ с. Сенебиръ, Новопазарско, по постановление № 335 отъ 8 юлий 1929 г., за акцизитъ;

21) наказателно дѣло № 2171/932 г., по касационната жалба на Георги Георгиевъ отъ гр. Търново, по постановление № 321 отъ 5 юлий 1926 г., за акцизитъ.

На 30 юний 1933 година:

- 1) наказателно дѣло № 1963/932 г., по касационната жалба на Търновския окръженъ управителъ съ Цвѣтко Бондевъ Имановъ, гр. Габрово, по постановление № 3086 отъ 30 априль 1929 г., за гербовия налогъ;
- 2) наказателно дѣло № 1983/932 г., по касационната жалба на Иванъ С. Рибчевъ отъ гр. Русе, по постановление № 511 отъ 2 октомврий 1930 г., за акцизитъ;
- 3) наказателно дѣло № 1984/32 г., по касационната жалба на Стефанъ Ангеловъ отъ гр. Русе, по постановление № 440 отъ 13 септемврий 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 4) наказателно дѣло № 1895/932 г., по касационната жалба на Георги Векиловъ Чолаковъ отъ с. Пиргосъ, Русенско, по постановление № 358 отъ 4 септемврий 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 5) наказателно дѣло № 1896/932 г., по касационната жалба на Петъръ Ночевъ отъ гр. Нови-Пазаръ, по постановление № 131 отъ 26 май 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 6) наказателно дѣло № 1987/932 г., по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ съ Георги Николовъ отъ гр. Варна, по постановление № 12269 отъ 14 юлий 1930 г., за гербовия налогъ;
- 7) наказателно дѣло № 1988/932 г., по касационната жалба на Панайотъ Георгиевъ отъ гр. Русе, по постановление № 299 отъ 4 юлий 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 8) наказателно дѣло № 1989/932 г., по касационната жалба на Къню Михалевъ отъ гр. Ловечъ, по постановление № 45 отъ 25 май 1926 г., за акцизитъ;
- 9) наказателно дѣло № 1990/932 г., по касационната жалба на Добри П. Солевъ отъ с. Терзизтъ, Дръновско, по постановление № 330 отъ 27 юлий 1923 г., за горитъ;
- 10) наказателно дѣло № 1991/932 г., по касационната жалба на Максимъ Димитовъ отъ с. Караманово, Свищовско, по постановление № 22 отъ 22 февруарий 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 11) наказателно дѣло № 1992/932 г., по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ съ Юсеинъ Алиевъ отъ с. Аптарзакъ, Провадийско, по постановление № 382 отъ 12 мартъ 1930 г., за горитъ;
- 12) наказателно дѣло № 1993/932 г., по касационната жалба на Халилъ Ходжа Фератовъ отъ с. Байрямъ дере, Преславско, по постановление № 54 отъ 8 май 1930 г., за тютюня;
- 13) наказателно дѣло № 1994/932 г., по касационната жалба на Тони Дечевъ отъ с. Кьокльджа, Шуменско, по постановление № 45 отъ 25 мартъ 1930 г., за хазартнитъ игри;
- 14) наказателно дѣло № 1995/932 г., по касационната жалба на Стефанъ Семовъ отъ гр. Дръново и Търновския окръженъ управителъ, по постановление № 352 отъ 8 августъ 1923 г., за горитъ;
- 15) наказателно дѣло № 1996/932 г., по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ съ Александъръ Панайотовъ и Маринъ Диловъ отъ Варна, по постановление № 11329 отъ 26 юний 1926 г., за гербовия налогъ;
- 16) наказателно дѣло № 1997/932 г., по касационната жалба на Тодоръ Димовъ отъ с. Левски, Плъвенско, по постановление № 52 отъ 7 май 1930 г., за акцизитъ;
- 17) наказателно дѣло № 1998/932 г., по касационната жалба на Алилъ Усиновъ отъ с. Лесидренъ, Тетевенско, по постановление № 90/1929 год., за хазартнитъ игри;
- 18) наказателно дѣло № 1999/932 г., по касационната жалба на Минчо Димитровъ, с. Виная, Никополско, по постановление № 13/1930 год., за хазартнитъ игри;
- 19) наказателно дѣло № 2000/932 г., по касационната жалба на Спасъ Петко Мариновъ отъ с. Муселиево, Никополско, по постановление № 155/1929 год., за хазартнитъ игри;
- 20) наказателно дѣло № 2001/932 г., по касационната жалба на Русенския окръженъ управителъ съ Тихоль Лазаровъ отъ с. Д. Манастирица, по постановление № 22/1930 год., за хазартнитъ игри;
- 21) наказателно дѣло № 20121/1932 г., по касационната жалба на Шуменския окръженъ управителъ съ Петко Овляковъ отъ с. Сенебиръ, по постановление № 38/1930 г., за акцизитъ.

Гр. Русе, 2 май 1933 год.

1—(826)—1

Секретарь: Ив. Брашововъ

ОКРЪЖНИ СЪДИЛИЩА

Ямболски окръжен съдъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 569. — Ямболският окръжен съдъ, гражданско отделение, въ съставъ: председател Т. Вълковъ, членове: Ив. Цоловъ и М. Николовъ, секретаря С. Атанасовъ въ разпоредително заседание разгледа гражданско ч. пр. № 87/933 година, определя: допуска осиновяването на Елена Христова отъ гр. Ямболъ отъ съпрузитъ Георги Ат. Пастармаджиевъ и Тотка Г. Пастармаджиева отъ гр. Ямболъ.
Гр. Ямболъ, 11 април 1933 год.
1—(П1812)—1 Върно, секретаръ: К. Тюфекчиевъ

Орѣховски окръженъ съдъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 777. — Орѣховският окръженъ съдъ въ разпоредителното заседание на 1 май 1933 година въ съставъ: председател Вл. Георгиевъ, членове: Вл. Ариановъ, З. Н. Илчевъ с. к. при и. д. секретаря П. Илиевъ с. к., слуша доложеното отъ с. к. З. Н. Илчевъ частно гр. дѣло № 183 по описа за 1933 година, определя: допуска осиновяването на Петраки Иончо Лукановъ отъ с. Козлодуй, Орѣховска околия отъ Маринъ Н. Николъ и Мария И. Луканова по мъжъ Маринова Н. Никова отъ сѣщото село. Подписаха: председател Вл. Георгиевъ, членове: Вл. Ариановъ, З. Н. Илчевъ с. к.
1—(П1839)—1 Върно, секретаръ: Р. Кръстевъ

Видински окръженъ съдъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1663. — Видинският окръженъ съдъ, гражданско отделение въ разпоредително заседание на 5 декември 1932 година въ съставъ: председателстващъ чл. П. Георгиевъ, членове: Д. Ванковъ, Т. Геновъ с. к. при и. д. секретаря В. Ножазовъ с. к. и съ участието на прокурора С. Минчевъ, слуша доложеното отъ членъ-сѣдѣщата Д. Ванковъ ч. гр. дѣло № 924 по описа за 1932 година, определя: допуска осиновяването на Борисъ Ивановъ отъ Камена Станова по мъжъ Иванъ Маринова отъ с. Чунгурузъ, Видинско. Подписаха: председателстващъ чл. П. Георгиевъ, членове: Д. Ванковъ, Т. Геновъ с. к.
1—(П1826)—1 Върно, секретаръ: (не се чете)

Бургазки окръженъ съдъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 5045. — Съдътъ въ разпоредително заседание на 30 декември 1932 година въ съставъ: председателстващъ чл. Ал. Петровъ, членове: Ас. Брънчевъ, Ан. Петровъ с. к., секретаръ Ив. Златевъ, зам.-прокуроръ Ас. Праматаровъ. На основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконнородени и пр., определя: допуска осиновяването на пълнолѣтната Василка Петрова отъ гр. Бургазъ отъ Наумъ Лазаровъ отъ сѣщия градъ съгласно осиновителния актъ отъ 12 декември 1932 год. Подписаха: председателстващъ чл. Ал. Петровъ, членове: Ас. Брънчевъ, Ан. Петровъ, секретаръ Ив. Златевъ.
1—(П1833)—1 Върно, секретаръ: Д. Койковъ

Кюстендилски окръженъ съдъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 771. — Съдътъ въ разпоредително заседание на 29 април 1933 година за да се произнесе, определя: допуска осиновяването на Константинъ Георгиевъ Пейчовъ, 24-годишенъ, родомъ отъ с. Горна-Баня, а живущъ въ с. Самораново, Дупнишко отъ Стоянъ Котевъ Дотипъ и Тена Стоянова К. Дотина отъ с. Самораново, Дупнишко. Подписаха: председател Д. Казанджиевъ; членове: Хр. Тасевъ и Д. Пупиновъ д. чл.
1—(П1815)—1 Върно, секретаръ: Люб. Чавдаровъ

Старозагорски окръженъ съдъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1390. — Старозагорският окръженъ съдъ, гражданско отделение въ разпоредително заседание на 29 април 1933 година въ съставъ: председател Хр. Махлебашиевъ, членове: Тод. Кертевъ, с. к. Дим. Тончевъ, при секретаря Н. Калчевъ, слуша доложеното отъ с. к. Дим. Тончевъ, гр. ч. пр. дѣло № 188 по описа за 1933 година и по силата на чл. чл. 37 и 39 отъ закона за припознаване незаконнороденитъ деца и пр., определя: 1) допуска осиновяването на пълнолѣтния Тодоръ Атанасовъ Гайтанжиевъ отъ гр. Казанлъкъ, отъ страна на Петко Дечевъ Бояджиевъ и Бонка Петкова Бояджиева отъ сѣщия градъ; 2) настоящето да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ и единъ отъ мѣстнитъ вестници следъ внасяне нуждитъ такси. Подписаха: председателстващъ чл. Хр. Махлебашиевъ, членове: Тод. Кертевъ и Д. Тончевъ.
1—(П1836)—1 Върно, секретаръ: Кр. Балимезовъ

ПРИЗОВКА № 1. — Старозагорският окръженъ съдъ на основание чл. чл. 106, 332 и 330 отъ закона за углавното сѣдопроизводство, призовава Георги Златевъ Камберовъ, гр. Нова-Загора, сега въ неизвестностъ, да се яви лично въ залата на сѣда на 13 юний 1933 година, 8 часа, като обвиняемъ по нак. о. х. дѣло № 168/931 г., по чл. 338, ал. I чл. 360, ал. II отъ нак. законъ. Ако желае, въ двенедѣленъ срокъ отъ публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, може да даде възражения.
1—(839)—1 Секретаръ: Кр. Балимезовъ

Русенски окръженъ съдъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1144. — Русенският окръженъ съдъ, гражданско отделение въ разпоредително заседание на 25 април 1933 година въ съставъ: председател Н. Георгиевъ, членове: Н. Т. Беджевъ, с. к. Д. Савчевъ, при секретаря Ст. Димитровъ и съ участието на прокурора М. Кърджиевъ, слуша доложеното отъ председателя Н. Георгиевъ ч. гр. дѣло № 566 по описа за 1933 година заведено по осиновлението на Иванъ Тод. Аблановски, отъ с. Червена-вода, на 23 год. отъ Колю Русиновъ Колевъ и Дона Колева Русинова отъ сѣщото село. Съдътъ следъ изслушване доклада и съгласно чл. 36 и 37 отъ закона за припознаване на незаконнороденитъ деца, за узаконението имъ и за осиновлението, определя: допуска осиновлението на Иванъ Тодоровъ Аблановски отъ Червена-вода, на 23 години отъ Колю Русиновъ Колевъ и Дона Колева Русинова отъ сѣщото село. Препишъ отъ определениято да се разгласи чрезъ залепване въ залата на сѣда и общинското управление и да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ и нѣкой отъ мѣстнитъ вестници. Подписаха: председател Н. Георгиевъ, членове: Н. Беджевъ, Д. Савчевъ с. к., секретаръ Ст. Димитровъ.
1—(1804)—1 Върно, секретаръ: Ст. Димитровъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1141. — Русенският окръженъ съдъ, гражданско отделение въ разпоредително заседание на 25 април 1933 година въ съставъ: председател Н. Георгиевъ, членове: Н. Т. Беджевъ, с. к. Н. Евстатиевъ, при секретаря Ст. Димитровъ и съ участие на прокурора М. Кърджиевъ, слуша доложеното отъ председателя Н. Георгиевъ, ч. гр. дѣло № 563 по описа за 1933 година заведено по осиновлението на Атанасъ Ян. Атанасовъ отъ гр. Свищовъ, живущъ въ гр. Русе, на 17 години отъ Христо Мар. Лунговъ и Елена Иванова Божинова по мъжъ Хр. М. Лунгова отъ гр. Свищовъ. Съдътъ следъ изслушване доклада и съгласно чл. чл. 36 и 37 отъ закона за припознаване незаконнороденитъ деца, за узаконението имъ и за осиновлението, определя: допуска осиновлението на Атанасъ Ян. Атанасовъ отъ гр. Свищовъ, живущъ въ гр. Русе, на 17 години отъ Христо Мар. Лунговъ и Елена Ив. Божинова по мъжъ Христо М. Лунгова, отъ гр. Свищовъ. Препишъ отъ определениято да се разгласи чрезъ залепване въ залата на сѣда и общинското управление и да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ и нѣкой отъ мѣстнитъ вестници. Подписаха: председател Н. Георгиевъ, членове: Н. Беджевъ, Н. Г. Евстатиевъ с. к., секретаръ Ст. Димитровъ.
1—(П1809)—1 Върно, секретаръ: Ст. Димитровъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1142. — Русенският окръженъ съдъ, гражданско отделение въ разпоредително заседание на 25 април 1933 година въ съставъ: председател Н. Георгиевъ, членове: Н. Т. Беджевъ, с. к. Н. Евстатиевъ, при секретаря Ст. Димитровъ и съ участие на прокурора М. Кърджиевъ, слуша доложеното отъ председателя Н. Георгиевъ ч. гр. дѣло № 564 по описа за 1933 година заведено по осиновлението на Димитъръ Петровъ Ивановъ, отъ с. Копривецъ, на 30 години отъ Георги Мариновъ Мандажиевъ отъ сѣщото село. Съдътъ следъ изслушване доклада и съгласно чл. 36 и 37 отъ закона за припознаване на незаконнороденитъ деца за узаконението имъ и за осиновлението, определя: допуска осиновлението на Димитъръ Петровъ Ивановъ, отъ с. Копривецъ, на 30 години отъ Георги Мариновъ Мандажиевъ отъ сѣщото село. Препишъ отъ определениято да се разгласи чрезъ залепване въ залата на сѣда и общинското управление и да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ и нѣкой отъ мѣстнитъ вестници. Подписаха: председател Н. Георгиевъ, членове: Н. Беджевъ, Н. Г. Евстатиевъ с. к., секретаръ Ст. Димитровъ.
1—(П1808)—1 Върно, секретаръ: Ст. Димитровъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1143. — Русенският окръженъ съдъ, гражданско отделение въ разпоредително заседание на 25 април 1933 година въ съставъ: председател Н. Георгиевъ, членове: Н. Т. Беджевъ, с. к. Д. Савчевъ, при секретаря Ст. Димитровъ и съ участие на прокурора

М. Кърджиев, слуша доложеното от председателя Н. Георгиев ч. гр. дѣло № 565/933 г. по описа за 1933 г. заведено по осиновлението на Младенъ Мартиновъ, отъ гр. Русе, на 22 години отъ Гавраилъ Сим. Стаменовъ и Станка Гавр. Стаменова отъ сѣщия градъ. Сѣдѣтъ следъ изслушване доклада и съгласно чл. чл. 36 и 37 отъ закона за припознаване на незаконнороденитѣ деца, за узаконението и за осиновлението, опредѣли: допуска осиновлението на Младенъ Мартиновъ, отъ гр. Русе, на 22 години отъ Гавраилъ Сим. Стаменовъ и Станка Гавраилова Стаменова отъ сѣщия градъ. Преписъ отъ опредѣлението да се разгласи чрезъ залепване въ залата на сѣда и общинското управление и да се публикува въ „Държавен вестникъ“ и нѣкой отъ мѣстнитѣ вестници. Подписаха: председател Н. Георгиев, членове: Н. Беджевъ, Д. Савчевъ с. к., секретаръ Ст. Димитровъ.
1—(П 1805)—1 Вѣрно, секретаръ: Ст. Димитровъ

Кърджалийски окръженъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1609. — Кърджалийскиятъ окръженъ сѣдъ обявява на интересуващитѣ се страни и лица, че въ сѣдебното заседание на означената по-долу дата ще разгледа следнитѣ касационни фискални дѣла, както следва: на 20 юний 1933 година: 1) н. ф. х. дѣло № 25/933 година, заведено по касационната жалба на Мехмедали Алиосмановъ, отъ с. Ходжа-къой, Мостанлийска околия и жалбата за Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 27/933 година, на Кърджалийския мирови сѣдия; 2) н. ф. х. дѣло № 26/933 година, заведено по касационната жалба на Бекиръ Мустафовъ, отъ с. Ходжа-къой, Шехджумайска община, Мостанлийска околия и жалбата на Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 26/933 година, на Кърджалийския мирови сѣдия; 3) н. ф. х. дѣло № 18/933 г. заведено по касационната жалба на Мехмедъ Еюбовъ, отъ с. Апазларъ, Х. Махленска община, Кърджалийска околия, за себе си и като настойникъ на малолѣтния Яшаръ Мехмедовъ и жалбата на Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 43/933 година, на Кърджалийския мирови сѣдия; 4) н. ф. х. дѣло № 15/933 г., заведено по касационната жалба на Атанасъ Василевъ, Ангелъ Колевъ, Яни Вълчевъ и Илчо Димитровъ, всички отъ с. Хухла, Ортакъойска и жалбата на Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 8/933 г. на Ортакъойския мирови сѣдия; 5) н. ф. дѣло № 24/933 г., заведено по касационната жалба на Мехмедъ Хюсеиновъ, отъ с. Ходжа-къой, Шехджумайска община, Мостанлийска околия и жалбата на Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 14/933 г., на Кърджалийския мирови сѣдия; 6) н. ф. д. № 19/933 г., заведено по касационната жалба на Мустафа Идризовъ, отъ с. Яшлъкъой, Кърджалийска околия и жалбата на Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 31/933 г., на Кърджалийския мирови сѣдия; 7) н. ф. дѣло № 29/933 г., заведено по касационната жалба на Халилъ Биляловъ Дели-Бекировъ, отъ с. Зеиръ-Бургазъ, Кошукавашка околия, и жалбата на Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 2/933 г., на Кошукавашкия мирови сѣдия; 8) н. ф. дѣло № 30/933 г., заведено по касационната жалба на Абтурманъ Исмаиловъ Сюнетчиевъ, отъ с. Зеиръ-Бургазъ, Кошукавашка община и околия и жалбата на Хасковския държавенъ адвокатъ по дѣло № 3/933 г. на Кошукавашкия мирови сѣдия и 9) н. ф. дѣло № 22/933 г., заведено по касационната жалба на Кошукавашкия дан. началникъ и апел. жалба на Мустафа Кара Мустафовъ, отъ с. Чалъ, Кошукавашко, по дѣло № 4/933 година, на Кошукавашкия мирови сѣдия.

Гр. Кърджали, 3 май 1933 година.
1—(843)—1 Секретаръ: З. Стойковъ

Сѣдия-изпълнители

Сѣдия-изпълнителъ при Пловдивския окръженъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 308/33 г. — Подписаниятъ III сѣдия-изпълнителъ при Пловдивския окръженъ сѣдъ Д-ръ Ч. Петковъ, известявамъ на интересуващитѣ се, че съгласно чл. 970 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство, ще започне петнадесетъ дни следъ публикуване на обявлението въ „Държавен вестникъ“, въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването настоящето, публична продажба на следнитѣ недвижими имоти: 1) една масивна триетажна къща, съ зимникъ и таванъ, покрита съ марсилски керамиди, построена на 113 кв. м. съ лице: 8 м. на ул. „Карлово“, 4.40 м. на площада и 11 м. на ул. „Лѣва Крайрѣчна“, съ дворно мѣсто 46 кв. м., всичко 159 кв. м. застроено и незастроено пространство въ гр. Пловдивъ, на ул. „Карлово“, № 1 и

„Лѣва Крайрѣчна“, при сѣседа: улицитѣ, праздно мѣсто, Сава и Коста М. Балтови. Къщата се състои отъ партеръ, отъ единъ магазинъ 4 метра високъ, сега преграденъ на 4 отдѣлни магазина и два етажа за живѣне отъ по 3 стаи, баня, клозетъ и салонъ съ 3 м. и 10 см. височина, съ водна и електрическа инсталация и канализация и ще се продава съ първоначална цена 700.000 лева. Имотътъ принадлежи на обявения въ несъстоятелностъ Димитъръ М. Балтовъ, отъ гр. Пловдивъ, по покупка и давностъ и е ипотеканъ предъ Синове Нисимъ Калевъ, за 700.000 лв.; 2) една масивна триетажна къща съ зимникъ и таванъ, покрита съ марсилски керамиди, построена на 157 кв. м. 60 кв. см., съ лице: 7 м. на ул. „Карлово“ и 12 м. на ул. „Срѣдецъ“, въ гр. Пловдивъ, на ул. „Карлово“ и „Срѣдецъ“ № 1, при сѣседа: улицитѣ, Димитъръ М. Балтовъ и Никола Манчевъ. Къщата се състои отъ партеръ съ два магазина, сега преградени на 4 магазина, високи 4 метра; два етажа за живѣне отъ по 4 стаи, съ водна и електрическа инсталация и ще се продава съ първоначална цена 800.000 лева. Имотътъ принадлежи на несъстоятелнитѣ Сава и Коста М. Балтови, по покупка и давностъ, и е ипотеканъ предъ Синове Нисимъ Калевъ за 800.000 лева; 3) ханъ, състоящъ се отъ: а) една паянтова едноетажна постройка, покрита съ турски керамиди, отъ 281 кв. м., съ лице: 9.60 метра на улица „Карлово“ и 31 м. на ул. „Баткунъ“, съ височина 2.50 до 3.50 м. служаща за кръчма и 4 стаи за нощуване и други; б) едноетаженъ паянтовъ оборъ, безъ таванъ, покритъ съ турски керамиди отъ 407 кв. м.; в) едноетажна керпична постройка отъ 52 кв. м., покрита съ турски керамиди, служаща за складиране дърва и др.; всички постройки съ общъ дворъ, съ застроено и незастроено неурегулирано пространство — 1912 кв. м.; въ гр. Пловдивъ, на ул. „Карлово“ № 35 и ул. „Баткунъ“ при сѣседа: улицитѣ, Илия Ив. Алмаджиевъ, Василь и Ил Филипови и къщата на М. С. Балтовъ, принадлежаща на несъстоятелния Мильо С. Балтовъ, отъ гр. Пловдивъ, по покупка и давностъ. Имотътъ ще се продава на дѣло при първоначална цена 600.000 лева; 4) едноетажна масивна къща съ зимникъ и таванъ, покрита съ турски керамиди, построена на 125 кв. м. съ лице: 12.60 м. на ул. „Карлово“, състояща се отъ 4 стаи и салонъ, високи 3.20 м. и служащи за живѣне — съ електрическа инсталация. Въ двора: а) полумасивна постройка покрита съ турски керамиди, отъ 50 кв. м., състояща се отъ кухня, пералня, баня и клозетъ, високи 2.80 м., съ водна и електрическа инсталация; б) покритъ навесъ отъ 67 кв. м., всички пристройки въ единъ общъ дворъ съ застроено и незастроено неурегулирано пространство 451 кв. м.; въ гр. Пловдивъ на ул. „Карлово“ № 35 при сѣседа: Мильо Балтовия ханъ, Иванъ Генчевъ и улица Имотътъ принадлежи на несъстоятелния Мильо С. Балтовъ по покупка и давностъ, и ще се продава на дѣло при първоначална цена 300.000 лева; 5) нива отъ 88 декара — 500 кв. м., отъ които частъ е залесена съ върбови дървета, въ Пловдивско землище, мѣстността „Баалъка“, при сѣседа: рѣка Марица, рѣка Алваджика, каналъ и нивата на Христо Н. Джавера, съ първоначална цена 225.000 лева; 6) нива отъ 83 декара — 400 кв. м., въ Пловдивско землище, мѣстността „Малъ-Тепе“, при сѣседа: на югоизтокъ желѣзопѣтна линия Пловдивъ—Бургазъ (нивитъ на Ангелъ Георгиевъ и н-ци Йоно Наневъ), на северъ вада (н-ци Недѣлко Конарски), на западъ пѣтъ, съ първоначална цена 160.000 лева; 7) нива отъ 6 декара Пловдивско землище, мѣстността „Мезаръ-Тепе“ при сѣседа: Щерю Атанасовъ, Атанасъ Късколевъ и Георги Джаферски, съ първоначална цена 12.000 лева; 8) люцернова ливада отъ 6 декара, Пловдивско землище, мѣстността „Ясж-Тепе“, при сѣседа: Георги Джаферски и Бръзовското шосе съ първоначална цена 18.000 лева; 9) люцернова ливада отъ 5 декара Пловдивско землище, мѣстността „Мезаръ-Тепе“, при сѣседа: Юрданъ Милчевъ, Димитъръ Ив. Тошковъ, Михалъ Фингаровъ и Димо Чешмеджиевъ, съ първоначална цена 15.000 лева; всички принадлежащи на несъстоятелния Мильо С. Балтовъ, отъ гр. Пловдивъ, по покупка и давностъ. Горепомнатитѣ имоти ще се продаватъ по отдѣлно. Продажбата се извършва по искане на синдика по несъстоятелността на Мильо С. Балтовъ & Синове, съгласно опредѣление № 1055 отъ 8 мартъ т. г. на Пловдивския окръженъ сѣдъ. Желаящитѣ да купятъ продаваемитѣ се имоти могатъ да се явятъ всѣки при съответенъ денъ въ канцеларията ми да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Изпълнително дѣло № 308/933 год.
Гр. Пловдивъ, априлъ 1933 година.
1—(П 1659)—1 III сѣдия-изпълн.: Д-ръ Ч. Петковъ

Харманлийски постояненъ бирникъ по изпълн. дѣла

ОБЯВЛЕНИЕ № 147. — Подписаниятъ Слави Дѣлевъ, постояненъ бирникъ по изпълнителнитѣ дѣла при Харман-

лийското околийско данъчно управление, обявявам на интересувалите се, че след 15 дни от обнародването на настоящето в „Държав. вестник“, ще започне продажбата и ще свърши на онова число на следния месец което съответствува на датата на обнародването, търгът ще се произведе в канцеларията ми в гр. Харманлий, на основание изпълнителен лист № 370/1926 г., на Симеоновградския (бившия Т. Сейменски) мирови съдия, издаден против Геню Славов Фетвов от Симеоновград, за неизплатени закъснели данъци към държавното съкровище, на сума 8.714 лева, следните недвижими имоти: 1. Нива в землището на Симеоновград, в мѣстността „Сандър-дере“ от 11 декари при граници: Бр. Колеви Степанови, общ. мера и Жеко Ст. Пъковъ, на стойност 2.000 лева. 2. Нива в същото землище, мѣстността „Паданата“ от 4.5 декара, при граници: Тодоръ Колевъ Фетвовъ, пѣтъ, Колю Динчевъ, на стойност 1.500 лв. 3. Нива в същото землище, мѣстността „Беланъ“, от 6.2 декари, при граници: пѣтъ, Бр. Димови Акови и Бр. Чаушеви, на стойност 2.500 лева. 4. Нива в същото землище, в мѣстността „Мусовия дѣбъ“, от 16.9 декари, при граници: общ. дѣре, Гочо М. Праковъ и Бр. Мазгалови, на стойност 5.000 лева. Залогъ за правоучастие в търга е 10% върху първоначалната цена. Желаящи да наддават могат да се явят в канцеларията ми в гр. Харманлий всѣки прасъжен ден и часъ за да преглеждат книгата и да наддават.

Гр. Харманлий, 3 май 1933 година.

1—(846)—1

Бирникъ: (не се чете)

Софийски епархийски духовен съветъ

СЪОБЩЕНИЕ № 2333. — Съобщава се на Йордана Георгиева Чипева от с. Пороминово, Дупнишко, сега съ неизвестно мѣстожителство, че Софийския епархийски духовен съветъ съ решение си от 14 декември 1931 г., под № 653, въз основа на чл. 187, п. 2 от Екзархийския уставъ е разтрогнал брака между нея и Василъ Д. Христовъ. Това решение може да бъде обжалвано от недоволната страна предъ Св. Синодъ в двумесечен срокъ отъ деня на еднократното публикуване настоящето в „Държавен вестник“.

Гр. София, 4 май 1933 год.

1—(П1749)—1

Секретаръ: А. Николаевъ

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

Софийски окръжен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 112—33. V. — Софийският окръжен съдъ, известява съгласно опредѣлението си отъ 5 май 1933 година, под № 813, че въ дружествения търговски регистър, под № 112/1933 година е регистрирана търговската фирма: „Булгартабакъ“, акционерно дружество за търговия съ тютюни, съ седалище въ гр. София, основана 2 май 1933 година за срокъ отъ петдесет години отъ датата на регистрацията. Целта на дружеството е: търговия съ тютюни, експортъ и представителство. Освенъ това дружеството може да се занимава и съ всѣкакъв другъ родъ търговия, преставителство, комисионна и вносъ на чужди стоки. Основния капиталъ на дружеството е 400.000 лева, разпредѣлен на 80 безименни акции отъ по 5.000 лв., номинални всѣка една. По решение на управителния съветъ могат да бъдат издадени и групови акции (събирателни титри) отъ по 5 и 10 акции. Акции трѣбва да бъдат подписани отъ двама членове на управителния съветъ. Дружеството се управлява отъ единъ управителен съветъ състоящ се отъ трима члена които се избиратъ отъ общото събрание на акционеритѣ. Тѣхният мандатъ трае три години. Членоветъ на управителния съветъ избиратъ помежду си единъ председател на съвета и двама директори и разпредѣлят работата помежду си. Фирмата на дружеството се подписва поотдѣлно отъ всѣки членъ на управителния съветъ, които ще слагатъ подписъ си подъ напечатаното, щемпеловано или ръкописно наименование на фирмата: „Булгартабакъ“, акционерно дружество за търговия съ тютюни, София, написано на български или чужди езици. За членове на първия управителен съветъ сѣ избрани акционеритѣ: д-ръ Владимиръ Георговъ, Теодоръ Оберцимеръ и Лудвигъ Оберцимеръ. Обнародванията на дружеството сѣ законни и

следъ еднократното имъ публикуване въ нѣкой столичен вестникъ, който се опредѣля отъ общото събрание на акционеритѣ.

Гр. София, 5 май 1933 год.

1—(Т1880)—1

Председателъ: Ст. Стефановъ
Дѣловодителъ: Дим. Миленковъ

„Балканъ“ акц. д-во за метална индустрия — Пловдивъ

ПОКАНА. — Управителниятъ съветъ на „Балканъ“, акц. д-во за метална индустрия, Пловдивъ, поканва г. г. акционеритѣ да присѣствуватъ на общото годишно събрание, което ще се състои на 21 май 1933 година, 10 часа, въ помещението на фабриката при следния дневен редъ: 1) отчетъ на управителния и провѣрителенъ съвети за 1932 година; 2) одобрение „баланса“ и смѣтката „загуби и печалби“ за 1932 г.; 3) освобождение отъ отговорностъ управителния и провѣрителенъ съвети и избирание на нови такива; 4) разни. За правоучастие акциитѣ се депозиратъ съгласно устава. Ако събранието не се състои на тая дата, то се отлага за 28 май, въ сѣщия часъ, при сѣщия дневен редъ, безъ друга покана.

Гр. Пловдивъ, 28 априлъ 1933 година.

1—(Т1926)—1

Отъ управителния съветъ

Безим. акц. д-ство „Македонтабакъ“ — Горна Джумая

ПОКАНА. — Управителниятъ съветъ на Безим. акц. дружество „Македонтабакъ“, съгласно чл. 25 отъ дружествения уставъ, поканва г. г. акционеритѣ си на общо годишно събрание въ дружествената канцелария въ кантората на Павайотъ Н. Раиновъ, въ гр. Горна Джумая на 25 май т. г. въ 15 часа, при следния дневен редъ: а) отчетъ на управителния съветъ за изтеклата година; б) докладъ на провѣрителния съветъ; в) одобрение смѣтката „печалби и загуби“ за сѣщата година; г) освобождение отъ отговорностъ членоветъ на управителния и провѣрителния съвети и избирание нови такива. За правоучастие въ събранието, акционеритѣ депозиратъ акциитѣ си въ касата на дружеството най-малко 5 (пет) дни, преди датата на събранието. Въ случай, че събранието по непредставяне нужното число акции не се състои на горната дата, отлага се за 31 май с. г. при сѣщия дневен редъ, когато ще се състои колкото акции и да се представатъ.

Гр. Горна Джумая, 1 май 1933 година.

1—(П1762)—1

Отъ управителния съветъ

„Маритима“ — международно транспортно акц. д-во въ ликвидация — София.

ПОКАНА. — Ликвидаторитѣ на „Маритима“ — международно транспортно акционерно дружество, съгласно чл. 20 отъ устава на дружеството, кани г. г. акционеритѣ на общо годишно събрание на 27 май 1933 година, 10 часа, въ София, въ помещението на дружеството на ул. „Търговска“ 28, при следния дневен редъ: 1) изслушване доклада на ликвидаторитѣ за дейността на дружеството презъ 1932 година; 2) изслушване доклада на провѣрителния съветъ за сѣщата година; 3) одобрение „баланса“ на дружеството и смѣтката „печалби и загуби“ за 1932 година и 4) освобождение отъ отговорностъ ликвидаторитѣ за операциитѣ на дружеството презъ 1932 година. Депозирането на акциитѣ за правоучастие въ събранието става единъ денъ преди събранието при касата на дружеството.

Гр. София, 10 май 1933 година.

1—(Т1877)—1

Отъ ликвидаторитѣ

Менелай Георгиевъ Николовъ, гр. Варна, се преименува Миланъ Георгиевъ Николовъ.

1—(П1622)—1

Миланъ Г. Николовъ

Отъ днесъ нататъкъ ще се именувамъ Бойчо Тиневъ Балговъ, вмѣсто Байчо Теневъ Колевъ.

1—(П1811)—1

Б. Т. Колевъ

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Пловдивско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 3877. — Интезапския билетъ № 088183 отъ 10 юний 1929 год. серия 9-а 1927 год., издаденъ на Любомиръ Г. Ибушевъ отъ Пловдивъ, за една крава е изгубенъ. Издаде се дубликатъ. Оригиналътъ да се счита невалиденъ.

1—(П1830)—1

Отъ общината

Търговска кооперативна банка

Обезсилват се дѣлове 58—61, 55, 126, 60—61, 56—57 лева 12.100, Сотиръ Д. Скрински.

1—(П 1886)—1

Отъ банката

Изгубенъ вносенъ листъ к. № 70810, лева 372.38 отъ 12 юний 1925 год., издаденъ отъ Българската народна банка, Русе по фонда „Пенсии на служителитъ при държавнитъ и изборни учреждения“, да се счита невалиденъ. Свещеникъ Ангелъ Симеоновъ, с. Пиргосъ — Русенско 1—(1714)—1

Изгубената лична карта № 339, издадена отъ общината с. Кавлакваре, Горноорѣховско, презъ 1930 год., на Георги Вангеловъ, е невалидна.

1—(П 1848)—1

Георги Вангеловъ

Изгубено училищно свидетелство, издадено отъ Ценовско народно основно училище, III отдѣление, 1899/1900 год., на Запрянь Дѣлчевъ, невалидно.

1—(П 1820)—1

З. Дѣлчевъ

Изгубено удостоверение № 1530.926 за общ. пѣтна тегоба отъ мина „Марица“, да се счита невалидно.

1—(П 1813)—1

Иванъ Стояновъ

Изгубеното позвѣстително (частни гори) серия 28 № 14353 отъ 16 декември 1932 г., отъ Енчавска община, на Цаню Митевъ, невалидно.

1—(П 1829)—1

Цаню Митевъ

Изгубена е квитанция № 6 отъ 9 май 1931 година, на сума 2.700 лева, издадена отъ Търновската мѣжка гимназия — невалидна.

1—(П 1775)—1

Нанковъ Борисъ Николовъ

Изгубена лична карта № 18, издадена отъ Ениджумайската община отъ 8 април 1931 год., невалидна.

1—(П 1776)—1

Али Джефаровъ Асеиновъ

Изгубена лична карта № 174, издадена отъ Дирекция освѣтлението презъ 1929 год., на Александъръ Тренивъ, е невалидна.

1—(П 1823)—1

Александъръ Тренивъ

Изгубена лична карта № 1613, издадена отъ Надежденска община, презъ 1929 год., на Александъръ Тренивъ, е невалидна.

1—(П 1822)—1

Александъръ Тренивъ

Изгубена застрахователна полица № 28259 1 мартъ 1912 год., издадена отъ д-во „България“ на М. Р. Михайловъ, въ полза на Бона М. Михайлова, Русе, сума 2.500, невалидна.

1—(П 1777)—1

Михайловъ

Изгубена лична карта № 656, издадена отъ общината с. Радославо, презъ 1931 год., на Ангелъ Ивановъ Ташевъ, е невалидна.

1—(П 1817)—1

Ангелъ Ивановъ Ташевъ

Свидетелство за завършено IV отдѣление № 1/1919 отъ Каменниското първоначално училище, Пирдопско изгубено, счита се невалидно.

1—(П 1818)—1

Анастасъ Власаковъ

Изгубена лична карта № 5067, на Милчо Миневъ Обрѣшковъ, издадена отъ Севлиевското околийско управление, невалидна.

1—(П 1790)—1

Милчо Миневъ Обрѣшковъ

Изгубено банково удостоверение, издадено Земледѣлската банка Горна-Орѣховица, на Вѣлю Стояновъ Вѣлевъ, Добри дѣлъ № 30363/927 год., за 300 лева, невалидно.

1—(П 1861)—1

Вѣлю Стояновъ

Изгубенъ интизапски билетъ № 25703/932 год., издаденъ отъ Етърския закупувачъ на Иванъ Д. Стругаровъ за единъ конь, невалиденъ.

1—(П 1853)—1

Иванъ Д. Стругаровъ

Изгубена полица-договоръ дата 1 април 1931 година, издаденъ Коста Кирчевъ, Доленъ Чифликъ, Варненско, лева 10.700, невалидни.

1—(П 1854)—1

Лозаровъ

Изгубено свидетелство за завършено IV отдѣление презъ 1895/1896 год., издадено отъ Ябълковското първоначално училище, околия Хасковска, на Ангелъ Митевъ, невалидно.

1—(П 1814)—1

Ангелъ Митевъ

Изгубено училищно свидетелство № 26 отъ 1919/1920 год., на Христо Георгиевъ Ковачевъ, за IV отдѣление, Хамбарлийско училище, невалидно.

1—(П 1859)—1

Христо Георгиевъ Ковачевъ

Изгубена лична карта № 6 на Никола Насевъ Каишевъ, издадена отъ Райковската община, Пашмаклийско, невалидна.

1—(П 1860)—1

Никола Насевъ Каишевъ

Изгубени банкови удостоверения № 119493 и 119405 отъ 931 год., отъ Българската земледѣлска банка, Ломъ, на Борисъ Златановъ, Гулянци, Никополско, невалидни.

1—(П 1851)—1

Борисъ Златановъ

Изгубеното училищно свидетелство № 12/1906 год., за IV отдѣление, на Христо Панаиотовъ Хишчевъ, отъ с. Бачково, Станимашко, невалидно.

1—(П 1870)—1

Х. П. Хишчевъ

Загубеното удостоверение 852 отъ 1927 год., издадено отъ III Софийска мѣжка гимназия, на Борисъ Наумовъ Атанасовъ, невалидно.

1—(П 1871)—1

Борисъ Н. Атанасовъ

Изгубена военно-инвалидна пенсионна книжка № 147611 на запасния подпоручикъ Георги Ж. Димитровъ, невалидна.

1—(П 1875)—1

Георги Димитровъ

Българска народна банка**Курсъ за 9 май 1933 година**

	Камбио на вижлане (чекове)		Банкноти		Ското
	купува	продава	купува	продава	
Брюкселъ, белги . . .	1927	—	1947	—	1956 75 3/2
Буда-Пеша, пенги . . .	—	—	2250	—	2150 4 1/2
Виена, шилинг . . .	1765	—	1845	—	1854 20 5
Прага, крони . . .	411	—	415 10	—	417 20 3 1/2
Берлинъ, райхсмарки . .	3176	—	3211	—	3176 — 3227 05 4
Лондонъ, лира стерл. . .	465	—	477	—	465 — 479 40 2
Парижъ, франка . . .	545	—	549	—	545 — 551 5 2 1/2
Атина, драхми . . .	—	—	171	—	— 171 85 9
Милано, лири итал. . .	723	—	731	—	723 — 734 65 4
Стокхолмъ, крони . . .	2420	—	2457	—	2420 — 2469 30 3 1/2
Букурешъ, леи . . .	82 30	—	83 60	—	82 05 — 84 — 6
Бѣлградъ, динари . . .	195	—	199	—	175 — 185 — 7 1/2
Цариградъ, лира т. . .	—	—	65 80	—	— 66 15 8
Женева, франка . . .	2674	—	2694	—	2674 — 2707 45 2
Амстердамъ, флорини . .	5565	—	5606	—	5565 — 5634 05 2 1/2
Ню-Йоркъ, дол. с. ш. . .	116 50	—	117 50	—	116 50 — 118 10 3
Монреалъ, доларъ к. . .	104	—	112	—	103 — 112 55 —
Александрия, пиастри . .	479	—	491	—	479 — 493 45 —
Варшава, злоти . . .	1550	—	1574	—	1550 — 1581 85 6
Мадридъ, пезети . . .	1180	—	1205	—	1180 — 1211 — 6
София	—	—	—	—	— — 8

М О Н Е Т И

	купува	купува
Наполсонъ	533 15	25 австр. шил. 485 95
Английска лира	672 30	10 хол. флорини 555 25
Турска лира	607 30	Щатски доларъ 138 30
Германска 20 марка . .	657 85	Канадски доларъ 138 30
5 руски руб. отъ 1897 .	—	Чисто злато грамъ 92 —
и следъ 1897 г.	355 40	

Курсоветъ се разбиратъ така:

Лондонъ, Цариградъ, Ню-Йоркъ и Монреалъ за 1 валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици. 1—(916)—1